

MINISTERSTWO
EDUKACJI NARODOWEJ

MINISTERSTWO EDUKACJI NARODOWEJ

514[01]/ZSZ-3/MEN/2006.10.16

MODUŁOWY PROGRAM NAUCZANIA

FRYZJER 514[01]

**Zatwierdzam
Minister Edukacji Narodowej**

St. Stawiński
w/z MINISTRA
PODSEKRETAŃ STANU
Stanisław Stawiński

Warszawa 2006

Autorzy:

mgr Małgorzata Sołtysiak

mgr Izabela Suligowska

Magdalena Suligowska

mgr Katarzyna Kołodziejska

mgr Hanna Całuń

Recenzenci:

mgr Zuzanna Sumirska

mgr Danuta Matuszewska

Opracowanie redakcyjne:

mgr Joanna Iwanowska

Korekta merytoryczna:

mgr Kazimiera Tarłowska

Korekta techniczna:

mgr Piotr Bartosiak

Spis treści

Wprowadzenie	4
I. Założenia programowo-organizacyjne kształcenia w zawodzie	6
1. Opis pracy w zawodzie	6
2. Zalecenia dotyczące organizacji procesu dydaktyczno-wychowawczego	7
II. Plany nauczania	15
III. Moduły kształcenia w zawodzie	16
1. Działalność usługowa	16
Przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej	21
Nawiązywanie i utrzymywanie kontaktów międzyludzkich	24
Stosowanie przepisów prawa w działalności usługowej	27
Ocena jakości świadczonych usług	30
Prowadzenie marketingu usług	33
Prowadzenie korespondencji biurowej	36
2. Anatomia, fizjologia, choroby skóry i włosów	39
Charakteryzowanie budowy i funkcji skóry oraz włosów	41
Rozpoznawanie patologicznych zmian na skórze	44
Rozpoznawanie uszkodzeń i chorób włosów	47
3. Podstawy projektowania fryzur	49
Organizowanie stanowiska pracy fryzjera	52
Charakteryzowanie historii rzemiosła i sztuki fryzjerskiej	55
Rozpoznawanie form przestrzennych stosowanych we fryzjerstwie	58
Rozpoznawanie form kształtowania fryzury	61
Rozpoznawanie barw i form kolorystycznych stosowanych we fryzjerstwie	64
Wykonywanie rysunku instruktażowego fryzury	67
4. Pielęgnacja i czesanie włosów	69
Wykonywanie fryzjerskich zabiegów pielęgnacyjnych	72
Czesanie włosów	76
Formowanie fryzur	80
5. Strzyżenie włosów	83
Planowanie zabiegów strzyżenia włosów	85
Wykonywanie strzyżenia włosów	89
6. Chemiczne zabiegi fryzjerskie	92
Dobieranie preparatów do trwałego ondulowania i prostowania włosów	96

Planowanie zabiegów trwałego ondulowania i prostowania włosów	100
Wykonywanie zabiegów trwałego ondulowania i prostowania włosów	104
Dobieranie preparatów do rozjaśniania i odbarwiania włosów	108
Planowanie zabiegów rozjaśniania i odbarwiania włosów	112
Rozjaśnianie i odbarwianie włosów	116
Dobieranie preparatów do farbowania włosów	119
Planowanie zabiegów farbowania włosów	123
Farbowanie włosów	127
7. Fryzjerstwo artystyczne	130
Projektowanie fryzur artystycznych	132
Formowanie fryzur artystycznych	135

Wprowadzenie

Celem kształcenia w szkole zawodowej w zawodzie „Fryzjer 514[01]” jest przygotowanie aktywnego, mobilnego i skutecznie działającego pracownika gospodarki. Efektywne funkcjonowanie na rynku pracy wymaga: przygotowania ogólnego, opanowania podstawowych umiejętności z obszaru zawodowego oraz kształcenia ustawicznego.

Absolwent współczesnej szkoły powinien charakteryzować się otwartością, wyobraźnią, zdolnością do ciągłego kształcenia i doskonalenia się oraz umiejętnością oceny swoich możliwości. Wprowadzenie do systemu szkolnego programów modułowych ułatwi osiągnięcie tych celów.

Kształcenie modułowe, w którym cele i materiał nauczania powiązane są z procesem pracy i zadaniami zawodowymi umożliwia:

- przygotowanie ucznia do wykonywania zawodu, głównie przez realizację zadań zbliżonych do tych, które są wykonywane na stanowisku pracy,
- korelację i integrację treści kształcenia z różnych dyscyplin wiedzy,
- stymulowanie aktywności intelektualnej i motorycznej ucznia, pozwalającej na indywidualizację procesu nauczania.

Kształcenie modułowe charakteryzuje się tym, że:

- proces uczenia się dominuje nad procesem nauczania,
- preferowane są aktywizujące metody nauczania, które z jednej strony wyzwalają aktywność, kreatywność, zdolność do samooceny uczącego się, z drugiej zaś zmieniają rolę nauczyciela w kierunku doradcy, partnera, projektanta, organizatora i ewaluatora procesu dydaktycznego,
- proces nauczania i uczenia się ukierunkowany jest na osiąganie konkretnych, wymiernych rezultatów w formie ukształtowanych umiejętności intelektualnych i praktycznych, które umożliwiają wykonywanie określonego zakresu pracy w zawodzie,
- wykorzystuje się w szerokim zakresie zasadę transferu wiedzy i umiejętności wcześniej nabytych przez ucznia w toku nauki formalnej, nieformalnej oraz incydentalnej,
- program nauczania posiada elastyczną strukturę, poszczególne jednostki można wymieniać, modyfikować, uzupełniać oraz dostosowywać do potrzeb gospodarki oraz lokalnego rynku pracy.

Realizacja modułowego programu nauczania zapewnia opanowanie przez uczniów umiejętności określonych w podstawie programowej kształcenia w zawodzie oraz przygotowanie do kształcenia ustawicznego.

Modułowy program nauczania składa się z modułów kształcenia w zawodzie i odpowiadających im jednostek modułowych,

umożliwiających zdobywanie wiadomości oraz kształtowanie umiejętności i postaw właściwych dla zawodu.

Jednostka modułowa stanowi element modułu kształcenia w zawodzie obejmujący logiczny i możliwy do wykonania wycinek pracy, o wyraźnie określonym początku i zakończeniu, który nie podlega dalszym podziałom, a jego rezultatem jest produkt, usługa lub istotna decyzja.

W strukturze programu wyróżnia się:

- założenia programowo – organizacyjne kształcenia w zawodzie,
- plan nauczania,
- programy modułów i jednostek modułowych.

Moduł kształcenia w zawodzie zawiera: cele kształcenia, wykaz jednostek modułowych, schemat układu jednostek modułowych i wykaz literatury.

Jednostka modułowa zawiera: szczegółowe cele kształcenia, materiał nauczania, ćwiczenia, środki dydaktyczne, wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki, propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia.

Dydaktyczna mapa programu nauczania, zamieszczona w założeniach programowo-organizacyjnych, przedstawia schemat powiązań między modułami i jednostkami modułowymi oraz określa kolejność ich realizacji. Ma ona ułatwić planowanie i organizowanie procesu kształcenia.

W programie przyjęto system kodowania modułów i jednostek modułowych, zawierający elementy:

- symbol cyfrowy zawodu, zgodnie z obowiązującą klasyfikacją zawodów szkolnictwa zawodowego,
- symbol literowy, oznaczający grupę modułów:
 - O – dla modułów ogólnozawodowych,
 - Z – dla modułów zawodowych,
 - S – dla modułów specjalizacyjnych,
- cyfrę arabską dla kolejnej wyodrębnionej w module jednostki modułowej.

Przykładowy zapis kodowania modułu:

514[01].O1

514[01] – symbol cyfrowy zawodu: fryzjer,

O1 – pierwszy moduł ogólnozawodowy: działalność usługowa

Przykładowy zapis kodowania jednostki modułowej:

514[01].Z1.O1

514[01] – symbol cyfrowy zawodu: fryzjer,

Z1 – pierwszy moduł zawodowy: Anatomia, fizjologia, choroby skóry i włosów

O1 – pierwsza jednostka modułowa wyodrębniona w module Z1:

Charakteryzowanie budowy i funkcji skóry oraz włosów.

I. Założenia programowo-organizacyjne kształcenia w zawodzie

1. Opis pracy w zawodzie

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie fryzjer może być zatrudniony w zakładach fryzjerskich świadczących usługi typowe dla fryzjerstwa damskiego lub męskiego, a także podjąć działalność w zakresie fryzjerstwa damskiego lub męskiego na własny rachunek.

Zadania zawodowe

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie fryzjer powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- diagnozowania stanu skóry głowy i włosów,
- dobierania i stosowania preparatów kosmetycznych do wykonywania zabiegów i pielęgnacji włosów,
- wykonywania zabiegów i usług fryzjerskich.

Umiejętności zawodowe

W wyniku kształcenia w zawodzie absolwent szkoły powinien umieć:

- sporządzać szkice i rysunki fryzur,
- rozpoznawać i określać gatunki, rodzaje oraz kondycję włosów,
- rozpoznawać zmiany chorobowe i uszkodzenia włosów,
- dobierać metody i preparaty do pielęgnacji włosów i skóry głowy,
- posługiwać się narzędziami, przyborami i aparatami fryzjerskimi,
- czyścić, odkażać i konserwować sprzęt fryzjerski,
- wykonywać zabiegi pielęgnacyjne włosów i skóry głowy,
- wykonywać strzyżenie włosów,
- dobierać metody stylizacji fryzur,
- modelować fryzury,
- koloryzować włosy różnymi technikami,
- wykonywać fryzurę z zastosowaniem dodatków fryzjerskich,
- utrzymywać fryzurę,
- wykonywać trwałą ondulację różnymi technikami,
- modelować i strzyć brody, bokobrody i wąsy,
- wykonywać fryzury z uwzględnieniem nowości i trendów w modzie fryzjerskiej,
- przestrzegać przepisów sanitarnych obowiązujących w zakładach fryzjerskich,
- przestrzegać przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- organizować stanowisko pracy zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- komunikować się z uczestnikami procesu pracy,

- przestrzegać przepisów kodeksu pracy dotyczących praw i obowiązków pracownika i pracodawcy,
- stosować przepisy prawa w zakresie wykonywanych zadań zawodowych,
- korzystać z różnych źródeł informacji,
- udzielać pierwszej pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach przy pracy,
- prowadzić działalność gospodarczą..

2. Zalecenia dotyczące organizacji procesu dydaktyczno-wychowawczego

Podstawowym celem kształcenia w zawodzie fryzjer jest przygotowanie absolwenta szkoły zawodowej do wykonywania prac z zakresu fryzjerstwa damskiego i męskiego na poziomie robotniczym oraz wyposażenie w wiedzę i umiejętności, niezbędne do kontynuacji kształcenia w formach szkolnych i pozaszkolnych.

Proces kształcenia zawodowego według modułowego programu nauczania jest realizowany w szkole zawodowej dla młodzieży oraz dla dorosłych. Program nauczania obejmuje kształcenie ogólnozawodowe i zawodowe. Kształcenie ogólnozawodowe zapewnia orientację w obszarze prowadzenia działalności usługowej. Kształcenie zawodowe ma na celu przygotowanie absolwenta szkoły do realizacji zadań na typowych dla zawodu fryzjer stanowiskach pracy. Ogólne i szczegółowe cele kształcenia wynikają z podstawy programowej kształcenia w zawodzie.

Treści programowe zawarte są w modułach: ogólnozawodowym i zawodowych. Moduły, wyodrębnione według kryteriów przyjętych dla zawodu, uwzględniające zadania zawodowe, są podzielone na jednostki modułowe. Jednostki modułowe zawierają treści programowe stanowiące określone całości. Realizacja celów kształcenia modułów i jednostek modułowych zapewnia opanowanie umiejętności, umożliwiających wykonywanie określonego zakresu pracy. Czynnikiem sprzyjającym nabywaniu umiejętności zawodowych jest wykonywanie ćwiczeń określonych w programach jednostek.

Program modułu 514[01].O1 – Działalność usługowa, zawiera sześć jednostek modułowych obejmujących ogólnozawodowe treści kształcenia z zakresu: stosowania przepisów bhp i ochrony przeciwpożarowej, nawiązywania i utrzymywania kontaktów międzyludzkich, stosowania przepisów prawa w działalności usługowej, oceny jakości świadczonych usług, prowadzenia marketingu usług, prowadzenia korespondencji biurowej.

Program modułu i odpowiednich jednostek modułowych powinien być realizowany w pierwszej kolejności.

Program modułu 514[01].Z1 – Anatomia, fizjologia, choroby skóry i włosów – składa się z trzech jednostek modułowych i zawiera treści kształcenia dotyczące budowy i funkcji skóry oraz włosów, rozpoznawania zmian patologicznych na skórze oraz zmian i uszkodzeń na skórze.

Program modułu 514[01].Z2 – Podstawy projektowania fryzur – składa się z sześciu jednostek modułowych i zawiera treści kształcenia dotyczące organizacji stanowiska pracy fryzjera, historii rzemiosła i sztuki fryzjerskiej, form przestrzennych stosowanych we fryzjerstwie, form kształtowania fryzury, barw i form kolorystycznych stosowanych we fryzjerstwie oraz wykonywania rysunku technicznego fryzury.

Program modułu 514[01].Z3 – Pielęgnacja i czesanie włosów – składa się z trzech jednostek modułowych i zawiera treści dotyczące pielęgnowania i czesania włosów oraz formowania fryzur.

Program modułu 514[01].Z4 – Strzyżenie włosów – składa się z dwóch jednostek modułowych i zawiera treści dotyczące planowania strzyżenia i wykonywania strzyżenia włosów.

Program modułu 514[01].Z5 – Chemiczne zabiegi fryzjerskie - składa się z dziewięciu jednostek modułowych i zawiera treści kształcenia dotyczące technologii wykonywania trwałej ondulacji i trwałego prostowania włosów, rozjaśniania, farbowania i odbarwiania włosów.

Program modułu 514[01].S1 - Fryzjerstwo artystyczne - składa się z dwóch jednostek modułowych i zawiera treści kształcenia dotyczące projektowania i formowania fryzur artystycznych.

Kształcenie specjalizacyjne powinno być dostosowane do potrzeb rynku pracy. Szkoła może realizować zamieszczony w programie nauczania moduł specjalizacyjny lub w zależności od potrzeb lokalnego i regionalnego rynku pracy oraz własnych możliwości opracować program innej specjalizacji.

W trakcie realizacji programów nauczania jednostek zawartych w modułach zawodowych, należy zwracać uwagę na korzystanie z najnowszych osiągnięć z dziedziny fryzjerstwa oraz na ustawiczne doskonalenie umiejętności zawodowych.

Związki oraz zależności między modułami i jednostkami modułowymi przedstawiono w wykazie modułów i jednostek modułowych oraz w dydaktycznej mapie programu.

Wykaz modułów i jednostek modułowych

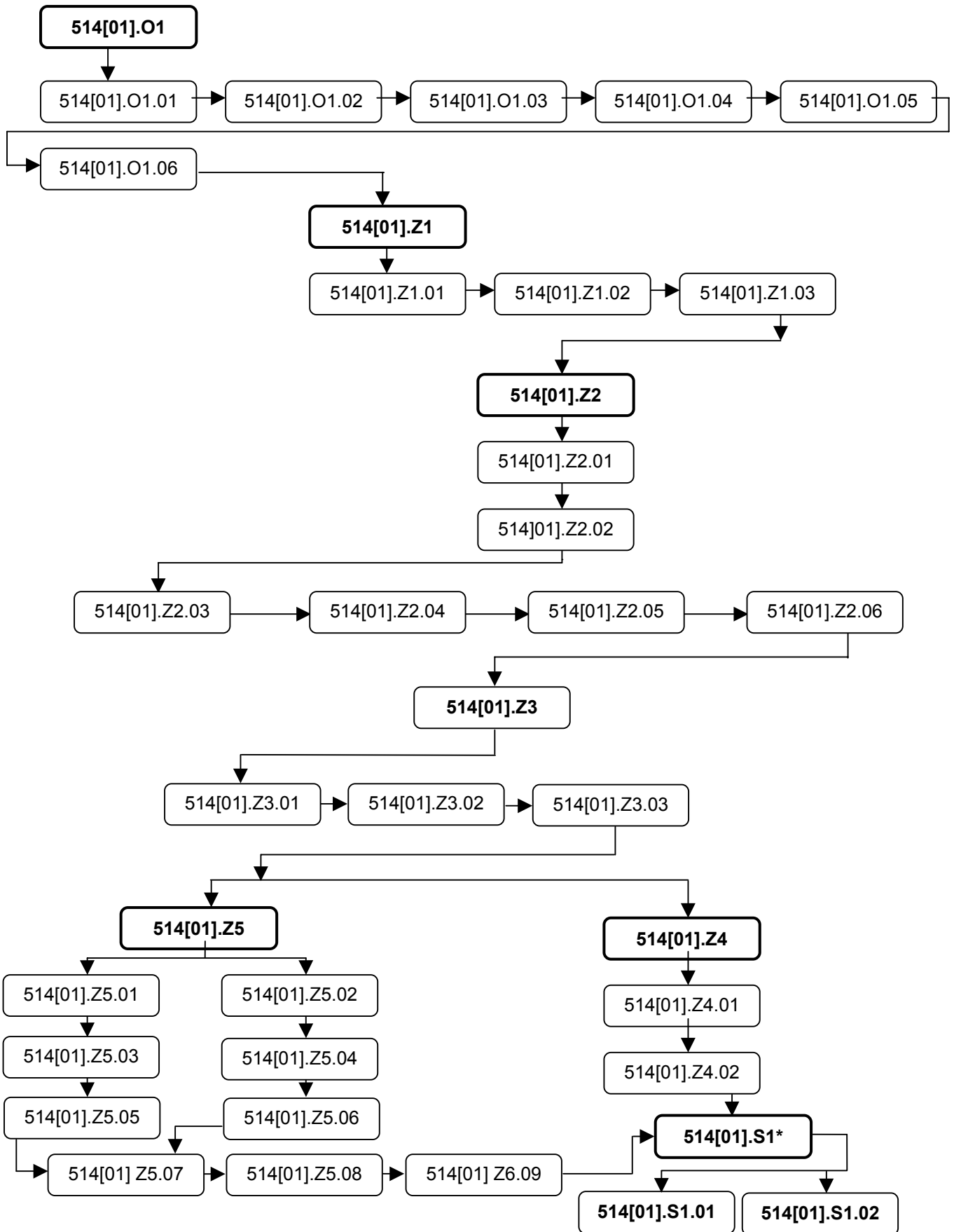
Symbol modułu i jednostki modułowej	Nazwy modułów i jednostek modułowych	Orientacyjna liczba godzin na realizację*
	Moduł 514[01].O1 Działalność usługowa	144
514[01].O1.01	Przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej	20
514[01].O1.02	Nawiązywanie i utrzymywanie kontaktów międzyludzkich	27
514[01].O1.03	Stosowanie przepisów prawa w działalności usługowej	25
514[01].O1.04	Ocena jakości świadczonych usług	22
514[01].O1.05	Prowadzenie marketingu usług	30
514[01].O1.06	Prowadzenie korespondencji biurowej	20
	Moduł 514[01].Z1 Anatomia, fizjologia, choroby skóry i włosów	108
514[01].Z1.01	Charakteryzowanie budowy i funkcji skóry oraz włosów	25
514[01].Z1.02	Rozpoznawanie patologicznych zmian na skórze	45
514[01].Z1.03	Rozpoznawanie uszkodzeń i chorób włosów	38
	Moduł 514[01].Z2 Podstawy projektowania fryzur	216
514[01].Z2.01	Organizowanie stanowiska pracy fryzjera	30
514[01].Z2.02	Charakteryzowanie historii rzemiosła i sztuki fryzjerskiej	16
514[01].Z2.03	Rozpoznawanie form przestrzennych stosowanych we fryzjerstwie	30
514[01].Z2.04	Rozpoznawanie form kształtowania fryzury	40
514[01].Z2.05	Rozpoznawanie barw i form kolorystycznych stosowanych we fryzjerstwie	44
514[01].Z2.06	Wykonywanie rysunku instruktażowego fryzury	56
	Moduł 514[01].Z3 Pielęgnacja i czesanie włosów	252
514[01].Z3.01	Wykonywanie fryzjerskich zabiegów pielęgnacyjnych	70
514[01].Z3.02	Czesanie włosów	102
514[01].Z3.03	Formowanie fryzur	80
	Moduł 514[01].Z4 Strzyżenie włosów	432
514[01].Z4.01	Planowanie zabiegów strzyżenia włosów	154
514[01].Z4.02	Wykonywanie strzyżenia włosów	278
	Moduł 514[01].Z5 Chemiczne zabiegi fryzjerskie	576
514[01].Z5.01	Dobieranie preparatów do trwałego ondulowania i prostowania włosów	30

514[01].Z5.02	Planowanie zabiegów trwałego ondulowania i prostowania włosów	30
514[01].Z5.03	Wykonywanie trwałego ondulowania i prostowania włosów	128
514[01].Z5.04	Dobieranie preparatów do rozjaśniania i odbarwiania włosów	35
514[01].Z5.05	Planowanie zabiegów rozjaśniania i odbarwiania włosów	30
514[01].Z5.06	Rozjaśnianie i odbarwianie włosów	110
514[01].Z5.07	Dobieranie preparatów do farbowania włosów	30
514[01].Z5.08	Planowanie zabiegów farbowania włosów	45
514[01].Z5.09	Farbowanie włosów	138
	Moduł 514[01].S1 Fryzjerstwo artystyczne	108
514[01].S1.01	Projektowanie fryzur artystycznych	25
514[01].S1.02	Formowanie fryzur artystycznych	83
	Razem	1836

* Orientacyjna liczba godzin na realizację programu dotyczy kształcenia w zasadniczej szkole zawodowej dla młodzieży.

Na podstawie tabeli korelacji opracowano dydaktyczną mapę programu nauczania dla zawodu, na którą składają się schematy układów jednostek modułowych w modułach.

Dydaktyczna mapa programu nauczania

Dydaktyczna mapa modułowego programu nauczania stanowi schemat powiązań między modułami oraz jednostkami modułowymi i określa kolejność ich realizacji. Szkoła powinna z niej korzystać podczas planowania zajęć dydaktycznych. Ewentualna zmiana kolejności realizacji programu modułów lub jednostek modułowych powinna być poprzedzona szczegółową analizą dydaktycznej mapy programu nauczania oraz treści jednostek modułowych, przy zachowaniu korelacji treści kształcenia.

Orientacyjna liczba godzin na realizację, podana w tabeli wykazu jednostek modułowych, może ulegać zmianie w zależności od stosowanych przez nauczyciela metod nauczania i środków dydaktycznych.

Nauczyciele realizujący program nauczania powinni być przygotowani z zakresu metodologii kształcenia modułowego, aktywizujących metod nauczania oraz projektowania i opracowywania pakietów edukacyjnych.

W szczególności do zadań nauczyciela należy:

- kierowanie procesem dydaktyczno – wychowawczym,
- udzielanie pomocy w realizacji zadań,
- rozwijanie zainteresowań zawodowych,
- wskazywanie możliwości i potrzeb dalszego kształcenia,
- kształtowanie postaw zawodowych.

Nauczyciel powinien uczestniczyć w organizowaniu bazy techniczno-dydaktycznej oraz ewaluacji programu nauczania.

Programy nauczania jednostek modułowych w poszczególnych modułach należy realizować w różnych formach organizacyjnych, dostosowanych do treści i metod kształcenia. Stosowane metody i formy organizacyjne pracy uczniów powinny zapewnić osiągnięcie, założonych w programie nauczania, celów kształcenia. Wymaga to takiej organizacji kształcenia, w którym proces uczenia się uczniów będzie dominować nad procesem nauczania, dlatego też szczególną uwagę należy zwrócić na dobrze zorganizowaną, samodzielną, kierowaną przez nauczyciela pracę uczniów.

W realizacji modułowego programu nauczania zaleca się stosowanie aktywizujących i praktycznych metod nauczania, takich jak: dyskusja dydaktyczna, metoda przypadków, sytuacyjna, metoda tekstu przewodniego, ćwiczenia praktyczne. Dominującą metodą nauczania powinny być ćwiczenia praktyczne w pracowni fryzjerskiej.

Podczas realizacji programu nauczania należy eksponować samokształcenie uczniów z wykorzystaniem z różnych źródeł informacji, takich jak: literatura zawodowa, Internet, podręczniki, poradniki, katalogi, instrukcje. Treści kształcenia powinny być aktualne i powinny uwzględniać współczesne technologie, materiały, narzędzia i sprzęt fryzjerski.

Wskazane jest wykorzystywanie filmów dydaktycznych i komputerowych programów symulacyjnych, organizowanie wycieczek dydaktycznych na imprezy i targi fryzjerskie.

Prowadzenie zajęć aktywizującymi metodami nauczania wymaga przygotowania środków dydaktycznych, takich jak: opisy przypadków, instrukcje do wykonywania ćwiczeń, instrukcje stosowania przepisów bhp, teksty przewodnie.

Nauczyciel kierujący procesem kształtowania umiejętności uczniów powinien udzielać im pomocy w rozwiązywaniu problemów związanych z realizacją zadań oraz sterować tempem pracy. Powinien również rozwijać zainteresowanie zawodem, wskazywać możliwości dalszego kształcenia oraz kształtować pożądane postawy uczniów, takie jak: rzetelność i odpowiedzialność za pracę, dbałość o jej jakość, o porządek na stanowisku pracy i racjonalne wykorzystanie sprzętu, urządzeń i materiałów.

Istotnym elementem organizacji procesu dydaktycznego jest system sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia. Wskazane jest prowadzenie badań diagnostycznych, kształtujących i sumujących. Badania diagnostyczne mają na celu dokonanie oceny zakresu oraz poziomu wiadomości i umiejętności uczniów w początkowej fazie kształcenia.

Badania kształtujące prowadzone w trakcie realizacji programu mają dostarczać bieżących informacji o efektywności nauczania-uczenia się. Informacje uzyskane w wyniku badań pozwalają na dokonanie niezbędnych korekt w procesie nauczania.

Badania sumujące powinny być prowadzone po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej.

Ocenianie powinno uświadamiać uczniowi poziom jego osiągnięć w stosunku do wymagań edukacyjnych, wdrażać do systematycznej pracy, samokontroli i samooceny. Ocenianie osiągnięć uczniów powinno być realizowane za pomocą sprawdzianów ustnych, pisemnych i praktycznych, obserwacji czynności ucznia, oceny projektów oraz testów osiągnięć szkolnych.

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć szkolnych wymaga od nauczyciela określenia kryteriów i norm oceny, opracowania testów osiągnięć szkolnych, arkuszy obserwacji i arkuszy oceny postępów.

Szkoła podejmująca kształcenie w zawodzie według modułowego programu nauczania powinna posiadać odpowiednie warunki lokalowe oraz wyposażenie techniczne i dydaktyczne.

Szkoła realizująca kształcenie w zawodzie fryzjer powinna posiadać następujące pomieszczenia dydaktyczne:

- pracownię rysunku,
- pracownię komputerową,

- pracownię fryzjerską.

Środki dydaktyczne, niezbędne do organizacji i prowadzenia procesu kształcenia według programu modułowego, powinny stanowić: pomoce dydaktyczne, materiały dydaktyczne, techniczne środki kształcenia. Pracownie powinny być wyposażone w środki dydaktyczne, które zostały określone w jednostkach modułowych.

Jeżeli szkoła nie może zapewnić realizacji programu niektórych jednostek modułowych w oparciu o własną bazę, może powierzyć kształcenie salonom fryzjerskim dysponującym odpowiednią bazą techniczną i dydaktyczną.

Wskazane jest, aby uczniowie mieli możliwość zapoznania się z rzeczywistymi warunkami i procesem pracy, zasadami dezynfekcji sprzętu, zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej.

Zaleca się, aby zajęcia z zakresu kształcenia ogólnozawodowego umieszczać w szkolnym planie zajęć w blokach 2- oraz 3-godzinnych, natomiast z zakresu kształcenia zawodowego – w blokach od 2 do 6 godzin w zależności od specyfiki jednostki modułowej.

Wskazane jest, aby zajęcia dydaktyczne odbywały się w grupie liczącej do 15 osób, z podziałem na zespoły 2 osobowe wykonujące ćwiczenia na wydzielonych stanowiskach.

W kształceniu modułowym niezbędne są systematyczne działania szkoły na rzecz:

- organizowania stanowisk pracy wyposażonych w nowoczesny sprzęt, materiały i preparaty fryzjerskie,
- współpracy z zakładami i firmami fryzjerskimi, w celu dostosowywania treści programowych do zmian powodowanych postępem techniczno - technologicznym i wymaganiami współczesnego fryzjerstwa,
- doskonalenia nauczycieli w zakresie metodologii konstruowania programów modułowych, aktywizujących metod nauczania, pomiaru dydaktycznego oraz projektowania pakietów edukacyjnych dla nauczycieli i uczniów.

II. Plan nauczania

Plan nauczania

Zasadnicza Szkoła Zawodowa

Zawód: fryzjer 514[01]

Podbudowa programowa: gimnazjum

Lp.	Moduły kształcenia w zawodzie	Dla młodzieży	Dla dorosłych	
		Liczba godzin tygodniowo w trzy-letnim okresie nauczania	Liczba godzin tygodniowo w trzyletnim okresie nauczania	Liczba godzin w trzy-letnim okresie nauczania
		Klasy I – III	Semestry I – VI	
			<i>Forma stacjonarna</i>	<i>Forma zaoczna</i>
1.	Działalność usługowa	4	3	55
2.	Anatomia, fizjologia, choroby skóry i włosów	3	2	42
3.	Podstawy projektowania fryzur	6	5	82
4.	Pielęgnacja i czesanie włosów	7	5	96
5.	Strzyżenie włosów	12	9	165
6.	Chemiczne zabiegi fryzjerskie	16	13	220
7.	Fryzjerstwo artystyczne	3	2	42
	Razem	51	39	702

III. Moduły kształcenia w zawodzie

Moduł 514[01].O1

Działalność usługowa

1. Cele kształcenia

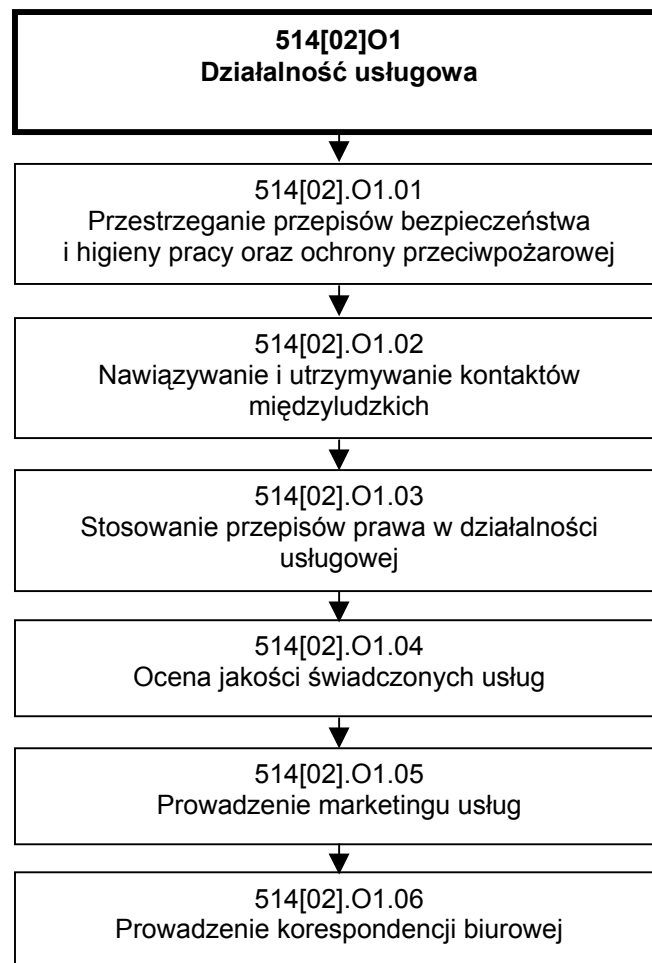
W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- przestrzegać przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- organizować stanowisko pracy zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- zapobiegać zagrożeniom w pracy,
- stosować procedury udzielania pierwszej pomocy w stanach zagrożenia zdrowia i życia,
- rozpoznawać potrzeby i oczekiwania klienta,
- komunikować się z klientem,
- postępować zgodnie z zasadami etyki,
- interpretować przepisy prawa pracy,
- stosować przepisy ochrony konsumenta,
- stosować normy jakościowe świadczenia usług,
- oceniać jakość świadczonych usług,
- planować działania marketingowe,
- korzystać z instrumentów marketingowych,
- przeprowadzać określone badania marketingowe,
- przygotowywać pisma i dokumenty urzędowe,
- archiwizować dokumenty urzędowe,
- korzystać z urządzeń biurowych.

2. Wykaz jednostek modułowych

Symbol jednostki modułowej	Nazwa jednostki modułowej	Orientacyjna liczba godzin na realizację
514[01].O1.01	Przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej	20
514[01].O1.02	Nawiązywanie i utrzymywanie kontaktów międzyludzkich	27
514[01].O1.03	Stosowanie przepisów prawa w działalności usługowej	25
514[01].O1.04	Ocena jakości świadczonych usług	22
514[01].O1.05	Prowadzenie marketingu usług	30
514[01].O1.06	Prowadzenie korespondencji biurowej	20
	Razem	144

3. Schemat układu jednostek modułowych

4. Literatura

- Argyle M.: Psychologia stosunków międzyludzkich. Wydawnictwo naukowe PWN, Warszawa 1999
- Bangs D.G. Plan marketingowy. PWE, Warszawa 1999
- Bank J.: Zarządzanie przez jakość. Fleberg SJA, Warszawa 1999
- Bierach A.: Sztuka czytania z twarzy. Wydaw. ASTRUM, Wrocław 1997
- Bierach A.J.: Mowa ciała kluczem do sukcesu. Wydaw. ASTRUM, Wrocław 2001
- Birkenbihl V.F.: Vademecum psychologii społecznej. Wydaw. ASTRUM, Wrocław 2000
- Bloos J.: Marketing praktyczny. Buyar Marketing. Warszawa 1992
- Bonstingl J.J.: Szkoły jakości. Wprowadzenie do TQM w edukacji. CODN, Warszawa 1999
- Brocki M.: Język ciała w ujęciu antropologicznym. Wydaw. ASTRUM, Wrocław 2001
- Bryś J.: Podstawy biurowości. Format AB, Warszawa 1999

Buchfelder M. A.: Podręcznik pierwszej pomocy. Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 1999

Dahlgaard J.J., Kristensen K. Kanji G.K.: Podstawy zarządzania jakością. PWN, Warszawa 2000

Daszkowska M.: Usługi - produkcja, rynek, marketing. Warszawa PWN 1998

Denisson D., Tobey L.: Podręcznik reklamy. M & A Communications, Lublin 1994

Dmowski S., Rudnicki S.: Komentarz do Kodeksu cywilnego, Księga pierwsza - Część ogólna. Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 2001

Dobek-Ostrowska B.: Podstawy komunikowania społecznego. Wydaw. ASTRUM, Wrocław 1999

Duliniec E.: Badania marketingowe w zarządzaniu przedsiębiorstwem. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1995

Foxall G.R., Goldsmith R.E.: Psychologia konsumenta dla menadżera marketingu. PWN, Warszawa 1998

Garbarski L., Rutkowski I., Wrzosek W.: Marketing. Punkt zwrotny nowoczesnej firmy. PWE, Warszawa 2001

Hamrol A., Mantura W.: Zarządzanie jakością. Teoria i praktyka. PWN, Warszawa-Poznań 1998

Hansen A.: Bezpieczeństwo i higiena pracy. WSiP, Warszawa 1998

Holtz L.: Technika doskonalenia jakości ISO 9000. WSiP S.A., Warszawa 1999

Jachnis A., Terelak J.F.: Psychologia konsumenta i reklamy. Oficyna Wydawnicza Branta, 1998

Kachniewska M.: Jak odnieść sukces w turystyce. Kultura jakości. Wydawnictwo Eurosystem, Warszawa 2002

Kaczmarczyk S.: Badania marketingowe. PWE, Warszawa 2002

Karasiewicz G.: Marketingowe strategie cenowe. PWE, Warszawa 1997

Kidyba A.: Prawo handlowe. Wyd. CH Beck, Warszawa 2001

Kienzler I.: Korespondencja handlowa w języku polskim. Wzory pism, umów i innych dokumentów. IVAX Sp. z o.o, Gdynia 1996

Killisch H.J.: Logistyka sposobem na osiągnięcie jakości totalnej w przedsiębiorstwie. Systemy Logistyczne kluczem do rozwoju gospodarczego. Wyd. Polskie Towarzystwo Logistyczne, Warszawa 1996

Kinel K., Mikołajewska G.: Piszę na maszynie. Ćwiczenia. Ethos, Warszawa 1996

Kopmeyer M.: Praktyczne metody osiągania sukcesu. Bellona, Warszawa 1994.

Kosikowski C.: Prawo działalności gospodarczej - komentarz. Wydawnictwa Prawnicze, Warszawa 2000

Kothler Ph., Dubois B.: Marketing Management. Publi - Union Editions, Paris 1989

Kothler Ph.: Marketing. Analiza, planowanie, wdrażanie i kontrola. Gebethner & Ska, Warszawa 1994

Kramer T.: Podstawy marketingu. PWE, Warszawa 1994

Król- Fijewska M.: Stanowczo, łagodnie, bez lęku. Intra, Warszawa 1995.

Król- Fijewska M.: Trening asertywności. PTP, Warszawa 1994.

Kuciński J., Trzeciński Z.: Prawo gospodarcze. Wyd. CH Beck, Warszawa 2002

Leland K., Bailey K.: Obsługa klienta. Wydawnictwo RM, Warszawa 1999

Leszczyński W., Zakrzewska K.: Bezpieczeństwo i higiena pracy. PROEGRO, Warszawa 1993

Lewandowski J.: Elementy prawa. WSiP, Warszawa 1994

Łazarska T.: Pisanie na maszynie w języku polskim i w językach obcych cz.1-4, FBC, Warszawa 1993

Łętowska E.: Podstawy prawa cywilnego. ECOSTAR Warszawa 1993

Łętowska E.: Prawo umów konsumenckich. C.H. Beck, Warszawa 1999

Łętowska E.: Ustawa o ochronie niektórych praw konsumentów - komentarz. Wyd. CH Beck, Warszawa 2000

Markowski W.J.: ABC smali business'u. Wyd. Marcus s.c., Łódź 1998

Maslow A.: Motywacja i osobowość. Instytut Wydawniczy PAX, Warszawa 1996

Muller R., Rupper P.: Proces reengineering. Optymalizacja procesów zorientowanych na klienta. Wyd. ASTRUM, Wrocław 2000

Pease A.: Język ciała. Wyd. Gernini, Kraków 1992.

Pietkiewicz E. Asystentka menedżera. CIM, Warszawa 1995

Pietkiewicz E.: Nowoczesny menedżer. Wydawnictwo Infor, Warszawa 1996

Pietrzykowski K. red.: Kodeks cywilny. Komentarz, tom I. Wydawnictwa Prawnicze, Warszawa 1998

Rączkowski B.: BHP w praktyce. ODDK, Warszawa 2003

Rączkowski B.: Omówienie zmian w zakresie przepisów bhp. ODDK, Warszawa 2003

Rogoziński K.: Usługi rynkowe. AE, Poznań 2000

Russel J. TH., Lane W.R. Reklama. Fleberg SJA, Warszawa 2000

Sarna P.: Kultura zawodu dla ekonomistów. Wyd. eMPi, Poznań 1996

Simon H.: Zarządzanie cenami. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1996

Sobczak K.: Działalność gospodarcza. Uregulowania prawne, Wydawnictwa Prawnicze PWN, Warszawa 2001

Sommer J., Stoga K., Potrzeszcz R.: Prawo działalności gospodarczej - komentarz. Twigger, Warszawa 2000

Stankiewicz J.: Komunikowanie się w organizacji. Wyd. ASTRUM, Wrocław 1999

Zdyb M.: Publiczne prawo gospodarcze. Zakamycze, Kraków 1998
Zdyb M.: Prawo działalności gospodarczej - komentarz. Zakamycze, Kraków 2000
Ziemiński Z.: Logika praktyczna. Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 1996
Zimbardo P. G., Ruch F. L.: Psychologia i życie. PWN, Warszawa 1994
Żurawik B., Żurawik W.: Zarządzanie marketingiem w przedsiębiorstwie. PWE. Warszawa 1996

Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji wydawniczych.

Jednostka modułowa 514[01].O1.01

Przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- zastosować przepisy prawa dotyczące obowiązków pracownika i pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy,
- określić wymagania nadzoru państwowego nad warunkami pracy w Polsce,
- zastosować podstawowe zasady higieny i fizjologii pracy oraz wymagania ergonomii,
- zastosować przepisy dotyczące ochrony środowiska,
- określić skutki działania negatywnych czynników w środowisku pracy,
- zapobiec zagrożeniom życia i zdrowia pracowników,
- rozpoznać źródła i czynniki niebezpieczne w środowisku pracy,
- dobrać środki ochrony indywidualnej,
- zabezpieczyć się przed czynnikami szkodliwymi w pracy,
- zinterpretować przepisy, regulaminy, zasady i procedury związane z bezpieczeństwem pracy,
- rozpoznać przyczyny i okoliczności wypadków podczas pracy,
- zareagować w przypadku zagrożenia pożarowego zgodnie z instrukcją przeciwpożarową,
- zastosować procedury udzielania pierwszej pomocy w stanach zagrożenia zdrowia i życia.

2. Materiał nauczania

Prawna ochrona pracy.

Higiena pracy.

Klasyfikacja czynników szkodliwych w środowisku pracy.

Zagrożenia życia i zdrowia pracownika.

Metody i środki zapobiegania czynnikom szkodliwym.

Środki ochrony osobistej.

Zagrożenia podczas pracy: techniczne, organizacyjne i ludzkie.

Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej w zakładach usługowych.

Pierwsza pomoc.

3. Ćwiczenia

- Dobieranie środków ochrony indywidualnej stosownie do rodzaju pracy.

- Zastosowanie sprzętu podręcznego i środków gaśniczych do gaszenia zarzewia pożaru.
- Wykonywanie sztucznego oddychania na fantomie zgodnie z obowiązującymi procedurami.
- Wykonywanie masażu zewnętrznego serca na fantomie zgodnie z procedurami udzielania pierwszej pomocy w stanach zagrożenia życia i zdrowia.

4. Środki dydaktyczne

Instrukcje i teksty przewodnie do ćwiczeń.

Kodeks pracy.

Wzory regulaminów: bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, przeprowadzania ewakuacji w zakładzie usługowym.

Filmy dydaktyczne dotyczące udzielania pierwszej pomocy oraz sprzętu i środków gaśniczych.

Środki ochrony indywidualnej.

Apteczka pierwszej pomocy.

Fantom do nauki resuscytacji.

Plany ewakuacyjne przykładowych zakładów usługowych.

Podręczny sprzęt gaśniczy.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności rozpoznawania źródeł i czynników niebezpiecznych w środowisku pracy, dobierania środków ochrony indywidualnej, reagowania w sytuacjach zagrożenia życia i zdrowia oraz udzielania pierwszej pomocy osobom poszkodowanym.

Program powinien być realizowany przez nauczyciela specjalistę do spraw bezpieczeństwa i higieny pracy.

Szczególne uwagi należy zwrócić na samodzielne wykonywanie przez uczniów ćwiczeń dotyczących udzielania pierwszej pomocy osobie poszkodowanej oraz przeprowadzania reanimacji w sytuacjach zagrożenia życia. Niezwykle ważne jest kształtowanie postawy odpowiedzialności, sumienności i umiejętności współdziałania w grupie.

Zajęcia należy prowadzić aktywizującymi i praktycznymi metodami nauczania: tekstu przewodniego, inscenizacji oraz ćwiczeń. Ćwiczenia powinny być prowadzone w pracowni symulacyjnej, w grupie do 15 osób, z podziałem na 2-3 osobowe zespoły. Ważne jest, aby każdy uczeń wykonał ćwiczenie udzielania pierwszej pomocy na fantomie. Zaleca się prezentowanie filmów dydaktycznych o tematyce bezpieczeństwa i higieny pracy.

Wskazane jest, by uczniowie korzystali z różnych źródeł informacji: instrukcji, poradników i norm.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się na podstawie określonych kryteriów. Systematyczne sprawdzanie i ocenianie motywuje ucznia do nauki, wpływa na kształtowanie dyscypliny, pracowitości oraz odpowiedzialności za wyniki pracy.

Do sprawdzania osiągnięć szkolnych uczniów proponuje się zastosować:

- sprawdziany ustne i pisemne,
- obserwację czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń,
- testy osiągnięć szkolnych.

Wiadomości teoretyczne niezbędne do wykonywania czynności praktycznych mogą być sprawdzane za pomocą testów osiągnięć szkolnych. Podczas kontroli i oceny dokonywanej w formie ustnej odpowiedzi, należy zwracać uwagę na operowanie zdobytą wiedzą, merytoryczną jakość wypowiedzi, stosowanie pojęć i poprawność wnioskowania.

Umiejętności praktyczne należy sprawdzać poprzez obserwację czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Obserwując czynności ucznia należy zwrócić uwagę na:

- przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej,
- stosowanie procedur udzielania pierwszej pomocy w stanach zagrożenia życia i zdrowia pracowników,
- dobór środków ochrony indywidualnej,
- wykonywanie reanimacji na fantomie.

Podstawą do uzyskania przez ucznia pozytywnej oceny jest przede wszystkim poprawne i samodzielne wykonanie ćwiczeń.

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno być dokonywane z uwzględnieniem obowiązującej skali ocen.

Jednostka modułowa 514[02].O1.02

Nawiązywanie i utrzymywanie kontaktów międzyludzkich

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- określić potrzeby klienta,
- zinterpretować oczekiwania klienta,
- pokonać bariery w procesie komunikowania,
- porozumieć się skutecznie z klientem,
- przeprowadzić konstruktywną dyskusję,
- zastosować argumentację racjonalną i emocjonalną do określonej sytuacji,
- rozwiązać konflikty międzyludzkie,
- podjąć decyzje w trudnych sytuacjach zawodowych,
- zastosować ogólnie przyjęte normy etyczne.

2. Materiał nauczania

Klasyfikacja potrzeb.

Komunikacja interpersonalna.

Język i style komunikowania się.

Techniki komunikacji werbalnej i niewerbalnej.

Bariery komunikacji.

Dyskusja konstruktywna, zasady dyskusji.

Rodzaje argumentacji.

Konflikt. Rozwiązywanie konfliktów.

Negocjacje. Techniki negocjacji.

System wartości etycznych.

Kodeks etyki zawodowej.

3. Ćwiczenia

- Prowadzenie z klientem rozmowy bezpośredniej i telefonicznej.
- Prezentowanie klientowi wybranej oferty zakładu usługowego.
- Przekonywanie klienta do określonej oferty.

4. Środki dydaktyczne

Instrukcje i teksty przewodnie do ćwiczeń.

Filmy dydaktyczne dotyczące mowy ciała, autoprezentacji, asertywności, psychologii obsługi klienta, obsługi klienta przez telefon.

Programy na płytach CD: Profesjonalna obsługa klienta.

Telefon w firmie.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności nawiązywania kontaktów międzyludzkich. Umiejętności interpersonalne ułatwiają relacje między usługodawcą a usługobiorcą oraz są jednym z najważniejszych warunków efektywnej działalności usługowej. Program jednostki modułowej powinien być realizowany przez nauczyciela psychologii.

Zastosowane w procesie kształcenia metody nauczania umożliwią kształtowanie następujących postaw:

- tolerancji,
- odpowiedzialności za skutki własnych zachowań w kontakcie z drugim człowiekiem,
- akceptacji zachowań klientów.

Przed przystąpieniem do realizacji programu jednostki modułowej, nauczyciel powinien dokładnie przeanalizować treści zawarte w programie nauczania, określić związki między podstawowymi pojęciami: potrzeba, kontakt interpersonalny, dyskusja, konflikt, argumentacja, negocjacja, mowa ciała. Na podstawie dokonanej analizy, powinien dobrać metody nauczania oraz środki dydaktyczne. Dobór odpowiednich metod nauczania ma służyć osiągnięciu aktywności uczniów na zajęciach.

W procesie kształcenia zaleca się stosowanie aktywizujących metod nauczania: dyskusji dydaktycznej, ćwiczeń, metody przypadków i inscenizacji oraz gier dydaktycznych.

Wskazane jest także wykorzystywanie nowoczesnych środków dydaktycznych, w tym multimedialnych oraz wzbogacenie zajęć prezentacją filmów dydaktycznych na temat różnych form treningu umiejętności społecznych.

Zasadnicze znaczenie dla kształtowania umiejętności nawiązywania kontaktów międzyludzkich mają ćwiczenia. Ćwiczenia powinny być prowadzone w grupach do 15 osób, z podziałem na 2-3 osobowe zespoły, w atmosferze zaufania i akceptacji w relacjach ucznia i nauczyciela.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno być prowadzone systematycznie na podstawie określonych kryteriów. Systematyczna kontrola i ocena postępów ucznia umożliwi nauczycielowi dostosowanie metod nauczania, organizacyjnych form pracy oraz środków dydaktycznych do predyspozycji ucznia.

Do sprawdzania osiągnięć szkolnych uczniów proponuje się zastosować:

- sprawdziany ustne i pisemne,
- obserwację czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń,
- testy osiągnięć szkolnych.

Podczas kontroli i oceny dokonywanej w formie ustnej odpowiedzi, należy zwracać uwagę na operowanie zdobytą wiedzą, merytoryczną jakość wypowiedzi, stosowanie pojęć i poprawność wnioskowania.

Umiejętności praktyczne należy sprawdzać przez obserwację zachowania ucznia podczas wykonywania ćwiczeń. Podczas obserwacji należy zwrócić uwagę na:

- sposób pełnienia określonych ról społecznych związanych z procesem komunikowania się (np. nadawcy komunikatu, słuchacza, obserwatora, inspiratora, naśladowcy, oponenta, przewodniczącego zebrania itp.),
- umiejętność współpracy w grupie,
- aktywność na zajęciach,
- przestrzeganie reguł postępowania obowiązujących w grupie.

Podstawą do uzyskania pozytywnej oceny przez ucznia jest poprawne i samodzielne wykonanie ćwiczeń zaproponowanych w programie jednostki modułowej.

Jednostka modułowa 514[02].O1.03

Stosowanie przepisów prawa w działalności usługowej

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- zastosować obowiązujące przepisy kodeksu cywilnego,
- zastosować przepisy prawa pracy dotyczące praw i obowiązków pracodawcy,
- zastosować przepisy prawa pracy dotyczące praw i obowiązków pracownika,
- zidentyfikować instytucje ochrony konsumenta,
- zastosować przepisy prawa dotyczące ochrony praw konsumenta,
- zastosować przepisy prawa dotyczące rękojmi i gwarancji,
- zastosować procedury określone przepisami o rękojmi i gwarancji,
- wykonać czynności związane ze świadczeniem usługi,
- sporządzić umowę o świadczenie usług z konsumentem,
- sporządzić umowę o świadczenie usług z przedsiębiorcą,
- zaspokoić uzasadnione roszczenia konsumenta związane ze świadczeniem usług.

2. Materiał nauczania

Kodeks cywilny. Kodeks pracy.

Konsument. Ochrona konsumenta.

Instytucje ochrony konsumenta: Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Inspekcja Handlowa, Rzecznik Praw Ubezpieczonych, Rzecznik Konsumentów, Organizacje Konsumenckie.

Rękojmia i gwarancja - procedury.

Roszczenia.

Przedawnienie roszczeń.

Prawa i obowiązki pracownika.

Prawa i obowiązki pracodawcy.

Rodzaje umów o pracę.

Rodzaje umów cywilno - prawnych: o dzieło, zlecenia, sprzedaży agencyjna.

3. Ćwiczenia

- Dobieranie podstawy prawnej do określonej sytuacji lub problemu.
- Sporządzanie umowy z klientem dotyczącej sprzedaży usługi.
- Analizowanie praw i obowiązków pracownika.
- Analizowanie praw i obowiązków pracodawcy.

4. Środki dydaktyczne

Ustawy i rozporządzenia.

Wzory umów cywilno-prawnych.

Foliogramy: wzorów umów.

Prawnicze programy komputerowe.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest opanowanie przez uczniów umiejętności związanych z formalno - prawną obsługą i organizacją usług. Znajomość zagadnień cywilno - prawnych jest niezbędna w pracy zawodowej pracownika świadczącego usługi.

Zaleca się, aby zajęcia prowadził nauczyciel specjalista z zakresu prawa. W procesie kształcenia proponuje się stosowanie następujących metod nauczania: wykładu konwersatoryjnego, dyskusji dydaktycznej, metody przypadków oraz ćwiczeń.

Realizację programu jednostki modułowej może ułatwić zorganizowanie zajęć dydaktycznych z udziałem specjalistów z zakresu prawa cywilnego i prawa pracy oraz przedstawiciela Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Zaleca się także organizowanie wycieczek dydaktycznych do sądu, kancelarii prawniczej lub dużego przedsiębiorstwa.

Program jednostki modułowej powinien być realizowany w grupach do 15 osób, z podziałem na 2-4 osobowe zespoły, w pracowniach wyposażonych w stanowiska komputerowe z oprogramowaniem wspomagającym interpretację przepisów prawa dotyczącego działalności zawodowej.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzenie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno dostarczać informacji dotyczących zakresu i poziomu opanowania umiejętności określonych w programie jednostki modułowej.

Do sprawdzania osiągnięć szkolnych uczniów proponuje się zastosować:

- sprawdziany ustne i pisemne,
- testy osiągnięć szkolnych,
- obserwację czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Podczas obserwacji należy zwrócić uwagę na:

- określanie zasad ochrony praw konsumentów w Polsce,
- interpretowanie przepisów prawa dotyczących obowiązków i praw producenta i konsumenta,

- postępowanie wobec konsumentów niezadowolonych z zakupu towaru lub usługi,
- sporządzanie umów cywilno-prawnych.

W końcowej ocenie należy uwzględnić wyniki wszystkich metod oceniania stosowanych przez nauczyciela. Podczas oceniania należy stosować obowiązującą skalę ocen.

Jednostka modułowa 514[02].O1.04

Ocena jakości świadczonych usług

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- wyjaśnić podstawowe pojęcia dotyczące jakości,
- zastosować normy jakościowe w sferze usług materialnych,
- zastosować normy jakościowe w sferze usług niematerialnych,
- zastosować normy ilościowe,
- ocenić jakość usług według określonych kryteriów,
- posłużyć się narzędziami do badania jakości usług,
- zaplanować działania doskonalące jakość usług.

2. Materiał nauczania

Jakość. Wyznaczniki jakości.

Kryteria oceny jakości usług.

Jakość usług materialnych.

Jakość usług niematerialnych.

Normy ilościowe. Normy jakościowe.

Procesy tworzenia jakości.

Koszty jakości.

Certyfikaty jakości. Zarządzanie przez jakość TQM.

3. Ćwiczenia

- Ocenianie jakości określonej usługi zgodnie z normami.
- Opracowywanie narzędzi do badania jakości usługi.
- Badanie jakości usługi z zastosowaniem narzędzi pomiaru.

4. Środki dydaktyczne

Filmy dydaktyczne dotyczące zapewnienia jakości usług i jakości wewnętrznej.

Plansze i foliogramy: terminologia ISO 8402: terminy i definicje używane w normach dotyczących jakości; normy ISO - podział i charakterystyka; zestawienie elementów systemu zapewnienia jakości według normy ISO 9001; wzajemne zależności między normami ISO serii 9000; system kompleksowego zarządzania jakością TQM.

Normy ISO serii 9000 i 10000.

Materiały Polskiego Centrum Badań i Certyfikacji.

Instrukcje i teksty przewodnie do ćwiczeń.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Program jednostki modułowej obejmuje treści dotyczące systemu zapewnienia jakości świadczonych usług. Należy uświadomić uczniom, że system zapewnienia jakości prowadzi do pełnego zaspokojenia wymagań klienta i spełnienia jego oczekiwań.

Realizując program jednostki modułowej, należy zwrócić uwagę na opanowanie przez uczniów podstawowych pojęć dotyczących systemu jakości oraz wpływu zarządzania jakością, na sposób spełniania oczekiwań klienta i zwiększania zysków przedsiębiorstwa. Należy uświadomić uczniom, że na jakość usług decydujący wpływ ma praca całego personelu, wzajemna komunikacja i zaangażowanie.

W procesie kształcenia zaleca się stosowanie aktywizujących i praktycznych metod nauczania: dyskusji dydaktycznej, metody projektów, tekstu przewodniego oraz ćwiczeń.

Należy stosować zarówno indywidualną, jak i grupową formę pracy. Praca w grupie sprzyja efektywności procesu kształcenia, pozwala na ukształtowanie umiejętności komunikowania się, współpracy w zespole, prezentowania wyników.

Należy zwracać uwagę na posługiwanie się uczniów poprawną terminologią dotyczącą jakości towarów i usług. Szczególną uwagę należy poświęcić procedurom zapewnienia jakości z uwzględnieniem norm ISO 9000.

Wskazane jest zorganizowanie wycieczki dydaktycznej do firmy usługowej wprowadzającej normy jakościowe lub firmy certyfikującej. Ćwiczenia powinny odbywać się w grupach do 15 osób z podziałem na 3 - 6 osobowe zespoły.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się systematycznie, na podstawie ustalonych kryteriów. Sprawdzanie osiągnięć uczniów powinno dostarczyć nauczycielowi informacji dotyczących zakresu i poziomu opanowanych umiejętności określonych w programie jednostki modułowej.

Osiągnięcia edukacyjne uczniów należy oceniać na podstawie sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz prezentowanych projektów.

Podczas oceniania należy sprawdzać umiejętność posługiwania się przyswojoną wiedzą, zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi oraz poprawność wnioskowania.

Sprawdzanie umiejętności praktycznych może być realizowane poprzez obserwację czynności uczniów podczas wykonywania zadań zawodowych.

Proces oceniania powinien obejmować umiejętności:

- posługiwania się podstawowymi pojęciami dotyczącymi jakości,
- oceny jakości usług według określonych kryteriów,
- posługiwania się narzędziami do badania jakości usług,
- planowania działań zmierzających do poprawy jakości usług.

W końcowej ocenie osiągnięć uczniów należy uwzględnić uzyskane wyniki sprawdzianów oraz poziom i zakres wykonywanych ćwiczeń.

Jednostka modułowa 514[02].O1.05

Prowadzenie marketingu usług

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- zdefiniować podstawowe pojęcia marketingowe,
- zaplanować działania marketingowe,
- scharakteryzować koncepcje marketingowe,
- określić kryteria segmentacji rynku,
- określić instrumenty marketingu mix,
- określić cel badań marketingowych,
- dobrać metody badań marketingowych do programu promocji usług,
- przeprowadzić analizę marketingową,
- opracować strategię działania firmy.

2. Materiał nauczania

Podstawowe pojęcia marketingowe.

Analiza marketingowa.

Segmentacja rynku.

Strategie marketingowe.

Badania marketingowe.

Planowanie działalności marketingowej.

3. Ćwiczenia

- Określanie orientacji marketingowych dla wybranych podmiotów gospodarczych.
- Prezentowanie różnych rodzajów reklamy produktów i usług.
- Charakteryzowanie segmentu odbiorców dla określonego rodzaju usług.

4. Środki dydaktyczne

Filmy dydaktyczne dotyczące marketingu, mowy ciała, obsługi klienta przez telefon, sukcesu w sprzedaży, psychologii obsługi klienta, savoir-vivru w biznesie, technik negocjacji, telemarketingu czyli sprzedaży przez telefon.

Programy na płytach CD: Profesjonalna obsługa klienta, Telefon w firmie, Projekt Management.

Plansze: Marketing mix, Piramida potrzeb, Model gościnności.

Foliogramy: Marketing mix, Elementy promocji usług.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności stosowania reguł i prowadzenia działań marketingowych. Należy zwrócić uwagę na rolę zarządzania w procesie gospodarowania zasobami, ze szczególnym uwzględnieniem zarządzania jakością.

Wskazane jest kształtowanie umiejętności wykorzystywania miar statystycznych i działań marketingowych w procesie podejmowania decyzji. Poznanie i zrozumienie działalności marketingowej jest kluczowym elementem gospodarki rynkowej nie tylko w sferze produkcyjnej, ale i usługowej. Szczególną uwagę należy zwrócić na piąty element marketingu mix - pracownika w sektorze usług.

W procesie kształcenia, proponuje się stosowanie następujących metod nauczania: dyskusji dydaktycznej, metody przewodniego tekstu, metody projektów oraz ćwiczeń.

Realizując program jednostki modułowej, należy zapewnić uczniom możliwość samodzielnego opracowania przykładów strategii marketingowej i zaprezentowania wykonanych projektów na forum klasy. Nauczyciel powinien zaproponować uczniom tematy projektów dotyczące doboru strategii marketingowej usług z uwzględnieniem potrzeb lokalnego rynku. Metoda projektów stwarza możliwość wykorzystania wiedzy teoretycznej w praktycznym działaniu oraz kształtowania umiejętności rozwiązywania problemów, podejmowania trudnych decyzji i korzystania z różnych źródeł informacji.

Podczas ćwiczeń uczniowie powinni posługiwać się programami komputerowymi do opracowywania materiałów reklamowych. Wskazane jest korzystanie z Internetu w celu pozyskiwania informacji o strategiach marketingowych i reklamach innych firm. Zajęcia powinny odbywać się w pracowni komputerowej, w grupie do 15 uczniów, z podziałem na 2–3 osobowe zespoły.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno dostarczyć nauczycielowi informacji dotyczących zakresu i poziomu opanowania umiejętności określonych w programie jednostki modułowej.

Nauczyciel powinien przedstawić na początku zajęć kryteria oceniania.

Do sprawdzania osiągnięć szkolnych uczniów proponuje się zastosować:

- sprawdziany ustne i pisemne,
- testy osiągnięć szkolnych,
- obserwację czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Podczas obserwacji należy zwrócić uwagę na:

- planowanie działań marketingowych,
- promocję produktu, usługi i firmy,
- wyszukiwanie i selekcję informacji,
- opracowanie strategii marketingowej firmy,
- aktywność oraz zaangażowanie podczas zajęć.

W końcowej ocenie osiągnięć uczniów należy uwzględnić uzyskane wyniki sprawdzianów oraz poziom i zakres wykonywanych ćwiczeń.

Jednostka modułowa 514[03].O1.06

Prowadzenie korespondencji biurowej

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń(słuchacz) powinien umieć:

- zorganizować stanowisko pracy biurowej zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej,
- posłużyć się urządzeniami technicznymi w pracy biurowej,
- wykonać czynności związane z przyjmowaniem i wysyłaniem korespondencji,
- zastosować zasady redagowania pism i sporządzania dokumentów,
- zastosować zasady archiwizacji dokumentów,
- odebrać i przekazać informacje za pomocą poczty elektronicznej i innych nośników informacji,
- posłużyć się wyszukiwarką internetową oraz pozyskać informacje zawarte w portalach internetowych.

2. Materiał nauczania

Stanowisko pracy biurowej.

Eksploatacja urządzeń biurowych.

Rodzaje dokumentów biurowych.

Zasady redagowania pism.

Zasady prowadzenia korespondencji.

Zastosowanie komputera w pracy biurowej.

3. Ćwiczenia

- Projektowanie stanowiska pracy zgodnie z wymaganiami ergonomii i estetyki.
- Przyjmowanie i wysyłanie korespondencji.
- Sporządzanie protokołu, notatki, sprawozdania.
- Pozyskiwanie informacji z sieci internetowej.

4. Środki dydaktyczne

Film dydaktyczny: Sekretariat menadżera.

Wzory dokumentów biurowych.

Wzory protokołów.

Wzory układów pism.

Książka korespondencji.

Instrukcja kancelaryjna.

Słownik poprawnej polszczyzny.

Słownik ortograficzny.

Materiały biurowe: papier, teczki, skoroszyty, segregatory.

Techniczny sprzęt biurowy: telefax, kserokopiarka, telefon z automatyczną sekretarką, komputer, laminator, gilotyna do cięcia papieru, bindownica, termobindownica.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności w zakresie obsługi i eksploatacji urządzeń biurowych, redagowania treści i formatowania tekstu różnych pism, prowadzenia rejestru i archiwizowania korespondencji.

Przed przystąpieniem do wykonywania ćwiczeń, należy zapoznać uczniów z zasadami bezpiecznej pracy, instrukcjami obsługi urządzeń na stanowisku pracy, a także poinformować o systemie i kryteriach oceniania.

Program jednostki modułowej powinien być realizowany metodą tekstu przewodniego, pokazu z objaśnieniem i ćwiczeń praktycznych.

Nauczyciel powinien rozpocząć ćwiczenia od pokazu z opisem, w trakcie ćwiczeń należy udzielać uczniom pomocy i na bieżąco sprawdzać poprawność, dokładność i staranność wykonywanych prac biurowych.

Ćwiczenia powinny być prowadzone w grupach do 6 osób, na stanowiskach pracy biurowej. Do osiągnięcia założonych celów kształcenia konieczne jest wyposażenie stanowiska pracy w komputer z niezbędnym oprogramowaniem.

Realizację programu jednostki modułowej może ułatwić zorganizowanie wycieczki dydaktycznej do sekretariatu wybranej firmy usługowej.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno odbywać się systematycznie na podstawie ustalonych kryteriów. Ocenianie osiągnięć uczniów powinno dostarczyć informacji dotyczących zakresu i poziomu nabytych umiejętności określonych w programie jednostki modułowej.

Do sprawdzania osiągnięć szkolnych uczniów proponuje się zastosować:

- sprawdziany ustne i pisemne,
- testy osiągnięć szkolnych,
- obserwację czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Obserwując czynności ucznia i dokonując oceny jego pracy, należy zwrócić szczególną uwagę na:

- organizowanie stanowiska pracy biurowej,
- użytkowanie urządzeń biurowych,
- wykonywanie czynności biurowych,
- redagowanie i formatowanie pism,
- sporządzanie dokumentów biurowych,
- samodzielność i aktywność uczniów w czasie wykonywania prac biurowych.

W końcowej ocenie osiągnięć uczniów należy uwzględnić uzyskane wyniki sprawdzianów oraz poziom i zakres wykonywanych ćwiczeń.

Moduł 514[01].Z1

Anatomia, fizjologia, choroby skóry i włosów

1. Cele kształcenia

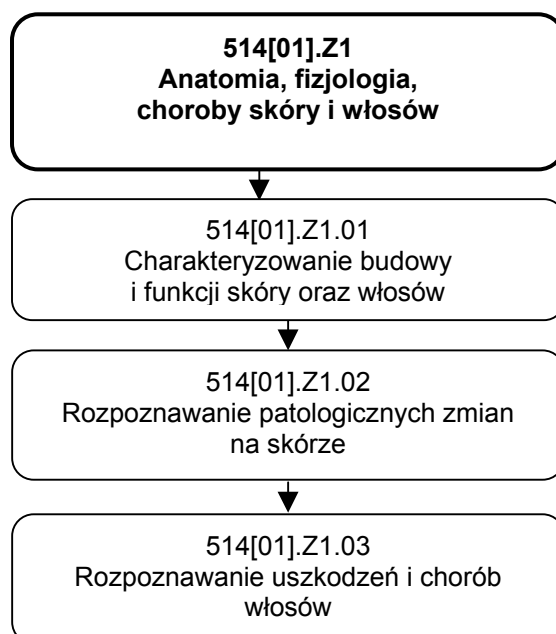
W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- posługiwać się podstawowymi pojęciami z zakresu mikrobiologii,
- charakteryzować rodzaje, metody i środki stosowane do dezynfekcji oraz sterylizacji,
- charakteryzować zasady wyjaławiania narzędzi i przyborów fryzjerskich oraz określać zasady ich przechowywania,
- wyjaśniać budowę i fizjologię skóry i włosów,
- charakteryzować rodzaje włosów,
- określać wpływ racjonalnego żywienia na stan skóry i włosów,
- charakteryzować choroby skóry i włosów oraz zasady profilaktyki,
- charakteryzować uszkodzenia włosów,
- charakteryzować choroby zawodowe fryzjera i sposoby zapobiegania,
- wyjaśniać zasady pielęgnacji skóry i włosów.

2. Wykaz jednostek modułowych

Symbol jednostki modułowej	Nazwa jednostki modułowej	Orientacyjna liczba godzin
514[01].Z1.01	Charakteryzowanie budowy i funkcji skóry oraz włosów	25
514[01].Z1.02	Rozpoznawanie patologicznych zmian na skórze	45
514[01].Z1.03	Rozpoznawanie uszkodzeń i chorób włosów	38
Razem		108

3. Schemat układu jednostek modułowych

4. Literatura

Fryzjerstwo wraz z poradami kosmetycznymi – podręcznik do nauki zawodu. Wydawnictwo REA s. j., Warszawa 2000

Marcinkowski J.T.: Podstawy higieny. Wolumen, Wrocław 1997

Marek Z.: Fryzjerstwo. Wyd. WSiP, Warszawa 1999

Rudowska I.: Higiena pracy fryzjera. WSiP, Warszawa 1987

Sumirska Z.: Bezpieczeństwo i higiena pracy w zawodzie fryzjer. Podręcznik dla zasadniczych szkół zawodowych. P.P.H.U. „SUZI”, Warszawa 2002

Sumirskiej Z. (red.): Nowoczesne fryzjerstwo chemia, technologie, techniki. Wyd. P.P.H.U „SUZI”, Warszawa 2005

Czasopisma: Świat fryzjerstwa, Zdrowie, Samo zdrowie

Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji wydawniczych.

Jednostka modułowa 514[01].Z1.01

Charakteryzowanie budowy i funkcji skóry oraz włosów

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczniów (słuchacz) powinien umieć:

- scharakteryzować budowę skóry,
- scharakteryzować cechy i funkcje skóry,
- scharakteryzować budowę korzenia włosa,
- określić warstwy trzonu włosa,
- scharakteryzować barwnik włosa,
- wyjaśnić proces siwienia włosów,
- scharakteryzować cykl wzrostu włosa,
- określić rodzaje włosów ludzkich,
- określić kierunki porostania włosów na skórze człowieka,
- scharakteryzować właściwości włosów,
- scharakteryzować wygląd i właściwości włosów zdrowych, suchych, zniszczonych i przetłuszczających się.

2. Materiał nauczania

Budowa skóry.

Warstwy skóry: naskórek, skóra właściwa, tkanka podskórna.

Barwnik skóry.

Twory nabłonkowe skóry.

Cechy i funkcje skóry.

Budowa i fizjologia włosa.

Korzeń włosa. Łodyga (trzon) włosa: łuski, kora, rdzeń.

Budowa keratyny.

Barwnik włosa: eumelanina, feomelanina.

Zmiany barwnikowe włosów.

Rodzaje włosów ludzkich.

Rodzaje owłosienia: pierwotne, wtórne, ostateczne.

Kierunki porostania włosów na ciele człowieka.

Fazy wzrostu włosa. Właściwości włosów.

3. Ćwiczenia

- Rozróżnianie elementów budowy skóry właściwej.
- Wyjaśnianie funkcji gruczołów potowych i łojowych.
- Analizowanie funkcji skóry.
- Objaśnianie budowy korzenia włosa na podstawie tablic poglądowych.
- Objaśnianie budowy łodygi na podstawie schematu przekroju podłużnego trzonu włosa.

- Wykonywanie rysunków poprzecznego i podłużnego przekroju włosa.
- Rozpoznawanie rodzajów włosów na podstawie próbek analitycznych.
- Identyfikowanie czynników powodujących mechaniczne, termiczne i chemiczne uszkodzenia włosów.
- Określanie właściwości biologicznych, fizycznych i chemicznych włosów.

4. Środki dydaktyczne

Tablice poglądowe budowy skóry.

Tablice poglądowe rodzajów włosów.

Slajdy i filmy dydaktyczne dotyczące budowy skóry i włosów.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Program jednostki modułowej obejmuje treści kluczowe dla kształcenia w zawodzie fryzjer. Celem realizacji programu jednostki modułowej jest zapoznanie uczniów z anatomią i fizjologią skóry oraz włosów. Podczas realizacji programu jednostki nauczyciel powinien zwrócić szczególną uwagę na: budowę korzenia i trzonu włosa, rodzaje włosów i ich właściwości, fazy wzrostu włosa, proces tworzenia barwnika oraz wpływ odżywiania na stan skóry i włosów. Ponadto należy nawiązywać do doświadczeń uczniów oraz wskazywać przykłady zastosowania nabytej wiedzy w działalności zawodowej.

W procesie kształcenia należy stosować aktywizujące i praktyczne metody nauczania: inscenizacji, dyskusji dydaktycznej, tekstu przewodniego, metaplanu oraz ćwiczeń praktycznych. Metoda tekstu przewodniego wymaga przygotowania materiałów do wykonania ćwiczeń: pytań prowadzących i formularzy do ćwiczeń.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni wyposażonej w fotografie, slajdy oraz filmy dydaktyczne obrazujące budowę skóry i włosów. Uczniowie powinni pracować w grupie do 15 osób, z podziałem na zespoły 2 – 3 osobowe. Praca w zespołach wpływa na kształtowanie umiejętności komunikowania się, współpracy i rozwiązywania problemów.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się systematycznie na podstawie kryteriów przedstawionych na początku zajęć. Kryteria oceniania powinny uwzględniać poziom oraz zakres opanowania przez uczniów wiadomości i umiejętności zawartych w szczegółowych celach kształcenia.

Podczas realizacji programu proponuje się oceniać osiągnięcia uczniów na podstawie:

- sprawdzianów ustnych,
- sprawdzianów pisemnych,
- testów dydaktycznych,
- obserwacji czynności uczniów podczas wykonywania ćwiczeń.

W czasie obserwacji należy zwracać uwagę na umiejętności:

- rozpoznawania elementów anatomicznych skóry,
- identyfikowania czynników powodujących uszkodzenia włosów,
- określania właściwości włosów,
- wykonywania rysunku przekroju poprzecznego i podłużnego włosa.

Kontrolę poprawności i sumienności wykonania ćwiczenia należy przeprowadzać w trakcie i po jego wykonaniu.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich stosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć uczniów.

Jednostka modułowa 514[01].Z1.02

Rozpoznawanie patologicznych zmian na skórze

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- określić choroby owłosionej skóry głowy,
- scharakteryzować postacie łupieżu,
- rozpoznać łupież suchy i tłusty,
- określić przyczyny występowania łojotoku,
- rozpoznać grzybice skóry głowy,
- wskazać czynniki powodujące łysienie,
- scharakteryzować łysienie typu męskiego,
- wyjaśnić proces łysienia kobiet,
- scharakteryzować przyczyny nadmiernego owłosienia,
- scharakteryzować gruczoły skóry,
- scharakteryzować choroby wirusowe i bakteryjne,
- scharakteryzować i rozpoznać choroby pasożytnicze,
- określić choroby łojotokowe i łuszczycowe,
- scharakteryzować alergie i mechanizm powstawania reakcji alergicznej organizmu,
- scharakteryzować zmiany barwnikowe skóry,
- scharakteryzować zasady pielęgnacji skóry.

2. Materiał nauczania

Zmiany barwnikowe skóry.

Znamiona i nowotwory.

Choroby wirusowe: opryszczka, ospa, brodawki skórne.

Choroby bakteryjne: stany zapalne mieszków włosowych, liszajec, róża, czyrak.

Grzybice i drożdżyce.

Choroby pasożytnicze: wszawica, świerzb.

Choroby łojotokowe. Łuszczyca i nadmierne rogowacenie.

Higiena i pielęgnacja skóry.

Choroby owłosionej skóry głowy i włosów.

Łojotok. Łupież suchy, tłusty i pstry.

Łysienie mężczyzn i kobiet.

Przyczyny i leczenie łysienia.

Nadmierne owłosienie: hirsutyzm, atawizm.

3. Ćwiczenia

- Określanie właściwości biologicznych, fizycznych i chemicznych włosów.

- Rozpoznawanie zmian barwnikowych skóry.
- Porównywanie obrazu zaburzeń barwnikowych.
- Porównywanie właściwości włosów zdrowych i włosów zniszczonych.
- Rozpoznawanie chorób owłosionej skóry głowy na podstawie fotografii.
- Określanie czynników wywołujących łysienie.

4. Środki dydaktyczne

Tablice pogładowe budowy i fizjologii włosa.

Fotografie zmian patologicznych w obrębie owłosionej skóry głowy i włosów. Próbki włosów.

Slajdy i filmy dydaktyczne ilustrujące choroby owłosionej skóry.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Program jednostki modułowej obejmuje treści kluczowe dla kształcenia w zawodzie fryzjer. Celem realizacji programu jest zapoznanie uczniów z patologicznymi zmianami występującymi na skórze głowy. Szczególną uwagę należy zwrócić na zagadnienia dotyczące rozpoznawania i przenoszenia zakaźnych chorób skóry oraz na wynikające z tego zagrożenie zdrowia fryzjera i klientów. Ważne jest także kształtowanie cech niezbędnych do wykonywania zawodu, jak dokładność i odpowiedzialność za zdrowie własne oraz klienta. Należy również zwrócić uwagę na kształtowanie umiejętności porozumiewania się i samodzielnego podejmowania decyzji.

Podczas realizacji programu należy nawiązywać do doświadczeń uczniów oraz wskazywać przykłady zastosowania nabytej wiedzy w działalności zawodowej.

Do osiągnięcia założonych celów kształcenia zaleca się stosowanie aktywizujących i praktycznych metod nauczania: dyskusji dydaktycznej, pokazu z opisem, metody przypadków, tekstu przewodniego oraz ćwiczeń praktycznych. Zajęcia powinny być prowadzone w pracowni wyposażonej w środki dydaktyczne: fotografie i slajdy obrazujące budowę i uszkodzenia włosa oraz filmy dydaktyczne umożliwiające uczniom osiągnięcie zaplanowanych celów. Ćwiczenia powinny być prowadzone w grupach do 15 osób, z podziałem na zespoły 2 – 3 osobowe.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się systematycznie, na podstawie kryteriów przedstawionych na początku zajęć. Kryteria oceniania powinny uwzględniać poziom oraz zakres opanowania przez uczniów wiadomości i umiejętności zawartych w szczegółowych celach kształcenia.

Podczas kontroli i oceny należy sprawdzać umiejętności operowania zdobytą wiedzą, zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, właściwe stosowanie pojęć oraz poprawność wnioskowania.

W procesie sprawdzania osiągnięć uczniów poleca się stosowanie:

- sprawdzianów ustnych i pisemnych,
- testów dydaktycznych,
- obserwacji czynności uczniów wykonywanych w czasie ćwiczeń.

Podczas obserwacji należy zwracać uwagę na umiejętności:

- rozpoznawania chorób owłosionej skóry,
- rozpoznawania zmian barwиковych na skórze,
- identyfikowania czynników powodujących przenoszenie zakażenia.

Po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej proponuje się zastosowanie testu dydaktycznego sprawdzającego wiadomości i umiejętności dotyczące: przyczyn i objawów chorób owłosionej skóry oraz sposobów zapobiegania zakażeniom.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich metod sprawdzania stosowanych przez nauczyciela.

Jednostka modułowa 514[01].Z1.03

Rozpoznawanie uszkodzeń i chorób włosów

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- określić właściwości biologiczne, fizyczne i chemiczne włosów,
- rozpoznać czynniki powodujące uszkodzenia włosów,
- rozpoznać uszkodzenia i choroby włosów,
- scharakteryzować uszkodzenia trzonu włosa,
- scharakteryzować wygląd i właściwości włosów zdrowych, suchych, zniszczonych i przetłuszczających się.

2. Materiał nauczania

Uszkodzenia mechaniczne, termiczne i chemiczne.

Uszkodzenia trzonu włosa: włosy bambusowate, tulipanowate, skręcone, obrączkowate, rozszczep włosa.

Wygląd i właściwości włosów normalnych (zdrowych), suchych, zniszczonych i przetłuszczających się.

3. Ćwiczenia

- Wykonywanie rysunków poprzecznego i podłużnego przekroju włosa.
- Rozpoznawanie rodzajów włosów na podstawie próbek analitycznych.
- Identyfikowanie czynników powodujących mechaniczne, termiczne i chemiczne uszkodzenia włosów.
- Określanie właściwości biologicznych, fizycznych i chemicznych włosów na podstawie opisu przypadków.
- Analizowanie właściwości włosów zdrowych i włosów zniszczonych.

4. Środki dydaktyczne

Tablice poglądowe budowy i fizjologii włosa.

Fotografie zmian patologicznych w obrębie owłosionej skóry głowy i włosów. Próbki włosów.

Slajdy i filmy dydaktyczne czynników powodujących uszkodzenia włosów.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Program nauczania jednostki modułowej obejmuje treści podstawowe dla kształcenia w zawodzie fryzjer. Celem realizacji programu jest zapoznanie uczniów z typowymi uszkodzeniami i chorobami włosów.

Podczas realizacji programu należy szczególną uwagę zwrócić na właściwości biologiczne, fizyczne i chemiczne włosów oraz rozróżnianie

włosów zdrowych i uszkodzonych. Program powinien być realizowany w korelacji z treścią programu jednostki modułowej Z1.01.

Do osiągnięcia założonych celów kształcenia zaleca się stosowanie aktywizujących i praktycznych metod nauczania: dyskusji dydaktycznej, pokazu z opisem, metody przypadków, tekstu przewodniego oraz ćwiczeń.

Zajęcia powinny być prowadzone w 15 osobowych grupach, z podziałem na zespoły 2 – 3 osobowe, w pracowni wyposażonej w środki dydaktyczne: fotografie i slajdy oraz filmy dydaktyczne obrazujące budowę i uszkodzenia włosa. Ćwiczenia zamieszczone w programie można modyfikować oraz uzupełniać w zależności od potrzeb edukacyjnych. Powtarzanie ćwiczeń umożliwia utrwalanie umiejętności praktycznych oraz kształtowanie umiejętności rozwiązywania problemów i podejmowania samodzielnych decyzji.

Podczas realizacji programu należy nawiązywać do doświadczeń uczniów oraz wskazywać przykłady zastosowania nabytej wiedzy w działalności zawodowej.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się systematycznie na podstawie kryteriów przedstawionych na początku zajęć. Kryteria oceniania powinny uwzględniać poziom oraz zakres opanowania przez uczniów wiadomości i umiejętności zawartych w szczegółowych celach kształcenia.

Podczas kontroli i oceny należy sprawdzać umiejętności operowania zdobytą wiedzą, zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, właściwe stosowanie pojęć oraz poprawność wnioskowania. W procesie sprawdzania osiągnięć uczniów poleca się stosowanie:

- sprawdzianów ustnych i pisemnych,
- testów dydaktycznych,
- obserwacji czynności uczniów wykonywanych w czasie ćwiczeń.

Podczas obserwacji należy zwracać uwagę na umiejętności:

- identyfikowania czynników uszkodzających włosy,
- rozpoznawania chorób włosów,
- wykonywania rysunków przekroju włosa.

Po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej proponuje się zastosowanie testu dydaktycznego sprawdzającego wiadomości i umiejętności z zakresu: mechanicznych, termicznych i chemicznych uszkodzeń włosów oraz właściwości włosów zdrowych, suchych i tłustych. W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich metod sprawdzania stosowanych przez nauczyciela.

Moduł 514[01].Z2

Podstawy projektowania fryzur

1. Cele kształcenia

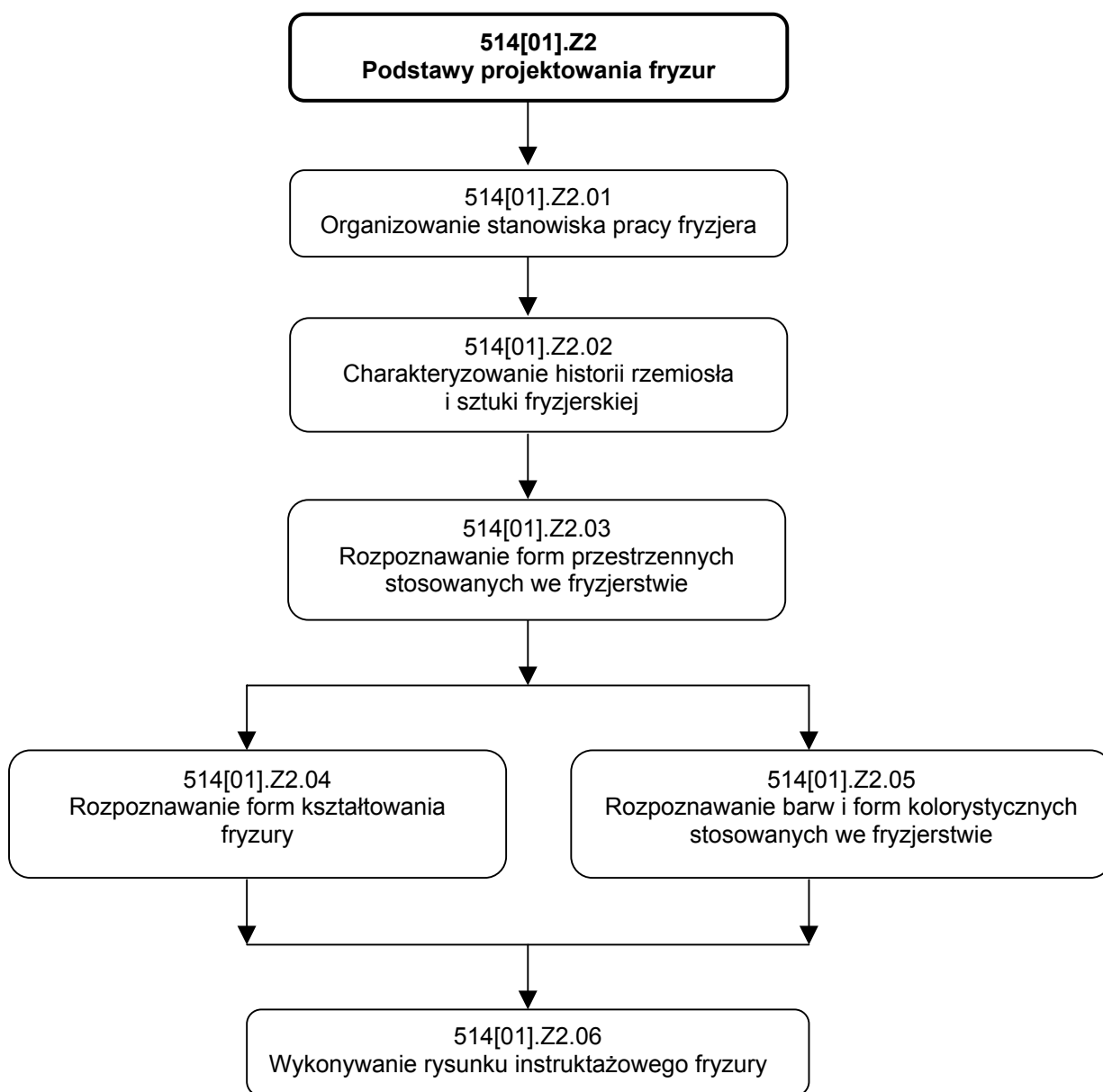
W wyniku procesu kształcenia uczniów (słuchacz) powinien umieć:

- organizować stanowisko pracy do planowanego zabiegu fryzjerskiego zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- przedstawiać historię zawodu fryzjer,
- charakteryzować fryzury typowe dla minionych epok,
- określać znaczenie uczesania dla samopoczucia i wyglądu człowieka,
- określać proporcje sylwetek ludzkich,
- rozróżniać typy głowy i twarzy osób dorosłych i dzieci,
- rozpoznawać deformacje głowy i twarzy,
- rozróżniać elementy kształtowania formy fryzury,
- wyjaśniać sposoby upiększania fryzury,
- wyjaśniać podstawowe zasady kompozycji przestrzennych,
- rozróżniać rodzaje i grubości linii rysunkowych,
- skalować fryzury lub ich elementy,
- odczytywać rysunek żurnalowy,
- stosować podstawowe wiadomości o kolorach,
- dokonywać podziału barw wykorzystywanych we fryzjerstwie,
- wyjaśniać i stosować zasady doboru koloru we fryzurach,
- projektować na schemacie głowy fryzurę całodzienną, wieczorową i sportową,
- wyjaśniać zasady doboru fryzury do typu urody klientki/klienta,
- dobierać makijaż do typu urody i fryzury klientki.

2. Wykaz jednostek modułowych

Symbol jednostki modułowej	Nazwa jednostki modułowej	Orientacyjna liczba godzin
514[01].Z2.01	Organizowanie stanowiska pracy fryzjera	30
514[01].Z2.02	Charakteryzowanie historii rzemiosła i sztuki fryzjerskiej	16
514[01].Z2.03	Rozpoznawanie form przestrzennych stosowanych we fryzjerstwie	30
514[01].Z2.04	Rozpoznawanie form kształtowania fryzury	40
514[01].Z2.05	Rozpoznawanie barw i form kolorystycznych stosowanych we fryzjerstwie	44
514[01].Z2.06	Wykonywanie rysunku instruktażowego fryzury	56
	Razem	216

3. Schemat układu jednostek modułowych

4. Literatura

- Buscher Ch.: Znajdź swój kolor. Wyd. MUZA S.A., Warszawa 1992
- Cieślak F.: Rysunek zawodowy dla zasadniczych szkół fryzjerskich. Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1994
- Dylewska – Grzelakowska J.: Kosmetyka stosowana. Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa 1999
- Fryzjerstwo wraz z poradami kosmetycznymi – podręcznik do nauki zawodu. Wyd. REA s.j., Warszawa 2000
- Hartliński A.: Pięć wieków cechu fryzjerskiego w Poznaniu. Wyd. RSW. „PRASA”, Poznań 1989

Kuss E., Sedlmaier S.: Stylizacja twarzy. Grupa wydawnicza Bertelsman Media Diagenes, Warszawa 2001
Sheybal S.: Kompozycja plastyczna. PZWS, Warszawa 1964
Sumirska Z. (red.): Stylizacja, P.P.H.U. „SUZI”, Warszawa 2004
Zeszyt ćwiczeń do nauki zawodu – Wiedza o stylach fryzjerskich i kształtowaniu fryzur. Wyd. REA s.j., Warszawa 2000
Czasopisma: Paryska fryzura, Świat fryzjerstwa, LAURENT – fryzury.

Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji wydawniczych.

Jednostka modułowa 514[01].Z2.01

Organizowanie stanowiska pracy fryzjera

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- sklasyfikować narzędzia i przybory fryzjerskie,
- scharakteryzować budowę i określić zastosowanie podstawowych narzędzi,
- wyjaśnić zastosowanie przyborów fryzjerskich,
- scharakteryzować maszynki fryzjerskie,
- rozróżnić aparaty fryzjerskie,
- określić zasady oczyszczania, konserwacji i przechowywania narzędzi i aparatów fryzjerskich,
- określić środki dezynfekcyjne i metody sterylizacji,
- scharakteryzować bieliznę ochronną,
- wyjaśnić zasady przechowywania bielizny ochronnej,
- scharakteryzować zasady przechowywania preparatów fryzjerskich,
- scharakteryzować postawę fryzjera podczas pracy,
- scharakteryzować wyposażenie salonu fryzjerskiego,
- zorganizować stanowisko pracy zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- zaplanować ułożenie narzędzi i przyborów na stanowisku pracy w zależności od wykonywanej usługi.

2. Materiał nauczania

Narzędzia podstawowe: tnące (nożyczki, brzytwy, tempery, noże chińskie, pazury fryzjerskie), grzebienie.

Aparaty fryzjerskie: suszarki ręczne i stojące, nawilżacze i sauny, promienniki podczerwieni, aparaty do sterylizacji, aparaty wielofunkcyjne. Prostownice.

Maszynki do strzyżenia włosów.

Bielizna fryzjerska.

Oczyszczanie, konserwowanie i przechowywanie sprzętu i materiałów fryzjerskich.

Pojęcia dezynfekcji i sterylizacji.

Rodzaje dezynfekcji.

Środki do dezynfekcji narzędzi, przyborów i powierzchni użytkowych w salonie fryzjerskim.

Aparaty do dezynfekcji i sterylizacji narzędzi.

Zasady dezynfekowania i sterylizowania narzędzi.

Wymagania ergonomii w pracy fryzjera.

Postawa fryzjera podczas pracy.

Organizacja stanowiska pracy w zależności od rodzaju świadczonej usługi.

Wyposażenie salonu fryzjerskiego.

3. Ćwiczenia

- Rozróżnianie podstawowych narzędzi, przyborów i aparatów fryzjerskich.
- Charakteryzowanie aparatów stosowanych w salonach fryzjerskich i sposobów ich konserwacji.
- Rozróżnianie maszynek do strzyżenia włosów.
- Określanie zasad pracy nożyczkami fryzjerskimi.
- Określanie zasad przechowywania bielizny ochronnej.
- Określanie zasad przechowywania preparatów fryzjerskich.
- Planowanie wyposażenia salonu fryzjerskiego.
- Planowanie ułożenia narzędzi i przyborów w zależności od rodzaju świadczonej usługi fryzjerskiej.
- Prezentowanie postawy fryzjera podczas pracy.
- Wykonywanie dezynfekcji i sterylizacji narzędzi fryzjerskich.

4. Środki dydaktyczne

Plansze architektoniczne salonów fryzjerskich.

Tablice opisujące zasady obsługi aparatów fryzjerskich.

Katalogi sprzętu fryzjerskiego.

Katalogi wyposażenia salonu fryzjerskiego.

Narzędzia, przybory i aparaty fryzjerskie.

Preparaty i aparaty do dezynfekcji i sterylizacji.

Tabele przedstawiające zasady przygotowywania i stosowania środków do dezynfekcji.

Bielizna ochronna.

Filmy dydaktyczne i instruktażowe.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Realizacja programu jednostki modułowej ma na celu zapoznanie uczniów ze sprzętem i wyposażeniem salonu fryzjerskiego oraz kształtowanie umiejętności organizowania stanowiska pracy do wykonywania danej usługi zgodnie z wymaganiami ergonomii. Program nauczania obejmuje treści o zasadniczym znaczeniu dla kształcenia w zawodzie fryzjer. W czasie realizacji programu jednostki modułowej należy wykorzystać wiedzę uczniów z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

Podczas realizacji programu należy kształtować umiejętności rozpoznawania narzędzi, przyborów i aparatów fryzjerskich oraz stosowania zasad ich oczyszczania, konserwowania i przechowywania.

Osiągnięcie założonych celów kształcenia wymaga stosowania aktywizujących i praktycznych metod nauczania, takich jak: dyskusja dydaktyczna, metoda przypadków, pokaz z opisem oraz ćwiczenia.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni fryzjerskiej wyposażonej w odpowiednie środki dydaktyczne, w warunkach umożliwiających wykonywanie ćwiczeń indywidualnie oraz w zespołach 2 – 3 osobowych.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się systematycznie, na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć. Ocena osiągnięć szkolnych powinna aktywizować i motywować ucznia do dalszej pracy.

Proces kontroli i oceniania powinien obejmować:

- diagnozę poziomu wiedzy i umiejętności uczniów przed przystąpieniem do realizacji programu,
- identyfikowanie postępów uczniów w trakcie realizacji programu kształcenia oraz rozpoznawanie trudności w osiąganiu założonych celów,
- sprawdzanie wiedzy i umiejętności uczniów po zrealizowaniu treści programowych.

Do pomiaru osiągnięć intelektualnych uczniów zaleca się stosowanie: testów dydaktycznych oraz sprawdzianów ustnych i pisemnych. Podczas kontroli i oceny bieżącej należy sprawdzać umiejętności uczniów w operowaniu zdobytą wiedzą, zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, stosowanie pojęć oraz poprawność wnioskowania.

Umiejętności praktyczne można sprawdzać poprzez obserwację czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń indywidualnie i grupowo.

Podczas obserwacji należy zwrócić uwagę na umiejętności:

- rozpoznawania narzędzi, przyborów i aparatów fryzjerskich,
- przechowywania bielizny i preparatów fryzjerskich,
- przeprowadzania dezynfekcji i sterylizacji narzędzi fryzjerskich,
- planowania wyposażenia salonu fryzjerskiego.

Po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej proponuje się zastosowanie testu dydaktycznego sprawdzającego wiadomości i umiejętności dotyczące zasad i metod dezynfekcji i sterylizacji oraz stosowanych w salonie fryzjerskim środków dezynfekcyjnych.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich stosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć uczniów.

Jednostka modułowa 514[01].Z2.02

Charakteryzowanie historii rzemiosła i sztuki fryzjerskiej

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- określić czynniki wpływające na rozwój fryzjerstwa,
- scharakteryzować i wskazać obszary działania organizacji fryzjerskich działających w Polsce,
- wyjaśnić powstanie i rozwój rzemiosła fryzjerskiego,
- określić zadania współczesnych cechów fryzjerskich,
- przedstawić historię rozwoju sztuki fryzjerskiej,
- scharakteryzować popularne style fryzur minionych epok,
- scharakteryzować popularne formy zarostu w różnych epokach historycznych,
- wyjaśnić współczesne style fryzur,
- zaprezentować postacie mistrzów, którzy przyczynili się do rozwoju sztuki fryzjerskiej.

2. Materiał nauczania

Wyznaczniki rozwoju fryzjerstwa.

Związek fryzjerstwa z pokrewnymi dziedzinami działalności usługowej.

Organizacje fryzjerskie w kraju i za granicą.

Historia stylizacji. Powstanie i rozwój rzemiosła fryzjerskiego.

Cechy fryzjerskie i ich zadania. Historia fryzjerstwa.

Zmiany proporcji sylwetki człowieka na przestrzeni wieków.

Style fryzur i formy zarostu w różnych epokach historycznych.

Współczesne style fryzur: sportowy, klasyczny, awangardowy.

Historia trwałej ondulacji i koloryzacji włosów.

Najważniejsze postacie w historii fryzjerstwa i ich dorobek zawodowy.

3. Ćwiczenia

- Analizowanie czynników wpływających na rozwój fryzjerstwa.
- Przedstawianie najważniejszych krajowych imprez fryzjerskich.
- Rozpoznawanie fryzur historycznych na podstawie zdjęć lub ilustracji.
- Charakteryzowanie stylów fryzur i form zarostu na podstawie dzieł malarskich.
- Porównywanie stylu klasycznego ze stylem sportowym.
- Przedstawianie osiągnięć zawodowych Antoniego Cierplikowskiego.
- Charakteryzowanie działalności krajowych organizacji fryzjerskich.
- Przedstawianie historii stosowania trwałej ondulacji.

4. Środki dydaktyczne

Ilustracje fryzur historycznych.

Albumy dzieł sztuki.

Żurnale.

Tablice i schematy pogładowe.

Filmy dydaktyczne, instruktażowe, reportażowe z pokazów.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest zapoznanie uczniów z historią rzemiosła i sztuki fryzjerskiej, organizacjami fryzjerskimi działającymi w kraju i za granicą oraz kształtowanie umiejętności rozpoznawania stylów fryzur i form zarostu z poszczególnych epok.

W czasie realizacji programu jednostki modułowej należy zachęcać uczniów do poznawania dokonań zawodowych znanych mistrzów sztuki fryzjerskiej, działających w przeszłości i współcześnie oraz analizowania informacji o krajowych i międzynarodowych imprezach fryzjerskich. Wskazywanie możliwości rozwoju zawodowego, wzbudza emocjonalne zaangażowanie uczniów i wpływa na rozwój zainteresowań zawodem.

Do osiągnięcia założonych celów kształcenia zaleca się stosowanie aktywizujących metod kształcenia: dyskusji dydaktycznej, metody przypadków, inscenizacji, pokazu z opisem oraz ćwiczeń. Wskazane jest wykorzystanie filmów dydaktycznych oraz organizowanie wycieczek na imprezy poświęcone prezentacji sztuki fryzjerskiej.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni fryzjerskiej wyposażonej w odpowiednie środki dydaktyczne. Ćwiczenia powinny być prowadzone w 15 osobowych grupach, z możliwością pracy indywidualnej lub w zespołach 2- osobowych.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej, na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć. Ocena osiągnięć szkolnych powinna aktywizować i motywować ucznia do dalszej pracy.

Bardzo ważnym elementem sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych uczniów jest umiejętność samodzielnego rozpoznawania stylu fryzur i form zarostu, charakterystycznych dla danej epoki oraz określanie zadań współczesnego fryzjerstwa.

Do kontroli i oceny osiągnięć intelektualnych uczniów zaleca się stosowanie: testów dydaktycznych, sprawdzianów ustnych i pisemnych. Podczas bieżącej kontroli i oceny należy sprawdzać umiejętności

operowania zdobytą wiedzą, zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, stosowanie pojęć oraz poprawność wnioskowania.

Umiejętności praktyczne można oceniać na podstawie obserwacji czynności ucznia podczas wykonywanych ćwiczeń indywidualnych i grupowych.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich stosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć uczniów.

Jednostka modułowa 514[01].Z2.03

Rozpoznawanie form przestrzennych stosowanych we fryzjerstwie

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- określić zasady kompozycji przestrzennych,
- wyjaśnić zasadę złotego podziału,
- określić proporcje sylwetek ludzkich,
- scharakteryzować budowę głowy osoby dorosłej,
- scharakteryzować budowę i kształt głowy dziecka,
- rozpoznać kształty twarzy,
- rozpoznać deformacje głowy,
- rozpoznać deformacje twarzy,
- określić i rozpoznać linie profilu,
- naszkicować głowę ludzką,
- naszkicować elementy twarzy.

2. Materiał nauczania

Kompozycje przestrzenne.

Zasady tworzenia kompozycji przestrzennych.

Złoty podział. Światłocien.

Proporcje sylwetek.

Proporcje budowy ciała osoby dorosłej i dziecka.

Budowa głowy osoby dorosłej i dziecka.

Kształty twarzy. Kształty części twarzy.

Linie profilu: klasyczna, wklęsła, wypukła, okrągła i ukośna.

Najczęściej spotykane deformacje głowy i twarzy.

Szkic głowy i twarzy.

3. Ćwiczenia

- Określanie proporcji sylwetek ludzkich.
- Analizowanie kształtu twarzy na podstawie zdjęć i ilustracji.
- Szkicowanie głowy w różnych ułożeniach.
- Szkicowanie twarzy osoby dorosłej.
- Wyjaśnienie cech poszczególnych kształtów twarzy.
- Identyfikowanie części głowy na schemacie.
- Rozpoznawanie deformacji głowy.
- Rozpoznawanie linii profilu na podstawie zdjęć lub ilustracji.

4. Środki dydaktyczne

Tablice, schematy obrazujące proporcje sylwetek ludzkich, kształty głów i twarzy.

Czasopisma zawodowe.

Materiały i przybory do rysunku.

Filmy dydaktyczne ilustrujące proporcje sylwetek ludzkich, kształty głowy i twarzy.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest zapoznanie uczniów z zasadami komponowania przestrzennego, określania proporcji sylwetek ludzkich, kształtów głowy i twarzy oraz kształtowania umiejętności analizowania wyglądu klienta w sposób, umożliwiający uzyskanie informacji niezbędnych do zaprojektowania fryzury. Ważnym elementem kształcenia jest określanie i rozpoznawanie kształtów twarzy oraz szkicowanie głowy i twarzy zgodnie z zasadami wykonywania rysunku zawodowego. Podczas realizacji programu jednostki modułowej nauczyciel powinien nawiązywać do doświadczeń uczniów, posługiwać się przykładami z działalności zawodowej oraz rozwijać zainteresowania uczniów.

Do osiągnięcia założonych celów zaleca się stosowanie aktywizujących metod nauczania: sytuacyjnej, dyskusji dydaktycznej, gier dydaktycznych oraz ćwiczeń. Dla ułatwienia zrozumienia realizowanych treści, wskazane jest prezentowanie filmów dydaktycznych i instruktażowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni fryzjerskiej wyposażonej w odpowiednie środki dydaktyczne. Uczniowie powinni pracować w 15 osobowych grupach, z możliwością pracy indywidualnej lub w 2 osobowych zespołach. Praca w grupach wspomaga kształtowanie u uczniów umiejętności niezbędnych podczas wykonywania zawodu fryzjera, takich jak: komunikowanie się, podejmowanie decyzji podczas rozmowy konsultacyjnej z klientem oraz ponoszenia odpowiedzialności za wykonaną pracę.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się systematycznie, na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć. Systematyczna ocena osiągnięć szkolnych powinna aktywizować i motywować ucznia do dalszej pracy.

Do kontroli osiągnięć intelektualnych uczniów poleca się stosowanie sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów dydaktycznych. Podczas

kontroli i oceny należy sprawdzać umiejętności operowania zdobytą wiedzą, zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, stosowanie pojęć oraz poprawność wnioskowania.

Umiejętności praktyczne można oceniać na podstawie obserwacji czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń indywidualnych i grupowych.

Podczas obserwacji należy zwracać uwagę na umiejętności:

- samodzielnego określania proporcji sylwetki klienta,
- rozpoznawania dysproporcji w budowie głowy i twarzy,
- szkicowania głowy i elementów twarzy zgodnie z zasadami wykonywania rysunku zawodowego.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich stosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć uczniów.

Jednostka modułowa 514[01].Z2.04

Rozpoznawanie form kształtowania fryzury

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- scharakteryzować fryzurę symetryczną i asymetryczną,
- scharakteryzować elementy fryzury,
- rozróżnić linie we fryzurze,
- określić linie konturu wewnętrznego i zewnętrznego we fryzurze,
- określić kontrasty w kształtowaniu fryzury,
- rozpoznać linie i kontrasty we fryzurze,
- wskazać kontur wewnętrzny i zewnętrzny we fryzurze,
- dobrać linie fryzury do kształtu twarzy,
- naszkicować fryzurę lub jej elementy,
- zaprojektować fryzurę do kształtu twarzy.

2. Materiał nauczania

Linie i tekstura fryzur.

Rodzaje linii: proste, łamane, półokrągłe.

Rodzaje linii konturowych.

Tekstura włosów: gładka, strukturalna, przestrzenna.

Elementy kształtowania fryzury.

Proporcje fryzury.

Kontrasty we fryzurze: kierunku, kształtu, wielkości i długości.

Symetria i asymetria fryzur.

Rodzaje grzywek.

Złudzenia optyczne wykorzystywane w projektowaniu fryzur.

Zasady doboru linii fryzury i tekstury włosów do kształtu twarzy.

3. Ćwiczenia

- Rozpoznawanie na ilustracjach i zdjęciach linii fryzur.
- Rozpoznawanie na zdjęciach kontrastów we fryzurach.
- Wyznaczanie na schematach linii konturowych fryzur.
- Rysowanie elementów fryzury z uwzględnieniem światłocienia.
- Dobieranie kształtu grzywki do linii profilu.
- Dobieranie linii fryzury i tekstury włosów do kształtu twarzy.
- Wykonanie projektu fryzury dostosowanego do kształtu twarzy.

4. Środki dydaktyczne

Tablice obrazujące formy kształtowania fryzur.

Schematy z różnymi kształtami twarzy oraz różnymi liniami profilu.

Katalogi fryzur.

Czasopisma zawodowe.

Filmy dydaktyczne i instruktażowe dotyczące rozpoznawania form kształtowania fryzury.

Materiały i przybory rysunkowe.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest zapoznanie uczniów z elementami i formami kształtowania fryzury oraz kształtowanie umiejętności rozpoznawania i wykorzystywania tych form w projektowaniu fryzur. Ważnym elementem kształcenia jest dobieranie linii fryzury i tekstury włosów do kształtu twarzy oraz wykonywanie szkiców fryzur. W czasie realizacji programu należy zwrócić uwagę na rozbudzanie zamiłowania do estetyki i harmonii w kreowaniu obrazu fryzury oraz stwarzanie możliwości rozwijania kreatywności uczniów.

Osiągnięcie zaplanowanych celów kształcenia umożliwi zastosowanie aktywizujących metod nauczania: sytuacyjnej, inscenizacji, dyskusji dydaktycznej, pokazu z opisem oraz ćwiczeń. Podczas wykonywania ćwiczeń uczeń powinien opanować umiejętności rozpoznawania form kształtowania fryzury, szkicowania fryzur i ich elementów. Wielokrotne powtarzanie ćwiczeń zapewnia utrwalenie umiejętności praktycznych. Zaproponowane w programie ćwiczenia można modyfikować i uzupełniać w zależności od potrzeb edukacyjnych i możliwości szkoły. Realizację programu jednostki modułowej można wzbogacić prezentowaniem filmów dydaktycznych i instruktażowych. Zajęcia powinny być prowadzone w pracowni rysunku, wyposażonej w odpowiednie środki dydaktyczne, w 15 osobowych grupach z możliwością pracy indywidualnej lub w zespołach 2 – osobowych.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się systematycznie na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć. Systematyczne sprawdzanie i ocenianie motywuje ucznia do nauki, wpływa na kształtowanie dyscypliny, pracowitości oraz odpowiedzialności za wyniki pracy.

Podczas realizacji programu proponuje się oceniać osiągnięcia uczniów na podstawie:

- sprawdzianów ustnych,
- sprawdzianów pisemnych,
- testów dydaktycznych,
- obserwacji czynności uczniów podczas wykonywania ćwiczeń.

W czasie obserwacji należy zwracać uwagę na umiejętności:

- rozpoznawania linii i kontrastów fryzur,

- rozpoznawania linii konturu wewnętrznego i zewnętrznego,
- określania tekstury włosów,
- dobieranie linii fryzury i tekstury włosów do kształtu twarzy,
- szkicowanie fryzury i jej elementów.

Podczas bieżącej kontroli i oceny należy sprawdzać umiejętności operowania zdobytą wiedzą, zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, właściwe stosowanie pojęć oraz poprawność wnioskowania.

Umiejętności praktyczne można oceniać podczas obserwacji czynności ucznia oraz poprawności i staranności wykonywania ćwiczeń indywidualnych i grupowych.

Po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej proponuje się zastosowanie testu dydaktycznego i sprawdzianu praktycznego. Zadanie praktyczne może dotyczyć wykonania szkicu elementów fryzury o określonych formach.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich stosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć uczniów.

Jednostka modułowa 514[01].Z2.05

Rozpoznawanie barw i form kolorystycznych stosowanych we fryzjerstwie

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczniów (słuchacz) powinien umieć:

- scharakteryzować systematykę barw,
- scharakteryzować cechy koloru,
- rozpoznać rodzaje kontrastów kolorystycznych stosowanych we fryzjerstwie,
- określić wpływ koloru włosów na samopoczucie człowieka,
- scharakteryzować barwy stosowane we fryzjerstwie,
- wyjaśnić palety kolorystyczne stosowane we fryzjerstwie,
- określić naturalne kolory włosów,
- scharakteryzować typy kolorystyczne urody,
- rozpoznać typ kolorystyczny urody klienta,
- wyjaśnić zasady doboru koloru włosów do typu urody klienta,
- dobrać kolor włosów do typu urody i wieku klienta.

2. Materiał nauczania

Podstawowe wiadomości o kolorach.

Pojęcia: kolor, barwnik, pigment, kolorant.

Systematyka barw: kolory chromatyczne (podstawowe, komplementarne i dopełniające), achromatyczne, brązowe i obiektywne.

Cechy koloru: chromatyczność, walor, nasycenie i temperatura.

Kolor a światło.

Kolory wykorzystywane we fryzjerstwie.

Naturalne kolory włosów.

Palety kolorystyczne farb do włosów.

Kierunek i głębia koloru.

Kolorystyczne typy urody: wiosna, lato, jesień i zima.

Zasady doboru koloru włosów do typu urody.

Dobór koloru do tekstury włosów.

3. Ćwiczenia

- Identyfikowanie barw podstawowych i pochodnych na wzornikach kolorystycznych.
- Określanie temperatury kolorów.
- Wykonywanie prób mieszania barw.
- Rozpoznawanie kontrastów kolorystycznych na fotografiach fryzur.
- Analizowanie zależności między kolorem a światłem we fryzurze.

- Rozpoznawanie ciepłych i zimnych odcieni włosów.
- Określanie układu kolorów farb w paletce kolorystycznej.
- Określanie zasad doboru koloru włosów do ich tekstury.
- Charakteryzowanie typów kolorystycznych urody.
- Rozpoznawanie typu kolorystycznego urody na podstawie koloru włosów, oczu i cery modela.
- Dobieranie koloru włosów do typu urody modela.
- Projektowanie zestawu kolorów we fryzurze.

4. Środki dydaktyczne

Wzorniki barw.

Wzorniki naturalnych kolorów włosów.

Palety fryzjerskie.

Fotografie fryzur.

Zastaw farb.

Próbki farb fryzjerskich.

Żurnale.

Czasopisma zawodowe.

Filmy dydaktyczne i instruktażowe na temat doboru koloru włosów do typu urody.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest zapoznanie uczniów z podstawową wiedzą o kolorach i paletach farb fryzjerskich oraz kształtowanie umiejętności projektowania kolorystyki włosów dobranej do typu urody, wieku i preferowanego stylu klienta. Podczas realizacji programu istotne jest rozbudzanie zamiłowania do piękna, estetyki i harmonii w kreowaniu obrazu całej sylwetki oraz stwarzanie uczniom możliwości rozwoju własnej kreatywności. W procesie kształcenia istotną rolę odgrywa kształtowanie postaw niezbędnych do wykonywania zawodu, takich jak: umiejętności komunikowania się, analizowania danych i podejmowania decyzji podczas rozmowy konsultacyjnej z klientem oraz kultura osobista.

Osiągnięcie zaplanowanych celów kształcenia umożliwi stosowanie aktywizujących i praktycznych metod nauczania: inscenizacji, dyskusji dydaktycznej, metody przypadków, tekstu przewodniego, metaplanu oraz ćwiczeń. Metoda tekstu przewodniego wymaga przygotowania materiałów do wykonania ćwiczeń, takich jak: pytania prowadzące i formularze do wypełnienia.

W czasie zajęć zaleca się stosowanie wzorników barw, fotografii i slajdów obrazujących kolorystyczne typy urody, palet farb fryzjerskich oraz filmów dydaktycznych i instruktażowych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni rysunku, w 15 osobowej grupie z możliwością pracy indywidualnej lub w zespołach 2 – 3 osobowych.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się systematycznie, na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć. Systematyczne sprawdzanie i ocenianie motywuje ucznia do nauki, wpływa na kształtowanie dyscypliny, pracowitości oraz odpowiedzialności za wyniki pracy.

Podczas realizacji programu proponuje się oceniać osiągnięcia uczniów na podstawie:

- sprawdzianów ustnych,
- sprawdzianów pisemnych,
- testów dydaktycznych,
- obserwacji czynności uczniów podczas wykonywania ćwiczeń.

W czasie obserwacji należy zwracać uwagę na umiejętności:

- określania kierunku i głębi koloru farby fryzjerskiej,
- rozpoznawania kolorystycznego typu urody na podstawie analizy koloru włosów, oczu i cery,
- projektowania kolorystyki włosów odpowiadającej typowi urody klienta.

Podczas bieżącej kontroli i oceny należy sprawdzać umiejętności operowania zdobytą wiedzą, zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, właściwe stosowanie pojęć oraz poprawność wnioskowania.

Umiejętności praktyczne można oceniać na podstawie obserwacji czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń indywidualnie i grupowo.

Po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej proponuje się zastosowanie testu dydaktycznego i sprawdzianu praktycznego. Zadanie praktyczne może dotyczyć opracowania kolorystyki włosów dla klienta o określonym wieku i typie urody.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich stosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć uczniów.

Jednostka modułowa 514[01].Z2.06

Wykonywanie rysunku instruktażowego fryzury

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczniów (słuchacz) powinien umieć:

- rozróżnić rodzaje i grubości linii rysunkowych,
- wymienić i zastosować techniki kopiowania rysunków,
- wyskalować fryzurę lub jej fragmenty,
- rozróżnić i zastosować oznaczenia graficzne stosowane w rysunkach instruktażowych,
- odczytać rysunek żurnalowy,
- wykonać instruktażowy rysunek fryzury,
- wykonać projekt fryzury.

2. Materiał nauczania

Linie rysunkowe.

Techniki kopiowania rysunków, skalowanie.

Złożeniowy rysunek fryzury.

Rysunek instruktażowy.

3. Ćwiczenia

- Rozpoznawanie linii i symboli rysunkowych stosowanych w dokumentacji fryzury.
- Kopiowanie rysunku fryzury różnymi technikami.
- Skalowanie rysunku fryzury.
- Odczytywanie symboli określających zabiegi fryzjerskie w złożeniowym rysunku fryzury.
- Sporządzanie rysunku złożeniowego fryzury.
- Sporządzanie rysunku instruktażowego fryzury.

4. Środki dydaktyczne

Tablice i schematy opisujące rodzaje linii rysunkowych oraz techniki kopiowania rysunków.

Fotografie fryzur.

Czasopisma zawodowe.

Materiały i przybory rysunkowe.

Wzory rysunków złożeniowych i instruktażowych.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności czytania i wykonywania rysunków instruktażowych

i złożeniowych fryzur. W czasie realizacji programu należy rozwijać zainteresowanie uczniów tematyką zawodową. Istotnym elementem kształcenia jest uświadomienie uczniom, że rzetelnie i precyzyjnie przygotowana dokumentacja techniczna usprawnia i ułatwia wykonanie usługi fryzjerskiej.

Podczas realizacji programu jednostki modułowej należy stosować aktywizujące metody nauczania, takie jak: dyskusja dydaktyczna, metoda przypadków, pokaz z opisem oraz ćwiczenia.

Osiągnięcie założonych celów kształcenia ułatwi stosowanie przykładowych rysunków złożeniowych i instruktażowych fryzur.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni rysunku, wyposażanej w środki dydaktyczne umożliwiające indywidualną pracę uczniów.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej, na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć. Ocena osiągnięć szkolnych powinna aktywizować i motywować ucznia do dalszej pracy.

Bardzo ważnym elementem sprawdzania i oceniania osiągnięć edukacyjnych uczniów jest umiejętność wykonywania i czytania rysunków złożeniowych i instruktażowych fryzur.

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć uczniów powinno być prowadzone za pomocą:

- sprawdzianów ustnych i pisemnych,
- testów osiągnięć szkolnych,
- obserwacji pracy ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Podczas stosowania ustnej formy kontroli należy zwracać uwagę na operowanie uczniów zdobytą wiedzą, merytoryczną jakość wypowiedzi, właściwe stosowanie pojęć i poprawność wnioskowania.

Na zakończenie realizacji programu proponuje się zastosowanie testów dydaktycznych oraz sprawdzianu praktycznego z zadaniami typu próba pracy, dotyczącymi wykonania rysunku złożeniowego i instruktażowego fryzury.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich zastosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć uczniów.

Moduł 514[01].Z3

Pielęgnacja i czesanie włosów

1. Cele kształcenia

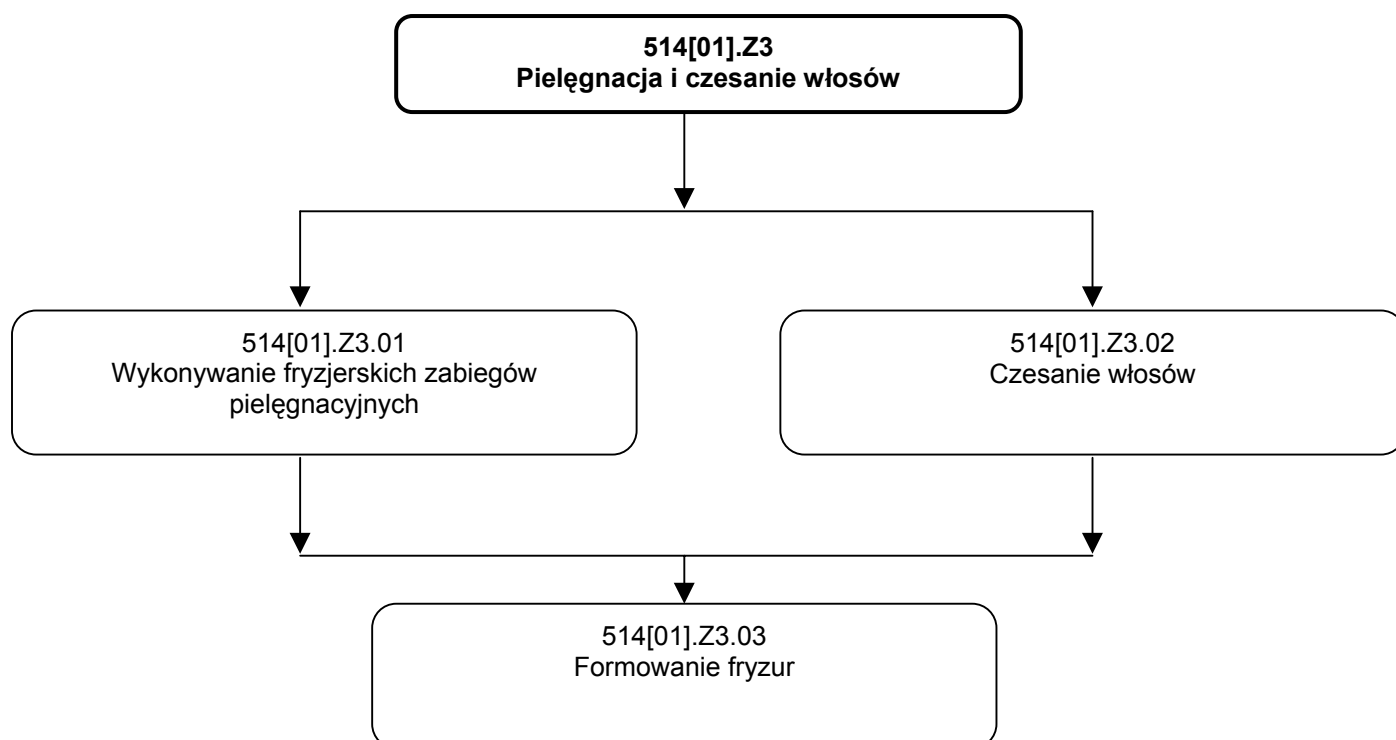
W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- organizować stanowisko pracy do zabiegu pielęgnacyjnego i czesania włosów,
- charakteryzować preparaty stosowane do pielęgnacji i czesania włosów,
- charakteryzować mechanizm mycia włosów szamponami detergentowymi,
- prowadzić konsultację z klientem,
- oceniać stan włosów i skóry głowy w celu dobrania zabiegu pielęgnacyjnego i czesania włosów,
- udzielać porady z zakresu codziennej pielęgnacji włosów w domu,
- charakteryzować rodzaje i techniki masażu owłosionej skóry głowy,
- charakteryzować techniki wykonywania wodnej ondulacji,
- charakteryzować metody i techniki mycia głowy,
- charakteryzować sposoby suszenia włosów,
- charakteryzować metody i techniki czesania włosów,
- charakteryzować zasady czesania fryzur damskich i męskich (dziennych, wieczorowych, awangardowych),
- wykonywać mycie głowy z uwzględnieniem środków myjących dobranych do stanu włosów,
- wykonywać masaż owłosionej skóry głowy stosownie do potrzeb,
- wykonywać zabiegi pielęgnacyjne włosów,
- wykonywać czesanie na mokro fryzur damskich i męskich zgodnie z aktualną modą,
- wykonywać czesanie na sucho fryzur damskich i męskich dziennych, wieczorowych, okolicznościowych i awangardowych, zgodnie z aktualną modą,
- wykonywać czesanie dzieci.

2. Wykaz jednostek modułowych

Symbol jednostki modułowej	Nazwa jednostki modułowej	Orientacyjna liczba godzin
514[01].Z3.01	Wykonywanie fryzjerskich zabiegów pielęgnacyjnych	70
514[01].Z3.02	Czesanie włosów	102
514[01].Z3.07	Formowanie fryzur	80
	Razem	252

3. Schemat układu jednostek modułowych

4. Literatura

Arct J.: „O kosmetykach praktycznie”. Wyd. Naukowo – techniczne, Warszawa 1987

Chorek Z.: Fryzjerstwo. WSiP., Warszawa 1999

Fryzjerstwo wraz z poradami kosmetycznymi. Wyd. REA s.j. Warszawa 2000

Jurkowska S.: Chemia surowców kosmetycznych. Ośrodek inform. – badań. „Ekoprzem”, Dąbrowa Górnicza 1999

Lamer – Zarawska E., Noculak – Palczewska A.: Kosmetyki naturalne. Wyd. ASTRUM, Wrocław 1994

Łaziński J.: Pielęgnacja włosów. Biuro Wydawnictw MHWiU, Warszawa 1973

Marek Z.: Fryzjerstwo. Wyd. WSiP, Warszawa 1999

Marzec A.: Chemia kosmetyków surowce, półprodukty, preparatyka wyrobów. Dom Organizatora, Toruń 2001

Sumirska Z. (red.): Stylizacja. Wyd. P.P.H.U. „SUZI”, Warszawa 2004.

Sumirska Z.: Bezpieczeństwo i higiena pracy w zawodzie fryzjera. Wyd. P.P.H.U. „SUZI”, Warszawa 2002

Sumirska Z. (red.): Nowoczesne fryzjerstwo chemia, technologie, techniki. Wyd. P.P.H.U. „SUZI”, Warszawa 2005

Techniki strzyżenia, farbowania i modelowania włosów. Wyd. Zysk i s-ka, Warszawa 2003

Zeszyty ćwiczeń: Pielęgnacja włosów. Technologie i techniki fryzjerskie.
Wyd. REA s.j., Warszawa 2000
Czasopisma: Świat fryzjerstwa, LAURENT – fryzury, Wiadomości
diagnostyczne, Kosmetyka i kosmetologia

*Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych
pozycji wydawniczych.*

Jednostka modułowa 514[01].Z3.01

Wykonywanie fryzjerskich zabiegów pielęgnacyjnych

1.Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- scharakteryzować rodzaje szamponów fryzjerskich,
- określić skład szamponu detergentowego,
- wyjaśnić mechanizm mycia włosów szamponem detergentowym,
- sporządzić szampon na podstawie receptury preparatu,
- scharakteryzować środki do kondycjonowania i regeneracji włosów,
- wyjaśnić działanie środków stymulujących pracę skóry głowy,
- sporządzić preparaty do pielęgnacji włosów na podstawie receptury środków,
- zdiagnozować stan włosów i skóry głowy na podstawie rozmowy z klientem i analizy wyglądu włosów i skóry głowy,
- przygotować kartę diagnozy stanu włosów i skóry głowy,
- określić cechy i właściwości włosów zdrowych, suchych, zniszczonych i przetłuszczających się,
- wyjaśnić techniki mycia głowy na mokro,
- określić przebieg mycia głowy na mokro,
- scharakteryzować rodzaje masażu skóry głowy,
- dobrać rodzaj masażu do potrzeb skóry głowy,
- wyjaśnić przeciwwskazania do wykonania masażu,
- określić metody pielęgnacji włosów,
- dobrać rodzaj zabiegu pielęgnacyjnego do stanu włosów,
- przygotować stanowisko pracy do planowanego zabiegu pielęgnacyjnego zgodnie z zasadami ergonomii,
- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej podczas wykonywania usługi,
- przygotować klienta do zabiegu pielęgnacyjnego,
- rozpoznać strukturę włosów i stan skóry głowy,
- udzielić porady z zakresu codziennej pielęgnacji włosów w domu,
- umyć klientowi głowę i wykonać masaż pielęgnacyjny dostosowany do potrzeb włosów i skóry głowy,
- wykonać zabieg regeneracyjny na włosach suchych i zniszczonych z uwzględnieniem doboru środków pielęgnacyjnych,
- wykonać zabieg pielęgnacyjny na włosach przetłuszczających się z uwzględnieniem doboru preparatów pielęgnacyjnych,
- oczyścić i dokonać konserwacji narzędzi i aparatów fryzjerskich,
- zdezynfekować narzędzia używane do pielęgnacji włosów.

2. Materiał nauczania

Rodzaje szamponów: mydlane, detergentowe, oleiste, pudry, lecznicze.
Skład szamponów detergentowych i funkcje składników.

Mechanizm mycia włosów szamponem detergentowym.

Rodzaje preparatów do pielęgnacji włosów: środki kondycjonujące, regenerujące, ochronne, stymulujące prace mieszków włosowych i skóry głowy, lecznicze.

Skład i funkcje składników preparatów do pielęgnacji włosów.

Cechy i właściwości włosów zdrowych, suchych, zniszczonych i przetłuszczających się.

Rozmowa z klientem, analiza wyglądu włosów i skóry głowy.

Karta klienta.

Metody badań właściwości włosów.

Metody i techniki mycia włosów.

Przebieg mycia włosów na mokro.

Rodzaje masażu: pobudzający, relaksujący, aromaterapeutyczny, leczniczy.

Wskazania i przeciwwskazania do wykonania masażu skóry głowy.

Zabiegi pielęgnacyjne: kondycjonowanie, regeneracja, ochrona, stymulacja i regulacja procesów fizjologicznych skóry głowy.

Zasady pielęgnacji włosów.

Częstotliwość wykonywania zabiegów pielęgnacyjnych. Pielęgnacja w salonie fryzjerskim (zabiegi firmowe) i w domu (wskazania pielęgnacyjne).

3. Ćwiczenia

- Sporządzanie szamponu oleistego.
- Sporządzanie płynu przeciwłupieżowego.
- Przeprowadzanie rozmowy z klientem w celu ustalenia wskazań pielęgnacyjnych dla włosów.
- Opracowywanie programu pielęgnacji włosów zniszczonych częstymi zabiegami chemicznymi.
- Opracowywanie wskazań do codziennej pielęgnacji różnych rodzajów włosów.
- Sporządzanie karty klienta na podstawie rozmowy konsultacyjnej i diagnozy stanu włosów i skóry głowy.
- Wykonywanie mycia włosów na mokro techniką do tyłu.
- Wykonywanie zabiegu regeneracyjnego na włosach zniszczonych przy użyciu kolagenu.
- Wykonywanie masażu pobudzającego krążenie krwi i przepływ limfy.
- Udzielanie klientowi wskazań dotyczących zabiegów pielęgnacyjnych włosów do wykonywania samodzielnie w domu.

4. Środki dydaktyczne

Stanowiska pracy z wyposażeniem.

Narzędzia, przybory i aparaty fryzjerskie.

Aparat do badania wytrzymałości mechanicznej włosów.

Wzorcowe karty diagnozy stanu włosów i skóry głowy.

Urządzenia i środki do dezynfekcji.

Bielizna ochronna.

Główki fryzjerskie do ćwiczeń.

Tablice, plansze, schematy opisujące: skład i działanie preparatów fryzjerskich, zasady pielęgnacji włosów oraz obrazujące wykonywanie różnych rodzajów masażu owłosionej skóry głowy.

Odczynniki chemiczne: wyciągi ziołowe, środki powierzchniowo – czynne, konserwant, oleje: parafinowy, rycynowy, sojowy-trójetanolamina.

Kosmetyki i preparaty do pielęgnacji włosów.

Instrukcje przeprowadzania ćwiczeń laboratoryjnych.

Instrukcje wykonania firmowych zabiegów pielęgnacyjnych.

Próbki włosów.

Katalogi firm kosmetycznych.

Filmy dydaktyczne i programy multimedialne dotyczące pielęgnacji włosów.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest zapoznanie uczniów z technologią wykonywania zabiegów pielęgnacyjnych oraz kształtowanie umiejętności ich przeprowadzania.

Podczas realizacji programu należy stworzyć uczniom możliwość przygotowywania prostych preparatów myjących i pielęgnacyjnych oraz badania i analizowania oddziaływania tych środków na włosy, a także wykonywania różnych zabiegów pielęgnacyjnych dostosowanych do stanu włosów. Nauczyciel powinien odwoływać się do doświadczeń uczniów oraz wskazywać przykłady zastosowania nabytych umiejętności w działalności zawodowej.

Do osiągnięcia założonych celów kształcenia zaleca się stosowanie praktycznych i aktywizujących metod nauczania: dyskusji dydaktycznej, pokazu z opisem, metody przypadków, ćwiczeń laboratoryjnych i ćwiczeń praktycznych. Ćwiczenia i pokazy, umożliwiające łączenie teorii z praktyką, należy wykonywać z wykorzystaniem symulacji komputerowej i programów multimedialnych. W czasie wykonywania, doświadczeń chemicznych i ćwiczeń praktycznych należy wdrażać uczniów do przestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni chemicznej i fryzjerskiej, wyposażonej w sprzęt i materiały dydaktyczne dające uczniom możliwość pracy indywidualnej lub w zespołach 2 – osobowych.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się systematycznie na podstawie kryteriów przedstawionych na początku zajęć. Kryteria oceniania powinny uwzględniać poziom oraz zakres opanowania przez uczniów wiadomości i umiejętności zawartych w szczegółowych celach kształcenia.

Proces kontroli i oceniania powinien obejmować:

- diagnozę poziomu wiedzy i umiejętności uczniów przed przystąpieniem do realizacji programu,
- identyfikowanie postępów uczniów w nauce w trakcie realizacji treści programowych oraz rozpoznawanie trudności w osiągnięciu założonych celów,
- sprawdzanie wiedzy i umiejętności uczniów po zrealizowaniu treści kształcenia.

Do pomiaru osiągnięć uczniów poleca się stosowanie sprawdzianów ustnych i pisemnych oraz testów dydaktycznych. Podczas bieżącej kontroli i oceny należy sprawdzać umiejętności operowania zdobytą wiedzą, zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, stosowanie pojęć oraz poprawność wnioskowania.

Umiejętności praktyczne można oceniać na podstawie obserwacji czynności uczniów podczas wykonywania ćwiczeń indywidualnych i grupowych.

Obserwując czynności ucznia należy zwracać uwagę na:

- przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania ćwiczeń,
- kolejność wykonywania czynności,
- efekt końcowy ćwiczenia,
- samodzielne formułowanie wniosków z wykonanego zadania.

Po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej proponuje się zastosowanie testu osiągnięć szkolnych oraz sprawdzianów praktycznych z zadaniami typu próba pracy.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich stosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.

Jednostka modułowa 514[01].Z3.02

Czesanie włosów

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- scharakteryzować preparaty do czesania na mokro i na sucho,
- określić skład środków do czesania na mokro,
- wyjaśnić działanie preparatów stylujących na włosy,
- scharakteryzować preparaty do czesania na sucho,
- określić skład i funkcje środków do czesania włosów na sucho,
- sporządzić środki do stylingu w oparciu o receptury preparatów,
- sklasyfikować metody i techniki czesania włosów na mokro,
- rozróżnić rodzaje ondulacji wodnej,
- wyjaśnić techniki wyciskania fal na mokro,
- scharakteryzować techniki loczkowania włosów,
- scharakteryzować techniki nawijania włosów na nawijacze siatkowe,
- scharakteryzować ondulację fenową,
- rozróżnić rodzaje ondulacji wodnej,
- dobrać techniki wykonywania ondulacji wodnej do określonej fryzury,
- sporządzić plan wykonania różnych rodzajów ondulacji wodnej,
- scharakteryzować techniki czesania na sucho,
- wyjaśnić przebieg wyciskania fal i loczkowania włosów lokówką,
- wyjaśnić zasady prostowania włosów prostownicami elektrycznymi,
- scharakteryzować przeciwwskazania do wykonania prasowania włosów,
- przygotować stanowisko pracy do wykonywania zabiegów z zakresu wodnej ondulacji zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- dobrać preparaty stylizujące do potrzeb włosów i rodzaju uczesania,
- przygotować klienta do wykonywania wodnej ondulacji,
- wykonać wyciskanie fal palcami i grzebieniem,
- wykonać loczki płaskie i loczki spiralne,
- wykonać nawijanie włosów na nawijacze siatkowe techniką klasyczną i cegiełkową,
- wykonać modelowanie włosów długich i krótkich,
- dobrać techniki wykonania ondulacji żelazkowej do określonej fryzury,
- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej w czasie wykonywania usługi,
- obsługiwać aparaty do suszenia włosów.

2. Materiał nauczania

Preparaty do czesania na mokro i na sucho: pianki, żele, płyny.
Środki utrwalające.

Skład i działanie składników preparatów do układania włosów.

Formy występowania preparatów stylujących.

Definicja wodnej ondulacji i techniki wykonywania: wyciskania fal, loczkowania, nawijania włosów na nawijacze siatkowe, modelowania.

Ondulacja wodna: zasady doboru narzędzi, przyborów i aparatów oraz technik wodnej ondulacji do planowanego uczesania, plan pracy, przebieg wykonania usługi.

Definicja ondulacji żelazkowej. Techniki wykonywania ondulacji żelazkowej. Wykonanie ondulacji żelazkowej: zasady doboru narzędzi, przyborów i aparatów oraz technik ondulacji żelazkowej do planowanego uczesania, plan pracy, przebieg wykonania usługi.

Przepisy bhp i ochrony przeciwpożarowej.

Przeciwwskazania do wykonania zabiegu ondulacji żelazkowej.

Suszenie włosów.

3. Ćwiczenia

- Ocenianie trwałości skrętu przy użyciu preparatów do modelowania włosów.
- Określanie składu lakieru do włosów.
- Porównywanie właściwości wybranych grup preparatów do układania włosów.
- Sporządzanie brylantyny stałej.
- Sporządzanie lakieru do włosów.
- Sporządzanie planu układania włosów z uwzględnieniem doboru narzędzi, przyborów, aparatów i technik wykonywania usługi.
- Przygotowywanie stanowiska do nawijania włosów na nawijacze siatkowe.
- Wykonywanie modelowania włosów długich.
- Wykonywanie loczków spiralnych i płaskich na całym poroście.
- Wyciskanie fal na przedniej części porostu.
- Nawijanie włosów na nawijacze siatkowe technikami: klasyczną, cegiełkową i do fryzury.
- Przygotowywanie suszarki hełmowej do suszenia włosów.

4. Środki dydaktyczne

Stanowiska pracy z wyposażeniem.

Narzędzia, przybory i aparaty fryzjerskie.

Kosmetyki i preparaty do wykonywania ondulacji wodnej i żelazkowej.

Urządzenia i środki do dezynfekcji.

Bielizna ochronna.

Główki fryzjerskie do ćwiczeń.

Tablice, plansze i schematy opisujące: skład i działanie na włosy preparatów stylujących oraz zasady wykonywania czesania włosów na mokro i na sucho.

Wzorcowe plany pracy wykonywania ondulacji wodnej, żelazkowej i czesania włosów.

Odczynniki chemiczne do wykonania ćwiczeń laboratoryjnych.

Instrukcje przeprowadzania ćwiczeń laboratoryjnych.

Katalogi preparatów do układania włosów.

Próbki włosów.

Filmy i programy multimedialne przedstawiające działanie preparatów do stylingu na włosy oraz obrazujące techniki czesania włosów.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki.

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest zapoznanie uczniów ze sposobami przygotowywania preparatów do układania włosów i technikami czesania włosów. Istotnym elementem kształcenia jest dobór preparatów stylujących i technik czesania włosów do planowanej linii fryzury. Uczniowie powinni mieć możliwość wykonania preparatów: do czesania na mokro, do czesania na sucho i utrwalającego fryzurę, analizowania oddziaływania preparatów na włosy oraz czesania włosów na sucho i na mokro różnymi technikami. Realizując proces nauczania należy wykorzystać wiedzę i umiejętności uczniów z zakresu chemii preparatów fryzjerskich.

Do osiągnięcia założonych celów kształcenia poleca się stosowanie aktywizujących i praktycznych metod nauczania: dyskusji dydaktycznej, pokazu z opisem, metody przypadków oraz ćwiczeń laboratoryjnych i ćwiczeń praktycznych. Ćwiczenia i pokazy należy wykonywać w warunkach rzeczywistych oraz z wykorzystaniem symulacji komputerowej i programów multimedialnych. Podczas pokazów, doświadczeń chemicznych i zadań typu próba pracy należy zwracać uwagę na przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni chemicznej, wyposażonej w odpowiednie środki dydaktyczne, w grupach do 15 osób, z możliwością pracy indywidualnej lub w zespołach 2 – osobowych.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej, na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć. Ocena osiągnięć szkolnych powinna aktywizować i motywować ucznia do dalszej pracy.

W procesie sprawdzania i oceniania zaleca się stosowanie:

- sprawdzianów ustnych: pytań dotyczących faktów, definicji i uogólnień,
- sprawdzianów pisemnych: problemowych prac pisemnych,
- testów osiągnięć szkolnych,
- sprawdzianów praktycznych z zadaniami typu próba pracy.

Podczas oceny osiągnięć intelektualnych należy sprawdzać umiejętności operowania zdobytą wiedzą, zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, stosowanie pojęć oraz poprawność wnioskowania.

Umiejętności praktyczne można sprawdzać na podstawie obserwacji czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń indywidualnie i grupowo.

Obserwując czynności ucznia należy zwracać uwagę na:

- przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania ćwiczeń,
- kolejność wykonywania czynności czesania włosów,
- efekt wykonania czesania włosów,
- samodzielne formułowanie wniosków z wykonanego zadania.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich zastosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć uczniów.

Jednostka modułowa 514[01].Z3.03

Formowanie fryzur

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- przygotować klienta i włosy do czesania,
- dobrać przybory, narzędzia i preparaty do wykonania określonej fryzury,
- dobrać fryzurę dzienną, wieczorową, okolicznościową i awangardową do wieku i kształtu twarzy klienta,
- wykonać fryzurę męską dzienną i awangardową zgodnie z życzeniem klienta i aktualną modą,
- wykonać fryzurę damską dzienną, wieczorową, okolicznościową i awangardową zgodnie z życzeniem klientki i aktualną modą,
- zastosować różne techniki dekorowania włosów do formowania fryzur wieczorowych,
- dobrać i zastosować środki do stylingu fryzur,
- wykonać czesanie dzieci.

2. Materiał nauczania

Fryzury męskie dzienne i awangardowe.

Narzędzia i przybory do formowania fryzur.

Środki stylingu do wykańczania i nadawania kształtu fryzutom męskim.

Fryzury damskie z zastosowaniem kontrastów kształtu i kierunku ułożenia włosów.

Zaplatanie różnych rodzajów warkoczy i plecionek.

Środki do stylizacji fryzur dziennych i awangardowych.

Fryzury damskie dzienne i awangardowe.

Środki stylizujące i elementy dekoracyjne do formowania fryzur wieczorowych.

Fryzury damskie wieczorowe, okolicznościowe dobrane do kształtu twarzy i typu urody klientki.

Fryzury dzienne i okolicznościowe dziecięce.

3. Ćwiczenia

- Przygotowywanie klienta i włosów do czesania fryzury dziennej, wieczorowej i awangardowej.
- Dobieranie środków stylizujących do wykończenia męskiej fryzury typu irokez.
- Wykonywanie klasycznej fryzury męskiej przy użyciu szczotki żebrowej zgodnie z aktualną modą.
- Formowanie fryzury damskiej dziennej na włosach krótkich.

- Wykonywanie fryzury damskiej okolicznościowej z wykorzystaniem treski.
- Wykonywanie warkoczy z dwóch, trzech, czterech i sześciu pasm włosów.
- Wykonywanie plecionek o różnej fakturze na przedniej części porostu z wykorzystaniem tresiek.
- Wykonywanie fryzury damskiej wieczorowej z wykorzystaniem elementów dekoracyjnych.
- Czesanie okolicznościowej fryzury dziecięcej na włosach długich.
- Wykonywanie fryzury damskiej wieczorowej z wykorzystaniem elementów konstrukcyjnych rozbudowujących przestrzennie fryzurę.

4. Środki dydaktyczne

Narzędzia, przybory i aparaty fryzjerskie.

Kosmetyki i preparaty do stylingu fryzur.

Wyroby perukarskie: treski, dopinki i pasma włosów.

Elementy konstrukcyjne do przestrzennego rozbudowywania fryzur.

Katalogi fryzur.

Urządzenia i środki do dezynfekcji.

Bielizna ochronna

Główki fryzjerskie do ćwiczeń.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności formowania fryzur damskich, męskich i dziecięcych oraz kształtowanie nawyków postępowania ze środkami fryzjerskimi, narzędziami i aparaturą.

W czasie realizacji programu istotne jest kształtowanie cech osobowości, niezbędnych w zawodzie fryzjer, takich jak: poczucie odpowiedzialności, samodzielność, kultura pracy, komunikatywność i aktywność.

Do osiągnięcia założonych celów kształcenia zaleca się stosowanie aktywizujących i praktycznych metod nauczania: dyskusji dydaktycznej, metody przypadków, pokazu z opisem, instruktażu oraz ćwiczeń.

Każde ćwiczenie powinno być poprzedzone pokazem z opisem wykonywania usługi. Nauczyciel powinien objaśnić przygotowanie stanowiska pracy, przygotowanie klienta do zabiegu, zaprezentować techniki formowania fryzur oraz poinstruować uczniów o przestrzeganiu przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy. W czasie ćwiczeń uczniowie powinni wielokrotnie powtarzać szczególnie trudne czynności.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach fryzjerskich, warsztatach szkolnych lub salonach fryzjerskich wyposażonych w stanowiska pracy oraz nowoczesny sprzęt i aparaturę do wykonywania zabiegów fryzjerskich.

Zajęcia powinny być prowadzone w grupach 15 osobowych z możliwością podziału na zespoły 2 osobowe. Zespoły mogą wykonywać te same lub różne zadania w zależności od decyzji prowadzącego zajęcia. Preferowaną formą pracy ucznia powinna być praca indywidualna.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej, na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć. Ocena osiągnięć szkolnych powinna aktywizować i motywować ucznia do dalszej pracy.

Umiejętności praktyczne powinny być oceniane podczas obserwacji czynności ucznia w trakcie wykonywania ćwiczeń.

Obserwując czynności ucznia i dokonując oceny jego pracy należy zwrócić uwagę na:

- przygotowanie stanowiska pracy,
- przestrzeganie przepisów bhp i ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- dobór preparatów i elementów dekoracyjnych do układania włosów,
- stosowanie elementów konstrukcyjnych do formowania fryzur wieczorowych,
- poprawność i dokładność wykonania zadania,
- czas wykonania zabiegu,
- prezentacje wytworów pracy.

Oceniając prezentacje wykonanego zadania należy zwrócić uwagę na:

- merytoryczną jakość wypowiedzi,
- operowanie zdobytą wiedzą,
- jakość i estetykę wykonania fryzury,
- umiejętność samodzielnego formułowania wniosków.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich stosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć uczniów.

Moduł 514[01].Z4

Strzyżenie włosów

1. Cele kształcenia

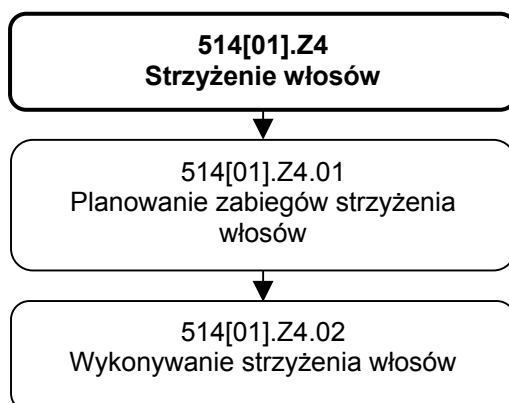
W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- przygotowywać stanowisko pracy i klienta do planowanego zabiegu,
- organizować stanowisko pracy do planowanego zabiegu fryzjerskiego,
- wyjaśniać sposoby, metody i techniki strzyżenia włosów,
- charakteryzować strzyżenie zarostu,
- wyjaśniać zasady golenia,
- stosować zasady strzyżenia i czesania dzieci,
- wykonywać strzyżenie damskie i męskie zgodnie z aktualną modą,
- wykonywać strzyżenie dzieci zgodnie z aktualną modą,
- wykonywać strzyżenie wąsów, brody i bokobrodów zgodnie z życzeniem klienta.

2. Wykaz jednostek modułowych

Symbol jednostki modułowej	Nazwa jednostki modułowej	Orientacyjna liczba godzin
514[01].Z4.01	Planowanie zabiegów strzyżenia włosów	154
514[01].Z4.02	Wykonywanie strzyżenia włosów	278
	Razem	432

3. Schemat układu jednostek modułowych

4. Literatura

Chorek Z.: Fryzjerstwo. Wyd. Szk. I Ped., Warszawa 1999

Fryzjerstwo wraz z poradami kosmetycznymi. Wyd. REA s.j. Warszawa 2000

Marek Z.: Fryzjerstwo. Wyd. WSiP, Warszawa 1999

Sumirska Z. (red.): Nowoczesne fryzjerstwo chemia, technologie, techniki. Wyd. P.P.H.U „SUZI”, Warszawa 2005

Sumirska Z. (red.): Stylizacja. Wyd. P.P.H.U. „SUZI”, Warszawa 2004

Techniki strzyżenia, farbowania i modelowania włosów. Wyd. Zysk i s-ka, Warszawa 2003

Zeszyty ćwiczeń: Pielęgnacja włosów. Technologie i techniki fryzjerskie. Wyd. REA s.j., Warszawa 2000

Czasopisma: Świat fryzjerstwa, LAURENT – fryzury, Wiadomości diagnostyczne, Kosmetyka i kosmetologia

Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji wydawniczych.

Jednostka modułowa 514[01].Z4.01

Planowanie zabiegów strzyżenia włosów

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczniów (słuchacz) powinien umieć:

- sklasyfikować techniki strzyżenia włosów,
- określić zasady doboru narzędzi do techniki strzyżenia,
- dobrać narzędzia tnące do planowanej techniki strzyżenia,
- wyjaśnić etapy strzyżenia włosów,
- scharakteryzować metody strzyżenia,
- wyjaśnić sposoby strzyżenia włosów,
- scharakteryzować podstawowe i uzupełniające techniki strzyżenia włosów,
- scharakteryzować cieniowanie włosów,
- określić przebieg cieniowania włosów,
- scharakteryzować palcowanie włosów,
- określić sposoby palcowania włosów,
- określić przebieg palcowania włosów krótkich i długich,
- scharakteryzować degażowanie i efilowanie,
- scharakteryzować zasady konturowania włosów podczas strzyżenia,
- dobrać technikę strzyżenia do struktury włosów i kierunku ich porostania,
- ustalić, na podstawie rozmowy z klientem, preferowany przez niego wygląd fryzury po strzyżeniu,
- określić rodzaje strzyżenia damskiego i męskiego,
- określić zasady strzyżenia męskiego klasycznego i specjalnego,
- scharakteryzować strzyżenie damskie do określonej linii,
- scharakteryzować strzyżenie dzieci,
- wyjaśnić techniki strzyżenia grzywek,
- wyjaśnić zasady uzyskiwania pożądanego efektów formy strzyżenia,
- scharakteryzować strzyżenie zarostu twarzy,
- scharakteryzować techniki golenia zarostu.

2. Materiał nauczania

Metody strzyżenia włosów.

Sposoby strzyżenia: na tempo, na pióro, w trójkąty.

Techniki strzyżenia włosów: cieniowanie, palcowanie, degażowanie i efilowanie.

Zasady doboru technik strzyżenia do struktury włosów i kierunku ich porostania.

Etapy strzyżenia: podział włosów i rodzaje separacji, pasma pamięci, rodzaje projekcji strzyżeń, nachylenia pasm.

Zasady konturowania i linie konturowe.

Linie bazowe strzyżenia.

Zasady prawidłowego strzyżenia włosów.

Rodzaje strzyżenia męskiego i damskiego.

Strzyżenie klasyczne męskie: całkowite, krótkie, półkrótkie, półdługie, długie.

Formy strzyżenia długiego: jednolita warstwowa, stopniowa.

Strzyżenie specjalne: na jeża, awangardowe.

Formy jeża: owalny, płaski, kwadratowy, wklęsły.

Strzyżenia damskie włosów krótkich i półdługich: użytkowe, proste, krótkie, stopniowe.

Strzyżenie grzywek: prostych, wypukłych, wklęsłych i niesymetrycznych.

Strzyżenie dzieci.

Typy bród i wąsów.

Zasady strzyżenia zarostu.

Zasady golenia zarostu.

Przeciwwskazania do wykonania golenia.

3. Ćwiczenia

- Określanie metod i sposobów strzyżenia włosów.
- Charakteryzowanie technik strzyżenia włosów.
- Wyznaczanie różnych rodzajów separacji włosów do strzyżenia.
- Określanie zasad prawidłowego wykonania strzyżenia włosów.
- Przeprowadzanie rozmowy z klientem w celu ustalenia preferowanego przez niego wyglądu fryzury po strzyżeniu.
- Sporządzanie planu strzyżenia męskiego na jeża.
- Sporządzanie planu strzyżenia damskiego.
- Określanie zasad strzyżenia dzieci.
- Rozpoznawanie form strzyżenia zarostu.
- Dobieranie technik strzyżenia do planowanej fryzury.
- Określanie przebiegu golenia zarostu.
- Określanie przeciwwskazań do wykonania golenia zarostu.

4. Środki dydaktyczne

Tablice, plansze i schematy opisujące sposoby, techniki i etapy strzyżenia włosów.

Główki fryzjerskie do ćwiczeń.

Katalogi fryzur.

Rysunki i zdjęcia instruktażowe fryzur.

Narzędzia do strzyżenia.

Filmy dydaktyczne i instruktażowe z zakresu strzyżenia męskiego, damskiego i dzieci.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest zapoznanie uczniów z metodami i technikami strzyżenia włosów oraz kształtowanie umiejętności planowania strzyżenia z uwzględnieniem doboru narzędzi i technik strzyżenia.

Podczas realizacji programu nauczyciel powinien zwracać uwagę na przestrzeganie zasad strzyżenia włosów oraz właściwe wykonywanie każdego z etapów usługi. W czasie zajęć uczniowie powinni ćwiczyć wyznaczanie linii strzyżenia oraz dokonywanie podziału głowy na sekcje do strzyżenia. Istotnym elementem kształcenia jest analiza wykonania strzyżenia damskiego, męskiego i dziecięcego oraz strzyżenia i golenia zarostu. Nauczyciel powinien zachęcać uczniów do pozyskiwania informacji z zakresu nowoczesnych technik i technologii strzyżenia.

Osiągnięcie założonych celów kształcenia wymaga stosowania aktywizujących i praktycznych metod nauczania, takich jak: dyskusja dydaktyczna, metaplan, pokaz z opisem oraz ćwiczenia praktyczne.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni wyposażonej w odpowiednie środki dydaktyczne, w grupach 15 osobowych, z możliwością pracy w zespołach 2-3 osobowych lub indywidualnej. Praca zespołowa jest szczególnie polecana podczas realizacji treści programowych dotyczących rozpoznawania i dobierania technik strzyżenia włosów, przeprowadzania rozmowy z klientem oraz planowania usługi. Praca w zespole kształtuje umiejętności komunikowania się, współdziałania, podejmowania zespołowych decyzji oraz ponoszenia odpowiedzialności za wykonaną pracę.

Realizację programu jednostki modułowej może ułatwić prezentowanie filmów dydaktycznych i instruktażowych z przykładami wykonywania strzyżenia oraz uczestniczenie w pokazach zorganizowanych przez renomowane firmy szkoleniowe.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych uczniów

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się systematycznie na podstawie kryteriów oceniania przedstawionych na początku zajęć. Systematyczna kontrola informuje nauczyciela o wynikach jego pracy, o postępach ucznia w nauce oraz pozwala ustalić sposoby usprawnienia procesu nauczania.

W procesie sprawdzania osiągnięć intelektualnych uczniów zaleca się stosowanie sprawdzianów pisemnych i ustnych oraz testów dydaktycznych. Podczas dokonywania kontroli i oceny w formie ustnej należy sprawdzać umiejętności uczniów w operowaniu zdobytą wiedzą, zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, stosowanie

terminologii zawodowej oraz poprawność wnioskowania. Sprawdziany pisemne w postaci krótkich prac problemowych lub prac domowych powinny dotyczyć metod i nowych technologii strzyżenia włosów.

Umiejętności praktyczne można oceniać metodą obserwacji czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń indywidualnie i grupowo. Zaleca się wprowadzenie arkusza obserwacji dla ucznia, który ułatwi mu dokonanie samooceny. Nauczyciel powinien uwzględnić samoocenę w ocenie końcowej osiągnięć edukacyjnych ucznia.

Po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej proponuje się zastosowanie testu dydaktycznego oraz sprawdzianu praktycznego. Zadanie praktyczne może dotyczyć sporządzenia planu wykonania strzyżenia fryzury z uwzględnieniem doboru narzędzi, metod, sposobów i technik strzyżenia.

Jednostka modułowa 514[01].Z4.02

Wykonywanie strzyżenia włosów

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- przygotować stanowisko pracy do wykonywania strzyżenia włosów zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- przygotować klienta do wykonywania strzyżenia włosów,
- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej w czasie wykonywania usługi,
- dobrać przybory i narzędzia do strzyżenia włosów,
- zdezynfekować narzędzia przed strzyżeniem włosów,
- wykonać strzyżenie męskie klasyczne,
- wykonać strzyżenie męskie specjalne,
- wykonać strzyżenie damskie włosów krótkich i półdługich, zgodnie z życzeniem klientki i aktualną modą,
- wykonać strzyżenie dzieci zgodnie z aktualną modą,
- wykonać strzyżenie zarostu zgodnie z życzeniem klienta,
- zdezynfekować narzędzia po strzyżeniu włosów.

2. Materiał nauczania

Przygotowanie stanowiska pracy.

Przygotowanie klienta do strzyżenia.

Dobranie narzędzi i technik strzyżenia do planowanego zabiegu.

Przestrzeganie przepisów bhp i ppoż. podczas strzyżenia włosów.

Dzielenie włosów na sekcje.

Cieniowanie, palcowanie, degażowania i efilowania włosów.

Obsługa maszynki elektrycznej, ustawianie wysokości cięcia.

Strzyżenie nożyczkami, nożem chińskim i maszynką elektryczną.

Rozpoznanie deformacji głowy i korygowanie ich wysokością strzyżenia.

Strzyżenie męskie: klasyczne, na jeża, awangardowe.

Strzyżenie grzywek: prostej, wypukłej, wklęsłej, niesymetrycznej.

Strzyżenie damskie włosów krótkich, półdługich.

Strzyżenie dzieci.

Strzyżenie wąsów i brody.

Przygotowanie roztworu środka dezynfekującego.

Oczyszczanie i dezynfekcja narzędzi po strzyżeniu.

3. Ćwiczenia

- Przygotowywanie stanowiska pracy do klasycznego strzyżenia męskiego.
- Przeprowadzanie dezynfekcji narzędzi do strzyżenia włosów.

- Wykonywanie palcowania włosów.
- Wykonywanie cieniowania na pióro.
- Wykonywanie strzyżenia grzywek zgodnie z życzeniem klienta i aktualną modą.
- Wykonywanie strzyżenia damskiego włosów krótkich.
- Wykonywanie klasycznego strzyżenia męskiego.
- Wykonywanie strzyżenia włosów maszynką elektryczną.
- Wykonywanie strzyżenia wąsów i brody z uwzględnieniem kształtu twarzy klienta.
- Oczyszczanie i konserwacja maszynki elektrycznej.

4. Środki dydaktyczne

Narzędzia, przybory i aparaty fryzjerskie.

Urządzenia i środki do dezynfekcji.

Bielizna ochronna.

Główki fryzjerskie do ćwiczeń.

Rysunki instruktażowe.

Katalogi fryzur.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności strzyżenia włosów zgodnie z życzeniem klienta i aktualną modą. Podczas realizacji programu należy wykorzystać wiedzę uczniów z zakresu metod, sposobów, technik i technologii strzyżenia włosów oraz kształtować nawyki postępowania z narzędziami i aparaturą fryzjerską.

W czasie realizacji programu istotne jest kształtowanie cech osobowości, niezbędnych w zawodzie fryzjer, takich jak: poczucie odpowiedzialności, samodzielność, kultura osobista, komunikatywność i aktywność.

Do osiągnięcia założonych celów kształcenia zaleca się stosowanie aktywizujących i praktycznych metod nauczania: dyskusji dydaktycznej, metody przypadków, pokazu z opisem, instruktażu oraz ćwiczeń. Ćwiczenia powinny być poprzedzone pokazem z opisem wykonywania usługi. Nauczyciel powinien objaśnić sposoby przygotowania stanowiska pracy, przygotowania klienta do zabiegu, zaprezentować techniki strzyżenia włosów oraz poinstruować ucznia o obowiązku przestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy. W czasie ćwiczeń należy umożliwić uczniom wielokrotne powtarzanie czynności szczególnie trudnych.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach fryzjerskich, warsztatach szkolnych lub salonach fryzjerskich wyposażonych

w stanowiska pracy oraz nowoczesny sprzęt i aparaturę do wykonywania zabiegów fryzjerskich. Zajęcia powinny być prowadzone w grupach maksymalnie 15 osobowych, z możliwością podziału na zespoły 2 osobowe. Zespoły mogą wykonywać te same lub różne zadania w zależności od decyzji prowadzącego zajęcia. Preferowaną formą pracy ucznia powinna być praca indywidualna.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej, na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć. Ocena osiągnięć szkolnych powinna aktywizować i motywować ucznia do dalszej pracy.

Umiejętności praktyczne powinny być oceniane na podstawie obserwacji czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Obserwując czynności ucznia i dokonując oceny jego pracy należy zwrócić uwagę na:

- przygotowanie stanowiska pracy,
- przestrzeganie przepisów bhp i ppoż.,
- dobór metod, sposobów i technik strzyżenia włosów,
- poprawność i dokładność wykonania zadania,
- czas wykonania zabiegu,
- prezentacje wytworów pracy.

Oceniając prezentacje wykonanego zadania należy zwrócić uwagę na:

- merytoryczną jakość wypowiedzi,
- operowanie zdobytą wiedzą,
- jakość i estetykę wykonania strzyżenia,
- umiejętność samodzielnego formułowania wniosków.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich stosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć uczniów.

Moduł 514[01].Z5

Chemiczne zabiegi fryzjerskie

1. Cele kształcenia

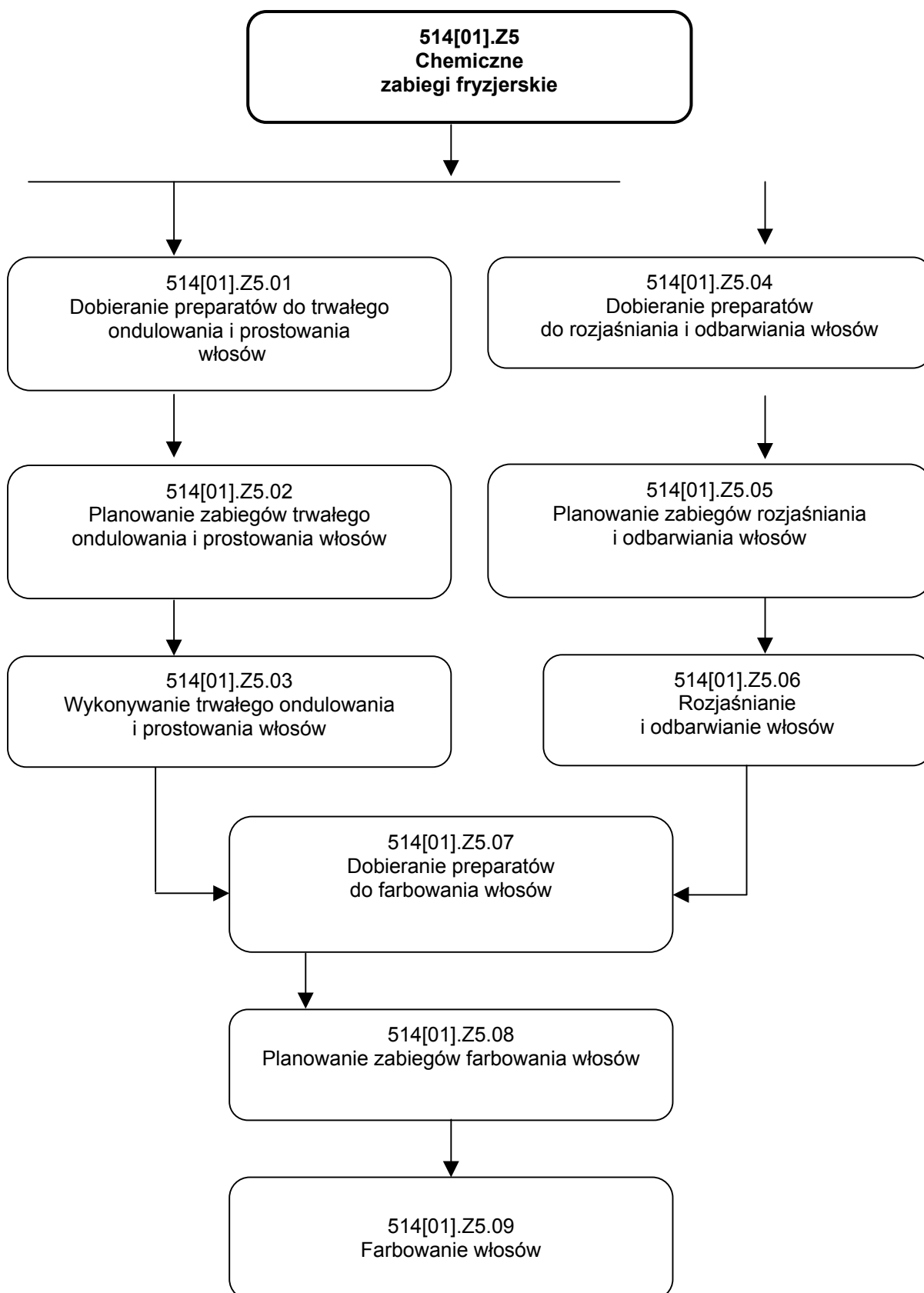
W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- definiować podstawowe pojęcia chemiczne,
- wyjaśniać budowę chemiczną włosa,
- charakteryzować właściwości nadtlenu wodoru i jego roztworów stosowanych we fryzjerstwie,
- określać działanie kwasów i zasad na włosy,
- określać związki nieorganiczne stosowane we fryzjerstwie,
- charakteryzować substancje pochodzenia naturalnego wykorzystywane do produkcji preparatów fryzjerskich,
- określać grupy i właściwości związków organicznych stosowanych we fryzjerstwie,
- określać związki organiczne stosowane we fryzjerstwie,
- określać formy występowania kosmetyków fryzjerskich,
- wykonywać proste obliczenia chemiczne stężenia roztworów,
- charakteryzować skład i działanie preparatów do trwałej ondulacji, chemicznego prostowania, rozjaśniania, farbowania i odbarwiania włosów,
- wyjaśniać mechanizmy trwałego ondulowania i prostowania włosów oraz rozjaśniania, farbowania i odbarwiania włosów,
- wyjaśniać rodzaje, technologie i techniki wykonywania trwałej ondulacji,
- charakteryzować sposoby prostowania włosów,
- charakteryzować technologie, metody i techniki rozjaśniania i odbarwiania włosów,
- charakteryzować rodzaje, technologie, metody i techniki farbowania włosów,
- prowadzić konsultacje z klientem,
- oceniać stan włosów i skóry głowy w celu ustalenia odpowiedniego zabiegu chemicznego,
- przygotowywać stanowisko pracy i klienta do planowanego zabiegu chemicznego,
- wykonywać trwałą ondulację i chemiczne prostowanie włosów zgodnie z życzeniem klienta i aktualną modą,
- wykonywać rozjaśnianie i odbarwianie włosów różnymi technikami,
- wykonywać farbowanie włosów zgodnie z życzeniem klienta i aktualną modą.

2. Wykaz jednostek modułowych

Symbol jednostki modułowej	Nazwa jednostki modułowej	Orientacyjna liczba godzin
514[01].Z5.01	Dobieranie preparatów do trwałego ondulowania i prostowania włosów	30
514[01].Z5.02	Planowanie zabiegów trwałego ondulowania i prostowania włosów	30
514[01].Z5.03	Wykonywanie zabiegów trwałego ondulowania i prostowania włosów	128
514[01].Z5.04	Dobieranie preparatów do rozjaśniania i odbarwiania włosów	30
514[01].Z5.05	Planowanie zabiegów rozjaśniania i odbarwiania włosów	30
514[01].Z5.06	Rozjaśnianie i odbarwianie włosów	110
514[01].Z5.07	Dobieranie preparatów do farbowania włosów	35
514[01].Z5.08	Planowanie zabiegów farbowania włosów	45
514[01].Z5.09	Farbowanie włosów	138
	Razem	576

3. Schemat układu jednostek

4. Literatura

Arct J.: O kosmetykach praktycznie. Wyd. Naukowo – techniczne, Warszawa 1987

Chorek Z.: Fryzjerstwo. Wyd. Szk. I Ped., Warszawa 1999

Fryzjerstwo wraz z poradami kosmetycznymi. Wyd. REA s.j. Warszawa 2000

Jurkowska S.: Chemia surowców kosmetycznych. OIB. „ Ekoprzem”, Dąbrowa Górnicza 1999

Lamer – Zarawska E., Noculak – Palczewska A.: Kosmetyki naturalne. Wyd. ASTRUM, Wrocław 1994

Marek Z.: Fryzjerstwo. Wyd. WSiP, Warszawa 1999

Marzec A.: Chemia kosmetyków surowce, półprodukty, preparatyka wyrobów. Dom Organizatora, Toruń 2001

Sumirskiej Z. (red.): Nowoczesne fryzjerstwo chemia, technologie, techniki. Wyd. P.P.H.U „ SUZI”, Warszawa 2005

Zeszyty ćwiczeń: Pielęgnacja włosów. Technologie i techniki fryzjerskie. Wyd. REA s.j., Warszawa 2000

Czasopisma: Świat fryzjerstwa, LAURENT – fryzury, Wiadomości diagnostyczne, Kosmetyka i kosmetologia

Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji wydawniczych.

Jednostka modułowa 514[01].Z5.01

Dobieranie preparatów do trwałego ondulowania i prostowania włosów

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- zdefiniować pojęcia: pierwiastek, substancja, związek chemiczny, właściwości chemiczne, właściwości fizyczne,
- scharakteryzować rodzaje wody,
- wyjaśnić budowę chemiczną wody,
- scharakteryzować właściwości fizyczne, chemiczne i fizykochemiczne wody,
- określić rodzaje twardości wody,
- scharakteryzować sposoby zmiękczenia wody,
- wyjaśnić wpływ twardości wody na jakość świadczonych usług fryzjerskich,
- scharakteryzować właściwości kwasów i zasad wykorzystywanych we fryzjerstwie,
- zdefiniować pH roztworów kwasów i zasad,
- określić skale pH,
- zaprezentować przykłady kwasów i zasad stosowanych we fryzjerstwie,
- wyjaśnić budowę chemiczną nadtlenu wodoru,
- wyjaśnić proces katalitycznego rozkładu nadtlenu wodoru,
- określić katalizatory i inhibitory rozkładu nadtlenu wodoru stosowane we fryzjerstwie,
- wyjaśnić zastosowanie wodnych roztworów nadtlenu wodoru we fryzjerstwie,
- scharakteryzować związki utleniające stosowane we fryzjerstwie,
- sklasyfikować rodzaje środków redukujących i utleniających stosowanych w preparatach do trwałej ondulacji,
- sklasyfikować rodzaje płynów do trwałej ondulacji,
- określić rodzaje utrwalczy do trwałej ondulacji,
- scharakteryzować środki pomocnicze do trwałej ondulacji,
- określić skład płynu do trwałego ondulowania włosów,
- wyjaśnić funkcje składników płynu do trwałej ondulacji,
- określić skład utrwalcza,
- określić funkcje składników utrwalcza,
- określić działanie preparatów ochronnych stosowanych przed trwałą ondulacją,
- wyjaśnić mechanizm trwałego ondulowania włosów,
- określić działanie preparatów powodujących odpełczanie włosów,

- scharakteryzować środki zakwaszające,
- oznaczyć odczyny preparatów do trwałej ondulacji,
- scharakteryzować preparaty do trwałego prostowania włosów,
- wyjaśnić mechanizm trwałego prostowania włosów,
- określić wpływ środków do trwałej ondulacji na właściwości włosów.

2. Materiał nauczania

Pojęcia: substancja, pierwiastek i związek chemiczny, właściwości chemiczne i fizyczne.

Pojęcia: reakcja, proces chemiczny.

Woda i jej zastosowanie we fryzjerstwie.

Rodzaje wód: powierzchniowe, gruntowe, opadowe.

Właściwości chemiczne i fizyczne wody.

Napięcie powierzchniowe wody i jego wpływ na mycie włosów.

Twardość wody: trwała i przemijająca.

Stopnie twardości wody.

Sposoby oznaczania twardości wody.

Wpływ twardości wody na jakość świadczonych usług fryzjerskich.

Zmiękczenie wody.

Preparaty do trwałej ondulacji.

Środki redukujące i utleniające oraz ich działanie na strukturę włosa.

Rodzaje płynów i utrwalaczy.

Skład środków do trwałej ondulacji i funkcje składników.

Skład i działanie środków pomocniczych: ochronnych, powodujących odpęcznie włosów, zakwaszających.

Preparaty do trwałego prostowania włosów.

Mechanizm trwałego ondulowania włosów.

Struktura alfa – i beta – keratyny.

Proces uwodornienia i utlenienia mostków cystynowych.

Reakcje uboczne przy trwałej ondulacji.

Mechanizm odpęczniania włosów i zakwaszania ich odczynu po zabiegu trwałej ondulacji.

Mechanizm trwałego prostowania włosów na zimno i na gorąco.

3. Ćwiczenia

- Analizowanie składu płynu i utrwalacza do trwałej ondulacji.
- Badanie wpływu pH płynu i stężenia środka redukującego na efekt trwałej ondulacji.
- Badanie wpływu środka odpęczniającego włosy na efekt trwałej ondulacji.
- Wyjaśnianie mechanizmu trwałego ondulowania włosów.

- Sporządzanie schematu opisującego zmiany struktury keratyny podczas wykonywania zabiegu trwałej ondulacji.
- Analizowanie składu preparatów do trwałego prostowania włosów.
- Badanie odczynu płynu i utrwalacza.
- Badanie właściwości włosów poddanych zabiegowi trwałej ondulacji.

4. Środki dydaktyczne

Tablice, plansze i schematy opisujące skład preparatów do trwałego ondulowania włosów.

Odczynniki chemiczne do ćwiczeń laboratoryjnych.

Papierki uniwersalne.

Próbki włosów.

Instrukcje przeprowadzania ćwiczeń laboratoryjnych.

Preparaty do trwałej ondulacji i prostowania włosów.

Katalogi produktów fryzjerskich.

Wałki.

Filmy i programy multimedialne obrazujące mechanizm trwałego ondulowania i prostowania włosów.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności określania składu preparatów do trwałego ondulowania włosów, badania i analizowania ich oddziaływania na włosy i organizm człowieka oraz dokonywania oceny i weryfikacji ofert handlowych firm kosmetycznych.

Podczas realizacji programu nauczyciel powinien zwrócić szczególną uwagę na wyjaśnianie mechanizmu trwałego ondulowania włosów oraz przedstawianie reakcji organizmu (uczulenia, odczynu alergiczne) na działanie środków redukujących. Badanie i analizowanie właściwości włosów poddanych zabiegom trwałej ondulacji ułatwi uświadomienie uczniom stopnia ingerencji środków redukujących i utrwalających w struktury białkowe. Nabyta wiedza pozwoli uniknąć błędów podczas wykonywania zabiegów trwałego ondulowania i prostowania włosów.

Do osiągnięcia założonych celów kształcenia zaleca się stosowanie aktywizujących i praktycznych metod nauczania: dyskusji dydaktycznej, pokazu z opisem, metody przypadków oraz ćwiczeń laboratoryjnych. Ćwiczenia i pokazy, umożliwiające łączenie teorii z praktyką, należy wykonywać z zastosowaniem naturalnych środków oraz z wykorzystaniem symulacji komputerowej i programów multimedialnych. W czasie ćwiczeń laboratoryjnych należy wdrażać uczniów do przestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska.

Podczas realizacji programu jednostki zaleca się prezentowanie filmów dydaktycznych na temat mechanizmów uwodorniania i utleniania mostków cystynowych oraz korzystanie z Internetu.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni chemicznej, wyposażonej w materiały dydaktyczne, w 15 osobowych grupach, z możliwością pracy indywidualnej lub w zespołach 2 osobowych. Praca w grupach sprzyja kształtowaniu umiejętności niezbędnych do wykonywania zawodu fryzjer, takich jak: komunikowanie się, podejmowanie decyzji oraz ponoszenie odpowiedzialności za wykonaną pracę.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej, na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć. Ocena osiągnięć szkolnych powinna aktywizować i motywować ucznia do dalszej pracy.

Bardzo ważnym elementem sprawdzania i oceniania osiągnięć edukacyjnych uczniów są umiejętności:

- określania składu i funkcji składników preparatów do trwałej ondulacji,
- wyjaśniania mechanizmów trwałego ondulowania i prostowania włosów,
- analizowania właściwości włosów poddanych zabiegom trwałego ondulowania lub prostowania

Sprawdzanie osiągnięć uczniów powinno być dokonywane na podstawie: sprawdzianów pisemnych i ustnych oraz testów dydaktycznych. Podczas kontroli i oceny należy sprawdzać umiejętności operowania zdobytą wiedzą, zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, właściwe stosowanie pojęć oraz poprawność wnioskowania.

Umiejętności praktyczne można oceniać na podstawie obserwacji czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Obserwując czynności ucznia należy zwracać uwagę na:

- stosowanie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania ćwiczeń,
- kolejność wykonywania czynności,
- efekt końcowy wykonanego badania i analizy środków stosowanych do trwałej ondulacji i prostowania włosów,
- samodzielne formułowanie wniosków z wykonanego zadania.

Po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej proponuje się zastosowanie testu dydaktycznego. Zadania testowe powinny dotyczyć właściwości kwasów i zasad stosowanych we fryzjerstwie. W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich metod sprawdzania stosowanych przez nauczyciela.

Jednostka modułowa 514[01].Z5.02

Planowanie zabiegów trwałego ondulowania i prostowania włosów

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- sklasyfikować rodzaje trwałej ondulacji,
- określić rodzaje trwałej ondulacji na zimno, na gorąco, na ciepło i kwaśnej,
- scharakteryzować trwałą ondulację kolorową,
- określić zasady doboru rodzaju trwałej ondulacji do preferowanego wyglądu fryzury po zabiegu,
- dobrać średnicę wałków do planowanego skrętu włosów,
- dobrać preparaty trwale ondulujące do rodzaju włosów i planowanej siły skrętu,
- scharakteryzować techniki nawijania włosów do trwałej ondulacji,
- określić siłę naprężania pasma włosów na wałku przy różnych rodzajach trwałej ondulacji,
- określić etapy trwałego ondulowania włosów,
- scharakteryzować czynności przygotowawcze przed trwałą ondulacją,
- wyjaśnić metody nanoszenia płynu i utrwalacza na włosy,
- wyjaśnić zasady kontroli działania płynu i utrwalacza na włosy,
- scharakteryzować proces technologiczny wykonania trwałej ondulacji na zimno, na ciepło i kwaśnej,
- określić błędy techniczne i technologiczne popełniane podczas wykonywania trwałej ondulacji,
- określić przeciwwskazania do trwałej ondulacji,
- określić zasady strzyżenia i czesania włosów poddanych trwałej ondulacji,
- sporządzić plan wykonania trwałej ondulacji,
- określić rodzaje chemicznego prostowania włosów,
- wykazać zalety trwałego prostowania włosów na gorąco,
- scharakteryzować zasady chemicznego prostowania włosów,
- wyjaśnić przebieg wykonania trwałego prostowania włosów,
- określić przeciwwskazania do wykonywania chemicznego prostowania włosów,
- sporządzić plan chemicznego prostowania włosów,
- zastosować przepisy bhp podczas wykonywania trwałej ondulacji i prostowania włosów.

2. Materiał nauczania

Definicja trwałej ondulacji.

Rodzaje trwałej ondulacji: na gorąco, na zimno, na ciepło, kwaśna, kolorowa.

Proces technologiczny trwałej ondulacji.

Diagnoza stanu włosów. Zasady doboru środków trwale ondulujących i średnicy wałków do określonego skrętu włosów.

Techniki nawijania włosów do trwałej ondulacji.

Przygotowanie włosów przed zabiegiem.

Techniki nanoszenia preparatów trwale ondulujących na włosy.

Zabiegi końcowe.

Błędy techniczne i technologiczne podczas trwałej ondulacji.

Przeciwwskazania do wykonania trwałej ondulacji.

Zasady chemicznego prostowania włosów.

Rodzaje chemicznego prostowania włosów.

Przebieg technologiczny trwałego prostowania włosów.

Przeciwwskazania do wykonania zabiegu.

3. Ćwiczenia

- Wykonywanie próby uczuleniowej.
- Wykonywanie trwałej ondulacji na próbkach włosów naturalnych, farbowanych i rozjaśnianych.
- Określanie czynności przygotowawczych przed trwałą ondulacją.
- Określanie przeciwwskazań do wykonania zabiegu trwałej ondulacji.
- Sporządzanie planu wykonania trwałej ondulacji na zimno, na ciepło, kwaśnej i kolorowej.
- Określanie zasad czesania włosów po trwałej ondulacji.
- Sporządzanie tabelarycznego zestawienia rodzajów trwałej ondulacji.
- Określanie procesu technologicznego wykonania trwałego prostowania włosów.
- Określanie przeciwwskazań do wykonania chemicznego prostowania włosów.

4. Środki dydaktyczne

Tablice, plansze obrazujące rodzaje i proces technologiczny wykonania trwałej ondulacji i prostowania włosów.

Próbki włosów.

Główki fryzjerskie do ćwiczeń.

Preparaty do trwałej ondulacji i prostowania włosów.

Narzędzia i przybory fryzjerskie.

Filmy dydaktyczne i instruktażowe obrazujące technologie wykonania trwałej ondulacji i chemicznego prostowania włosów.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności planowania trwałej ondulacji i chemicznego prostowania włosów, z uwzględnieniem doboru narzędzi, rodzajów i technik wykonania zabiegu. Nabycie tych umiejętności ma zasadnicze znaczenie dla wykonywania zadań zawodowych.

Podczas realizacji programu należy zwrócić uwagę na przestrzeganie zasad wykonywania zabiegu oraz właściwego przeprowadzenia każdego z etapów. trwałego ondulowania i prostowania włosów.

Osiągnięcie założonych celów kształcenia wymaga stosowania aktywizujących i praktycznych metod nauczania, takich jak: dyskusja dydaktyczna, metaplan, pokaz z opisem oraz ćwiczenia.

W czasie ćwiczeń uczniowie powinni mieć możliwość analizowania wpływu średnicy wałków i techniki nawijania włosów na końcowy wygląd fryzury, wykonywania próby uczuleniowej oraz planowania zabiegów trwałej ondulacji i chemicznego prostowania włosów. Nauczyciel powinien zachęcać uczniów do poszukiwania informacji z zakresu nowoczesnych technik i technologii trwałego ondulowania i prostowania włosów.

Program należy realizować w korelacji z programem jednostki Z5.01. Zajęcia powinny odbywać się w pracowni fryzjerskiej wyposażonej w środki dydaktyczne, w 15 osobowych grupach z możliwością pracy indywidualnej lub w zespołach 2-3 osobowych. Praca zespołowa jest szczególnie polecana podczas rozpoznawania i dobierania technik wykonywania trwałej ondulacji i chemicznego prostowania włosów, przeprowadzania rozmowy z klientem oraz planowania zabiegów. Praca zespołowa wpływa na kształtowanie umiejętności komunikowania się, współdziałania, podejmowania zespołowych decyzji oraz ponoszenia odpowiedzialności za wykonaną pracę.

Realizację programu jednostki modułowej może ułatwić prezentowanie filmów dydaktycznych i instruktażowych, obrazujących przykłady wykonywania zabiegów trwałej ondulacji i chemicznego prostowania włosów oraz uczestniczenie w pokazach organizowanych przez renomowane firmy szkoleniowe.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się systematycznie na podstawie kryteriów oceniania przedstawionych na początku zajęć. Systematyczna kontrola informuje nauczyciela o wynikach jego pracy, o postępach ucznia w nauce oraz pozwala ustalić sposoby usprawnienia procesu nauczania.

W procesie oceniania osiągnięć intelektualnych uczniów zaleca się stosowanie sprawdzianów pisemnych i ustnych oraz testów dydaktycznych. Podczas stosowania ustnej formy sprawdzania umiejętności uczniów należy zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, stosowanie terminologii zawodowej, umiejętność operowania zdobytą wiedzą oraz poprawność wnioskowania. Sprawdziany pisemne w postaci krótkich prac problemowych i prac domowych powinny dotyczyć nowych technologii wykonywania trwałego ondulowania i prostowania włosów.

Umiejętności praktyczne można oceniać podczas obserwacji czynności ucznia w trakcie wykonywania ćwiczeń indywidualnie i grupowo. Zaleca się wprowadzenie arkusza obserwacji dla ucznia, który ułatwi mu dokonanie samooceny. Nauczyciel powinien uwzględnić samoocenę w końcowej ocenie osiągnięć edukacyjnych ucznia.

Po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej proponuje się zastosowanie testu dydaktycznego oraz sprawdzianu praktycznego dotyczącego sporządzenia planu wykonania trwałej ondulacji, z uwzględnieniem doboru preparatów, średnicy wałków i techniki nawijania włosów.

Jednostka modułowa 514[01].Z5.03

Wykonywanie zabiegów trwałego ondulowania i prostowania włosów

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- przygotować stanowisko pracy do wykonywania trwałej ondulacji włosów zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- przygotować klienta i włosy do wykonywania trwałego ondulowania i prostowania włosów,
- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska w czasie wykonywania usługi,
- ocenić stan włosów na podstawie rozmowy konsultacyjnej z klientem i analizy wyglądu włosów,
- wykonać próbę uczuleniową,
- dobrać rodzaj trwałego ondulowania i prostowania włosów uwzględniając życzenia klienta,
- dobrać przybory, narzędzia i preparaty do rodzaju usługi,
- nawinąć włosy na wałki klasycznie i cegiełkowo, stosując odpowiadającą rodzajowi trwałej ondulacji siłę naprężania pasm,
- wykonać trwałą ondulację na zimno,
- wykonać trwałą ondulację na ciepło,
- wykonać trwałą ondulację kwaśną,
- wykonać chemiczne prostowanie włosów,
- przeprowadzić kontrolę procesu trwałej ondulacji,
- wykonać strzyżenie uzupełniające po trwałej ondulacji,
- oszacować ilość preparatów potrzebnych do wykonania trwałej ondulacji, na podstawie długości, grubości, gęstości i struktury włosów.

2. Materiał nauczania

Stanowisko pracy fryzjera.

Przepisy bhp i ochrony ppoż. oraz ochrony środowiska podczas wykonywania trwałego ondulowania i prostowania włosów.

Przeprowadzenie rozmowy z klientem.

Wypełnienie karty klienta.

Próby uczuleniowe.

Diagnozowanie stanu włosów.

Preparaty do trwałej ondulacji.

Przygotowanie włosów do zabiegu.

Techniki nawijania włosów na wałki różnymi.

Nanoszenie płynu i utrwalacza.

Czas działania płynu i utrwalacza.

Kontrola procesu trwałej ondulacji.

Neutralizacja odczynu włosów po zabiegu.

Zabiegi trwałej ondulacji wykonywane preparatami różnych firm.

Chemiczne prostowanie włosów preparatami różnych firm.

Strzyżenie uzupełniające włosów po trwałym ondulowaniu włosów.

Szacowanie potrzebnej ilości preparatów na podstawie długości, grubości, gęstości i struktury włosów.

3. Ćwiczenia

- Analizowanie stanu włosów klientki w celu ustalenia rodzaju zabiegu trwałego ondulowania włosów.
- Przygotowywanie stanowiska pracy do zabiegu trwałej ondulacji.
- Przygotowywanie klienta do zabiegu trwałej ondulacji.
- Nawijanie włosów na wałki metodą klasyczną i cegiełkową.
- Wykonywanie trwałej ondulacji na zimno na włosach nie farbowanych, krótkich.
- Wykonywanie trwałej ondulacji na ciepło, na włosach farbowanych.
- Wykonywanie trwałej ondulacji kwaśnej na włosach rozjaśnianych.
- Kształtowanie konturu zewnętrznego i wewnętrznego włosów poddanych trwałej ondulacji.
- Wykonywanie chemicznego prostowania włosów długich, nie farbowanych.
- Wykonywanie trwałego prostowania włosów na gorąco.

4. Środki dydaktyczne

Narzędzia, przybory i aparaty fryzjerskie.

Kosmetyki i preparaty do wykonywania trwałej ondulacji i chemicznego prostowania włosów.

Karty diagnozy włosów do trwałej ondulacji i prostowania włosów.

Urządzenia i środki do dezynfekcji.

Bielizna ochronna.

Główki fryzjerskie do ćwiczeń.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności wykonywania zabiegów trwałego ondulowania i prostowania włosów. Podczas realizacji programu należy wykorzystać umiejętności uczniów dotyczące składu i działania preparatów fryzjerskich oraz technik i technologii wykonywania trwałej ondulacji i chemicznego prostowania włosów. W procesie kształcenia należy

szczególną uwagę zwrócić na kształtowanie prawidłowych nawyków postępowania z preparatami fryzjerskimi, przyrządami i aparaturą. Podczas ćwiczeń należy motywować ucznia do aktywnej pracy i osiągania jak najlepszych wyników. W czasie realizacji programu istotne jest kształtowanie cech osobowości, niezbędnych w zawodzie fryzjer, takich jak: poczucie odpowiedzialności, samodzielność, kultura osobista, komunikatywność i aktywność.

Osiągnięcie założonych celów kształcenia zapewni stosowanie aktywizujących i praktycznych metod nauczania: dyskusji dydaktycznej, metody przypadków, pokazu z opisem oraz ćwiczeń praktycznych. Każde ćwiczenie powinno być poprzedzone pokazem z opisem wykonywania usługi. Nauczyciel powinien objaśnić sposoby przygotowania stanowiska pracy, przygotowanie klienta do zabiegu, zaprezentować techniki wykonywania trwałej ondulacji i chemicznego prostowania włosów, poinstruować uczniów o obowiązku przestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stworzyć im możliwość wielokrotnego powtarzania szczególnie trudnych elementów ćwiczeń.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach fryzjerskich, warsztatach szkolnych lub salonach fryzjerskich wyposażonych w stanowiska pracy oraz nowoczesny sprzęt i aparaturę do wykonywania zabiegów fryzjerskich. Zajęcia powinny być prowadzone w grupach 15 osobowych, z możliwością podziału na 2 osobowe zespoły. Zespoły mogą wykonywać te same lub różne zadania w zależności od decyzji prowadzącego zajęcia. Preferowaną formą pracy ucznia powinna być praca indywidualna.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej, na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć. Ocena osiągnięć szkolnych powinna aktywizować i motywować ucznia do dalszej pracy.

Umiejętności praktyczne powinny być oceniane na podstawie obserwacji czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Obserwując czynności ucznia należy zwrócić uwagę na:

- przygotowanie stanowiska pracy,
- przestrzeganie przepisów bhp, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska,
- dobór preparatów do trwałego ondulowania i prostowania włosów,
- poprawność i dokładność wykonania zadania,
- czas wykonania zabiegu,
- prezentację wytworów pracy.

Oceniając prezentację wykonanego zadania należy zwrócić uwagę na:

- jakość i estetykę wykonania zabiegu trwałego ondulowania włosów,
- merytoryczną jakość wypowiedzi,
- operowanie zdobytą wiedzą,
- umiejętność samodzielnego formułowania wniosków.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich stosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć uczniów.

Jednostka modułowa 514[01].Z5.04

Dobieranie preparatów do rozjaśniania i odbarwiania włosów

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczniów (słuchacz) powinien umieć:

- wymienić substancje utleniające stosowane do produkcji rozjaśniaczy,
- scharakteryzować rodzaje rozjaśniaczy,
- określić skład i funkcje składników rozjaśniaczy proszkowych i emulsyjnych,
- zbadać odczyn rozjaśniacza proszkowego i emulsyjnego,
- scharakteryzować oksydanty stosowane do rozjaśniania włosów,
- określić skład i funkcje składników oksydantów,
- zbadać odczyn oksydantów,
- wyjaśnić mechanizm utleniania melanin we włosie,
- określić reakcje uboczne towarzyszące procesowi rozjaśniania włosów,
- scharakteryzować dekoloryzację redukcyjną,
- zbadać odczyn środka redukcyjnego do dekoloryzacji,
- wyjaśnić proces dekoloryzacji za pomocą reduktora,
- określić wady i zalety dekoloryzacji za pomocą reduktora,
- wyjaśnić mechanizm dekoloryzacji przez utlenianie,
- określić wady i zalety dekoloryzacji przez utlenianie,
- zanalizować wpływ rozjaśniania i dekoloryzacji na właściwości włosów.

2. Materiał nauczania

Właściwości kwasów i zasad: reakcje dysocjacji, zubożniania i strącania osadów.

Proces rozcieńczania kwasów i zasad.

Wykładnik stężenia jonów wodorowych – pH. Skala pH.

Kwasy stosowane we fryzjerstwie: kwas siarkowy, fosforowy, borny.

Woda amoniakalna stosowana we fryzjerstwie.

Budowa i właściwości chemiczne nadtlenku wodoru: reakcja katalitycznego rozkładu.

Katalizatory i inhibitory rozkładu nadtlenku wodoru.

Roztwory nadtlenku wodoru i ich zastosowanie we fryzjerstwie.

Związki utleniające stosowane we fryzjerstwie: nadborany, nadwęglany, nadsiarczany.

Formy handlowe roztworów nadtlenku wodoru i zasady ich przechowywania.

Preparaty do rozjaśniania i odbarwiania włosów.

Skład i funkcje składników rozjaśniaczy proszkowych i emulsyjnych.
Oksydanty: stężenia, skład i funkcje składników.
Rodzaje reduktorów do dekoloryzacji. Skład i funkcje składników.
Odczyn (pH) rozjaśniaczy i dekoloryzatorów.
Mechanizm rozjaśniania i odbarwiania włosów.
Mechanizm utleniania melanin i sztucznego barwnika we włosie (dekoloryzacja przez utlenianie).
Mechanizm dekoloryzacji za pomocą reduktora.
Reakcje uboczne w procesie rozjaśniania włosów.

3. Ćwiczenia

- Rozpoznawanie rodzajów rozjaśniaczy.
- Analizowanie składu rozjaśniacza proszkowego.
- Badanie odczynu środków do rozjaśniania i dekoloryzacji.
- Określanie składu reduktora do dekoloryzacji.
- Wyjaśnianie mechanizmu utleniania melanin we włosie.
- Wyjaśnianie mechanizmu redukcji sztucznego barwnika we włosie.
- Wyjaśnianie mechanizmu utleniania sztucznego barwnika we włosie.
- Wskazywanie wad i zalet dekoloryzacji przez utlenianie i za pomocą reduktora.
- Określanie reakcji ubocznych towarzyszących rozjaśnianiu.
- Analizowanie właściwości włosów poddanych rozjaśnianiu lub dekoloryzacji.

4. Środki dydaktyczne

Tablice, plansze i schematy opisujące skład środków do rozjaśniania i odbarwiania włosów.

Próbki włosów.

Preparaty do rozjaśniania i dekoloryzacji włosów.

Papierki uniwersalne.

Katalogi produktów fryzjerskich.

Instrukcje ćwiczeń laboratoryjnych.

Filmy dydaktyczne i programy multimedialne obrazujące mechanizmy rozjaśniania i odbarwiania włosów.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jest kształtowanie umiejętności określania składu preparatów do rozjaśniania i odbarwiania włosów, badania i analizowania ich oddziaływania na włosy i organizm człowieka oraz dokonywania oceny i weryfikacji ofert handlowych firm kosmetycznych.

Podczas realizacji treści programu należy zwrócić szczególną uwagę na mechanizmy rozjaśniania i dekoloryzacji włosów oraz możliwość

wystąpienia odczynów alergicznych po zastosowaniu środków utleniających. W procesie kształcenia należy korzystać z doświadczeń uczniów oraz wskazywać przykłady zastosowania nabytej wiedzy w działalności zawodowej.

Osiągnięcie założonych celów kształcenia zapewni stosowanie aktywizujących i praktycznych metod nauczania: dyskusji dydaktycznej, metody przypadków, pokazu z opisem oraz ćwiczeń laboratoryjnych. Ćwiczenia i pokazy, umożliwiające łączenie teorii z praktyką, należy wykonywać w naturalnych warunkach oraz wykorzystując symulację komputerową i programy multimedialne. Podczas wykonywania doświadczeń chemicznych należy wdrażać uczniów do przestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska. Pozwoli to uniknąć popełniania błędów podczas wykonywania zabiegów rozjaśniania i dekoloryzacji włosów.

Zaleca się prezentowanie filmów dydaktycznych dotyczących mechanizmów utleniania melanin i sztucznych barwników oraz ich redukcji we włosie, a także korzystanie z Internetu.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni chemicznej, wyposażonej w materiały dydaktyczne, w grupach 15 osobowych, z możliwością pracy indywidualnej lub w zespołach 2-osobowych. Praca w zespołach wspomaga kształtowanie umiejętności niezbędnych do wykonywania zawodu fryzjera, takich jak: komunikowanie się, podejmowanie decyzji oraz ponoszenie odpowiedzialności za wykonaną pracę.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej, na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć. Ocena osiągnięć szkolnych powinna aktywizować i motywować ucznia do dalszej pracy.

Bardzo ważnym elementem sprawdzania i oceniania osiągnięć edukacyjnych uczniów są umiejętności:

- określania składu i funkcji preparatów do rozjaśniania i dekoloryzacji włosów,
- wyjaśniania mechanizmów utleniania melanin i sztucznych barwników oraz ich redukcji we włosie,
- analizowania właściwości włosów poddanych zabiegom rozjaśniania i dekoloryzacji.

Osiągnięcia intelektualne uczniów proponuje się sprawdzać za pomocą: sprawdzianów pisemnych i ustnych oraz testów dydaktycznych. Podczas stosowania ustnej formy kontroli należy sprawdzać umiejętności operowania zdobytą wiedzą, zwracać uwagę na

merytoryczną jakość wypowiedzi, właściwe stosowanie pojęć oraz poprawność wnioskowania.

Umiejętności praktyczne można oceniać na podstawie obserwacji czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń indywidualnie i grupowo.

Obserwując czynności ucznia należy zwracać uwagę na:

- stosowanie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania ćwiczeń,
- kolejność wykonywania czynności rozjaśniania i odbarwiania włosów,
- jakość wykonania zadania,
- samodzielne formułowanie wniosków z wykonanego zadania.

Po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej proponuje się zastosowanie testu wiadomości i umiejętności.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich stosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.

Jednostka modułowa 514[01].Z5.05

Planowanie zabiegów rozjaśniania i odbarwiania włosów

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- scharakteryzować naturalne źródła pozyskiwania surowców fryzjerskich,
- wyjaśnić właściwości witamin stosowanych we fryzjerstwie,
- określić działanie witamin na włosy i skórę głowy,
- wskazać działanie mikro i makroelementów na włosy i skórę głowy,
- scharakteryzować tłuszcze roślinne stosowane we fryzjerstwie,
- określić woski naturalne stosowane we fryzjerstwie,
- określić działanie ceramidów na włosy i skórę głowy,
- wyjaśnić działanie barwników roślinnych stosowanych we fryzjerstwie,
- scharakteryzować produkty mleczne i pszczele stosowane we fryzjerstwie,
- sklasyfikować zabiegi rozjaśniania włosów,
- scharakteryzować zabieg pojaśniania włosów,
- scharakteryzować zasady wykonania podkładu rozjaśniającego,
- objaśnić zabieg farbowania rozjaśniającego włosy,
- określić zabiegi rozjaśniania właściwego,
- wyjaśnić techniki rozjaśniania całego porostu i odrostów,
- wyjaśnić techniki wykonywania pasemek i balejażu,
- dobrać narzędzia i przybory oraz technikę wykonywania pasemek i balejażu,
- określić zasady doboru stężenia oksydantu do planowanego stopnia rozjaśnienia włosów,
- scharakteryzować proces technologiczny rozjaśniania całego porostu, odrostów, pasemek i balejażu,
- określić czas działania rozjaśniacza na włosy,
- określić przeciwwskazania do rozjaśniania włosów,
- sporządzić plan wykonania zabiegu rozjaśniania i odbarwiania włosów,
- wyjaśnić proces technologiczny wykonania dekoloryzacji za pomocą reduktora i przez utlenianie,
- określić stężenie wody utlenionej do zabiegu odbarwiania utleniającego,
- wyjaśnić proces dekoloryzacji włosów farbowanych barwnikami jonowymi,
- określić przeciwwskazania do zabiegu dekoloryzacji.

2. Materiał nauczania

Witaminy rozpuszczalne w wodzie i w tłuszczach: właściwości i działanie na włosy i skórę głowy.

Mikro i makroelementy: działanie na włosy i skórę głowy, zastosowanie.

Tłuszcze właściwe: podział, właściwości i źródła pozyskiwania tłuszczów do celów fryzjerskich.

Woski naturalne. Ceramidy.

Węglowodany – zastosowanie i działanie na włosy glukozy i celulozy.

Gumy roślinne. Garbniki. Flawonoidy.

Naturalne źródła pozyskiwania surowców fryzjerskich – produkty pochodzenia roślinnego. Produkty mleczne i pszczele.

Zabiegi rozjaśniania włosów: pojaśnianie, podkład rozjaśniający, farbowanie rozjaśniające i rozjaśnianie właściwe.

Zasady doboru stężenia wody utlenionej do planowanego stopnia rozjaśnienia włosów.

Przeciwwskazania do wykonania zabiegu rozjaśniania.

Techniki rozjaśniania całego porostu, odrostów, pasemek i balejażu.

Proces technologiczny rozjaśniania całego porostu, odrostów, pasemek i balejaż.

Mycie i neutralizacja odczynu włosów po rozjaśnianiu.

Rodzaje zabiegów zaliczanych do dekoloryzacji.

Zasady doboru stężenia wody utlenionej przy dekoloryzacji utleniającej.

Przeciwwskazania do wykonania dekoloryzacji przez utlenianie i z zastosowaniem reduktora.

Proces technologiczny wykonania dekoloryzacji za pomocą reduktora i utleniającej.

Dekoloryzacja włosów farbowanych barwnikami jonowymi.

Mycie i neutralizacja odczynu włosów po dekoloryzacji.

3. Ćwiczenia

- Sporządzanie tabelarycznego zestawienia witamin, mikro i makroelementów stosowanych we fryzjerstwie.
- Określanie źródeł pozyskiwania tłuszczów.
- Przeprowadzanie reakcji zmydlania tłuszczu.
- Określanie zastosowania wosków i ceramidów we fryzjerstwie.
- Sporządzanie tabelarycznego zestawienia wyciągów roślinnych stosowanych we fryzjerstwie.
- Badanie działania garbników na włosy.
- Określanie zastosowania gum roślinnych we fryzjerstwie.
- Planowanie czynności z rozjaśnianiem włosów.
- Określanie czasu działania preparatu na włosy o różnym kolorze wyjściowym w zależności od stężenia wody utlenionej i pożądanego efektu.

- Sporządzanie tabelarycznego zestawienia ilustrującego zależność stopnia rozjaśnienia włosów od stężenia wody utlenionej.
- Analizowanie wpływu czasu działania rozjaśniacza na stopień odbarwienia włosów.
- Sporządzanie planu wykonania zabiegu rozjaśniania całego porostu, odrostów i pasemek.
- Dobieranie techniki wykonywania pasemek i balejażu do planowanego efektu kolorystycznego.
- Określanie przeciwwskazań do wykonania zabiegu rozjaśniania włosów.
- Porównywanie procesu odbarwiania włosów za pomocą środka redukującego i odbarwiania utleniającego.
- Sporządzanie planu wykonania zabiegu odbarwiania przez utlenianie.
- Analizowanie procesu dekoloryzacji włosów farbowanych barwnikami jonowymi.

4. Środki dydaktyczne

Tablice, plansze opisujące rodzaje i proces technologiczny rozjaśniania i odbarwiania włosów.

Próbki włosów.

Wzorniki naturalnych kolorów włosów.

Preparaty do rozjaśniania i odbarwiania włosów.

Narzędzia i przybory fryzjerskie.

Filmy dydaktyczne i instruktażowe dotyczące technologii wykonywania zabiegów rozjaśniania i odbarwiania włosów.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności planowania zabiegów rozjaśniania i odbarwiania włosów oraz doboru narzędzi, przyborów i technik wykonania zabiegu. Podczas realizacji programu należy szczególną uwagę zwrócić na zasady wykonywania zabiegu oraz wykazać zależność efektu końcowego rozjaśniania i odbarwiania włosów od właściwego przeprowadzenia każdego z etapów usługi.

Osiągnięcie założonych celów kształcenia wymaga stosowania aktywizujących i praktycznych metod nauczania, takich jak: dyskusja dydaktyczna, metoda przypadków, metaplan, pokaz z opisem oraz ćwiczenia.

Podczas wykonywania ćwiczeń uczniowie powinni analizować wpływ stężenia wody utlenionej i czasu działania preparatu na stopień rozjaśnienia włosów oraz badać zależności między zastosowaną techniką wykonywania pasemek i balejażu, a końcowym efektem

kolorystycznym fryzury. Istotnym elementem procesu kształcenia jest również dokonywanie analizy rozjaśniania całego porostu, odrostów, pasemek i balejażu (różnymi technikami) oraz odbarwiania włosów. Podczas realizacji programu jednostki, nauczyciel powinien wykorzystać wiedzę uczniów dotyczącą składu i działania na włosy preparatów do rozjaśniania i odbarwiania.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni wyposażonej w środki dydaktyczne, w grupach 15 osobowych, z możliwością pracy indywidualnej lub w zespołach 2-3 osobowych. Praca zespołowa jest szczególnie polecana podczas przeprowadzania rozmowy z klientem oraz planowania zabiegu rozjaśniania i dekoloryzacji włosów.

Realizację programu jednostki modułowej może ułatwić prezentowanie filmów dydaktycznych i instruktażowych obrazujących wykonywanie zabiegów rozjaśniania i odbarwiania włosów oraz uczestniczenie uczniów w pokazach organizowanych przez renomowane firmy szkoleniowe.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się systematycznie na podstawie kryteriów oceniania przedstawionych na początku zajęć. Systematyczna kontrola informuje nauczyciela o wynikach jego pracy, o postępach ucznia w nauce oraz pozwala ustalić sposoby usprawnienia procesu nauczania.

Do oceny osiągnięć intelektualnych uczniów zaleca się stosowanie sprawdzianów pisemnych i ustnych oraz testów dydaktycznych. Podczas kontroli i oceny odpowiedzi ustnych należy sprawdzać umiejętności operowania zdobytą wiedzą, zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, stosowanie terminologii zawodowej oraz poprawność wnioskowania. Sprawdziany pisemne w postaci krótkich prac problemowych i prac domowych powinny dotyczyć nowych technologii wykonywania zabiegów rozjaśniania i odbarwiania włosów.

Umiejętności praktyczne można oceniać na podstawie obserwacji czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń indywidualnie i grupowo. Zaleca się wprowadzenie arkusza obserwacji dla ucznia, który ułatwi mu dokonanie samooceny. Nauczyciel powinien uwzględniać samoocenę w ocenie końcowej osiągnięć edukacyjnych ucznia.

Po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej proponuje się zastosowanie testu dydaktycznego i sprawdzianu praktycznego. Zadanie praktyczne może dotyczyć sporządzenia planu wykonania określonego rodzaju rozjaśniania lub odbarwiania włosów z uwzględnieniem doboru preparatów i technik wykonywania zabiegu.

Jednostka modułowa 514[01].Z5.06

Rozjaśnianie i odbarwianie włosów

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- przygotować stanowisko pracy do wykonywania rozjaśniania i odbarwiania włosów zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- przygotować klienta i włosy do wykonywania rozjaśniania i odbarwiania włosów,
- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska w czasie wykonywania usługi,
- ocenić stan włosów na podstawie rozmowy konsultacyjnej z klientem i analizy wyglądu włosów,
- wykonać próbę uczuleniową,
- dobrać kosmetyki i preparaty do rozjaśniania i odbarwiania włosów,
- dobrać przybory i narzędzia do rozjaśniania i odbarwiania włosów,
- wykonać pojaśnianie włosów,
- wykonać rozjaśnianie całego porostu,
- wykonać rozjaśnianie odrostów,
- wykonać odbarwianie włosów barwionych farbą utleniającą,
- wykonać pasemka różnymi technikami,
- wykonać balejaż różnymi technikami,
- wykonać tonowanie niepożądanego odcienia włosów.

2. Materiał nauczania

Przepisy bhp i ochrony przeciwpożarowej. oraz ochrony środowiska podczas wykonywania rozjaśniania i odbarwiania włosów.

Przygotowanie emulsji rozjaśniającej.

Pojaśnianie włosów i kąpiele rozjaśniające.

Podkład rozjaśniający i farbowanie rozjaśniające.

Rozjaśnianie całego porostu, odrostów, pasemek i balejażu (technikami: na czepek, na folie, po grzebieniu).

Usuwanie sztucznego barwnika z włosów przez utlenianie.

Tonowanie niepożądanego odcienia włosów.

Szacowanie ilości preparatów do rozjaśniania i odbarwiania na podstawie grubości, długości i struktury włosów.

3. Ćwiczenia

- Wypełnianie karty klienta do zabiegu rozjaśniania włosów z uwzględnieniem: stanu włosów, rodzaju zabiegu i techniki jego wykonania oraz rodzaju rozjaśniacza i stężenia wody utlenionej.

- Przygotowywanie stanowiska pracy do rozjaśniania pasemek.
- Przygotowywanie klienta i włosów do rozjaśniania pasemek.
- Wykonywanie balejażu w odcieniach blond, techniką na folie, na włosach długich.
- Wykonywanie kąpieli rozjaśniającej.
- Rozjaśnianie odrostów na włosach krótkich, o kolorze wyjściowym jasny brąz.
- Odbarwianie włosów barwionych farbą utleniającą, na odcień ciepłego brązu.
- Wykonywanie farbowania rozjaśniającego na włosach o kolorze wyjściowym średni brąz, na odcień złotego blondu.
- Wykonywanie tonowania pasemek o żółtym odcieniu, preparatem o kolorze komplementarnym.

4. Środki dydaktyczne

Narzędzia, przybory i aparaty fryzjerskie.

Kosmetyki i preparaty do wykonywania rozjaśniania i odbarwiania włosów.

Karty diagnozy włosów do rozjaśniania i odbarwiania włosów.

Urządzenia i środki do dezynfekcji.

Bielizna ochronna.

Główki fryzjerskie do ćwiczeń.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności wykonywania zabiegów rozjaśniania i odbarwiania włosów, przygotowywania klienta do zabiegów oraz kształtowanie nawyków postępowania z preparatami fryzjerskimi i aparaturą. Podczas realizacji programu należy wykorzystać umiejętności uczniów dotyczące składu i działania preparatów fryzjerskich oraz technik i technologii wykonywania rozjaśniania i odbarwiania włosów. Wymagania stawiane w procesie kształcenia powinny motywować uczniów do aktywnej pracy i osiągania jak najlepszych wyników.

W czasie realizacji programu istotne jest kształtowanie cech osobowości, niezbędnych w zawodzie fryzjer, takich jak: poczucie odpowiedzialności, samodzielność, kultura osobista, komunikatywność i aktywność.

Osiągnięcie założonych celów kształcenia wymaga stosowania aktywizujących i praktycznych metod nauczania: dyskusji dydaktycznej, metody przypadków, inscenizacji, pokazu z opisem oraz ćwiczeń. Szczególnie istotny dla kształtowania umiejętności praktycznych jest sposób przeprowadzenia przez nauczyciela instruktażu wstępnego,

bieżącego i końcowego. Każde ćwiczenie powinno być poprzedzone pokazem z opisem wykonywania usługi. Nauczyciel powinien objaśnić sposoby przygotowania stanowiska pracy, przygotowania klienta do zabiegu, zaprezentować techniki wykonywania rozjaśniania i odbarwiania włosów oraz wdrażać uczniów do przestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy. W czasie ćwiczeń należy stworzyć uczniom możliwość wielokrotnego powtarzania czynności szczególnie trudnych do wykonania.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach fryzjerskich, warsztatach szkolnych lub salonach fryzjerskich wyposażonych w stanowiska pracy oraz nowoczesny sprzęt i aparaturę do wykonywania zabiegów fryzjerskich. Zajęcia powinny być prowadzone w grupach 15 osobowych z możliwością podziału na zespoły 2 osobowe. Zespoły mogą wykonywać te same lub różne zadania w zależności od decyzji prowadzącego zajęcia. Preferowaną formą pracy ucznia powinna być praca indywidualna.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej, na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć. Ocena osiągnięć szkolnych powinna aktywizować i motywować ucznia do dalszej pracy.

Umiejętności praktyczne powinny być oceniane na podstawie obserwacji czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Obserwując czynności ucznia należy zwrócić uwagę na:

- przygotowanie stanowiska pracy,
- przestrzeganie przepisów bhp i ppoż. oraz ochrony środowiska,
- dobór preparatów do rozjaśniania i odbarwiania włosów,
- poprawność i dokładność wykonania zadania,
- czas wykonania zabiegu,
- prezentację wytworów pracy.

Oceniając prezentację wykonanego zadania należy zwrócić uwagę na:

- jakość i estetykę wykonania zabiegu rozjaśniania i odbarwiania włosów,
- merytoryczną jakość wypowiedzi,
- umiejętność samodzielnego formułowania wniosków.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich stosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć uczniów.

Jednostka modułowa 514[01].Z5.07

Dobieranie preparatów do farbowania włosów

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczniów (słuchacz) powinien umieć:

- zdefiniować pojęcia: stężenie procentowe, masa substancji, masa roztworu,
- obliczyć stężenie procentowe roztworu,
- zastosować schemat krzyżowy do określania proporcji mieszanych roztworów,
- wyznaczyć masy substratów niezbędne do otrzymania roztworu o określonym stężeniu,
- wykonać obliczenia dotyczące rozcieńczania i zateżnienia roztworów,
- sklasyfikować barwniki stosowane we fryzjerstwie,
- scharakteryzować barwniki pośrednie i bezpośrednie,
- sklasyfikować farby fryzjerskie,
- rozróżnić farby o tymczasowym działaniu koloryzującym,
- wskazać zastosowanie farb powierzchniowych,
- scharakteryzować farby półtrwałe,
- określić skład i funkcje składników farb półtrwałych,
- wyjaśnić mechanizm koloryzacji włosów farbami półtrwałymi,
- scharakteryzować farby roślinne,
- scharakteryzować farby utleniające,
- określić skład i funkcje składników farb utleniających,
- wyjaśnić mechanizm barwienia włosów farbami utleniającymi,
- scharakteryzować farby zawierające barwniki kationowe i anionowe,
- wyjaśnić mechanizm farbowania włosów barwnikami o ładunkach jonowych,
- określić wpływ koloryzacji na właściwości włosów,
- zbadać odczyn farb fryzjerskich,
- sklasyfikować płukanki fryzjerskie,
- wyjaśnić działanie płukanek barwiących i tonujących na włosy.

2. Materiał nauczania

Klasyfikacja barwników stosowanych do celów fryzjerskich.

Cechy i właściwości barwników: kationowych, anionowych, nitrowych i benzenowych.

Barwniki utleniające w koloryzacji półtrwałej.

Preparaty do barwienia włosów – rodzaje farb fryzjerskich.

Skład i funkcje składników oraz działanie na włosy farb fryzjerskich.

Mechanizm barwienia włosów: farbami roślinnymi, utleniającymi

(trwałymi i półtrwałymi) i farbami zawierającymi barwniki jonowe. Płukanki fryzjerskie: barwiące, tonujące.

3. Ćwiczenia

- Sporządzanie tabelarycznego zestawienia barwników stosowanych we fryzjerstwie.
- Sporządzanie tabelarycznego zestawienia preparatów barwiących włosy.
- Sporządzanie tabelarycznego zestawienia składu i funkcji składników farb utleniających.
- Wyjaśnianie mechanizmu barwienia włosów farbami utleniającymi.
- Wyjaśnianie procesu osadzania barwników kationowych i barwników anionowych w korze włosa.
- Analizowanie właściwości włosów farbowanych farbami utleniającymi.
- Oznaczanie odczynu farb półtrwałych i trwałych.
- Określanie zastosowania farb o tymczasowym działaniu barwiącym.

4. Środki dydaktyczne

Tablice, plansze i schematy opisujące podział, skład i funkcje składników farb fryzjerskich.

Preparaty do barwienia włosów.

Próbki włosów.

Papierki uniwersalne.

Katalogi preparatów fryzjerskich.

Filmy dydaktyczne i programy multimedialne przedstawiające mechanizmy barwienia włosów farbami fryzjerskimi.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności określania składu preparatów do farbowania włosów, badania i analizowania ich oddziaływania na włosy i organizm człowieka oraz dokonywania oceny i weryfikacji ofert handlowych firm kosmetycznych.

Podczas realizacji programu nauczyciel powinien zwrócić szczególną uwagę na mechanizmy osadzania różnych barwników we włosie oraz możliwość wystąpienia odczynów alergicznych pod wpływem środków utleniających. W procesie kształcenia nauczyciel powinien wykorzystać doświadczenia uczniów oraz wskazywać przykłady zastosowania nabytej wiedzy w działalności zawodowej.

Osiągnięcie założonych celów kształcenia umożliwi stosowanie aktywizujących i praktycznych metod nauczania: dyskusji dydaktycznej, pokazu z opisem, metody przypadków oraz ćwiczeń laboratoryjnych.

Ćwiczenia i pokazy, umożliwiające łączenie teorii z praktyką, należy wykonywać w warunkach nisko symulowanych oraz wykorzystując symulację komputerową i programy multimedialne. Przed przystąpieniem do wykonywania doświadczeń chemicznych należy wdrażać uczniów do przestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska.

Podczas realizacji programu jednostki zaleca się prezentowanie filmów dydaktycznych dotyczących mechanizmów wprowadzania sztucznych barwników do kory włosa oraz korzystanie z Internetu.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni chemicznej, wyposażonej w materiały dydaktyczne, w grupach 15 osobowych, z możliwością pracy indywidualnej lub w zespołach 2-osobowych. Praca w zespołach wpływa na kształtowanie umiejętności niezbędnych do wykonywania zawodu fryzjera, takich jak: komunikowanie się, podejmowanie decyzji oraz ponoszenie odpowiedzialności za wykonaną pracę.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej, na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć szkolnych powinno aktywizować i motywować ucznia do dalszej pracy.

Przedmiotem sprawdzania i oceniania osiągnięć edukacyjnych uczniów powinny być umiejętności:

- określania składu i funkcji składników preparatów do farbowania włosów,
- wyjaśniania mechanizmów wprowadzania sztucznych barwników do kory włosa,
- analizowania właściwości włosów poddanych zabiegom farbowania.

Do sprawdzania osiągnięć intelektualnych uczniów zaleca się stosowanie sprawdzianów pisemnych i ustnych oraz testów dydaktycznych. Podczas stosowania ustnej formy kontroli i oceny należy sprawdzać umiejętności operowania zdobytą wiedzą, zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, stosowanie pojęć oraz poprawność wnioskowania.

Umiejętności praktyczne można oceniać na podstawie obserwacji czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń indywidualnie i grupowo.

Obserwując czynności ucznia należy zwracać uwagę na:

- stosowanie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania ćwiczeń,

- kolejność wykonywania badania i doboru środków do farbowania włosów,
- jakość wykonanego zadania,
- samodzielne formułowanie wniosków z wykonanego zadania.

Po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej proponuje się zastosowanie testu dydaktycznego.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich stosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.

Jednostka modułowa 514[01].Z5.08

Planowanie zabiegów farbowania włosów

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczniów (słuchacz) powinien umieć:

- sklasyfikować zabiegi farbowania włosów,
- scharakteryzować rodzaje zabiegów farbowania włosów,
- wyjaśnić zasady określania koloru wyjściowego i docelowego włosów,
- określić zasady ustalania ilości siwizny we włosach naturalnych,
- wyjaśnić zasady mieszania farb fryzjerskich,
- wyjaśnić zasady przygotowywania emulsji farbującej,
- scharakteryzować rodzaje zabiegów wstępnych przed farbowaniem,
- scharakteryzować techniki farbowania włosów po raz pierwszy,
- scharakteryzować techniki farbowania odrostów,
- wyjaśnić techniki barwienia włosów farbowanych na kolor inny niż wyjściowy,
- scharakteryzować techniki farbowania włosów siwych i szpakowatych,
- scharakteryzować techniki farbowania balejażu wieloodcieniowego,
- scharakteryzować kreatywne techniki farbowania włosów,
- wyjaśnić proces technologiczny farbowania włosów,
- określić proces technologiczny farbowania odrostów,
- wyjaśnić techniki korygowania koloru włosów,
- określić błędy popełniane przy farbowaniu włosów i wskazać ich przyczyny,
- sporządzić plan wykonania zabiegu farbowania włosów,
- wyjaśnić przeciwwskazania do farbowania włosów.

2. Materiał nauczania

Rodzaje zabiegów farbowania włosów: farbowanie normalne i rozjaśniające.

Techniki farbowania całego porostu i odrostów.

Tradycyjne techniki farbowania pasemek i balejażu.

Kreatywne techniki farbowania pasemek: panelowa, diagonalna, rombu i tęczy.

Techniki farbowania sekcyjnego.

Techniki korekty koloru włosów.

Analiza włosów: diagnoza, ustalenie koloru wyjściowego i docelowego, udział siwizny.

Zabiegi wstępne: pigmentacja, podkład rozjaśniający i dekoloryzacja. Proces technologiczny farbowania włosów: czynności przygotowawcze, nanoszenie i czas działania farby, kontrola farbowania, spłukiwanie farby i mycie włosów, korekta koloru.

Przeciwwskazania do farbowania włosów.

3. Ćwiczenia

- Sporządzanie tabelarycznego zestawienia technik farbowania włosów.
- Sporządzanie tabelarycznego zestawienia stężeń wody utlenionej w zależności od rodzaju farbowania.
- Analizowanie konstrukcji palety farb fryzjerskich.
- Określanie kierunków kolorystycznych farb w paletach fryzjerskich.
- Określanie koloru wyjściowego i docelowego na podstawie rozmowy z klientem i analizy koloru jego włosów.
- Ustalanie udziału siwizny na podstawie porównania próbek wzorcowych z kolorem włosów klienta.
- Określanie wskazań do wykonania pigmentacji włosów.
- Analizowanie procesu technologicznego farbowania włosów na konkretnych przykładach.
- Analizowanie procesu technologicznego wykonania cięcia koloru.
- Planowanie czynności związanych z wykonywaniem kąpieli rozjaśniającej i tonowania koloru odcieniem komplementarnym.
- Ustalanie czasu tonowania koloru włosów.
- Określanie przeciwwskazań do wykonania zabiegu farbowania włosów.
- Sporządzanie planu wykonania farbowania włosów.

4. Środki dydaktyczne

Tablice, plansze opisujące rodzaje, techniki i przebieg technologiczny wykonania farbowania włosów.

Próbki włosów.

Palety farb fryzjerskich różnych producentów.

Przybory do farbowania włosów.

Preparaty do farbowania włosów.

Filmy dydaktyczne i instruktażowe obrazujące technologie farbowania włosów na konkretnych przykładach.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności planowania zabiegów farbowania włosów. Podczas realizacji programu nauczyciel powinien zwracać uwagę na stosowanie zasad wykonywania zabiegu oraz właściwe realizowanie każdego etapu usługi. W czasie zajęć uczniowie powinni określać kolor wyjściowy i docelowy, na podstawie analizy próbek oraz włosów modeli, badania wpływu stężenia wody utlenionej i koloru wyjściowego na efekt farbowania oraz czasu działania preparatu o barwie komplementarnej na efekt tonowania niepożądanego koloru włosów. Istotnym elementem

kształcenia powinna być analiza przebiegu farbowania całego porostu, odrostów, pasemek i balejażu (różnymi technikami) na konkretnych przykładach. Podczas realizacji programu jednostki modułowej, nauczyciel powinien wykorzystać wiedzę uczniów dotyczącą składu i działania na włosy preparatów barwiących.

Nauczyciel powinien zachęcać uczniów do gromadzenia informacji na temat innowacyjnych technik i technologii farbowania włosów.

Osiągnięcie założonych celów kształcenia wymaga stosowania aktywizujących i praktycznych metod nauczania, takich jak: dyskusja dydaktyczna, metoda przypadków, metaplan, pokaz z opisem oraz ćwiczenia praktyczne.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni wyposażonej w odpowiednie środki dydaktyczne, z możliwością pracy indywidualnej lub w zespołach 2–3 osobowych. Praca zespołowa jest szczególnie polecana podczas przeprowadzania rozmowy z klientem, określania koloru wyjściowego i docelowego włosów oraz planowania zabiegów farbowania włosów. Praca w zespole wpływa na kształtowanie umiejętności komunikowania się, współdziałania, podejmowania zespołowych decyzji oraz ponoszenia odpowiedzialności za wykonaną pracę.

Realizację programu jednostki modułowej ułatwi prezentowanie filmów dydaktycznych i instruktażowych obrazujących wykonanie farbowania włosów oraz uczestniczenie uczniów w pokazach organizowanych przez renomowane firmy szkoleniowe.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się systematycznie na podstawie kryteriów oceniania przedstawionych na początku zajęć. Systematyczna kontrola informuje nauczyciela o wynikach jego pracy, o postępach ucznia w nauce oraz pozwala ustalić sposoby usprawnienia procesu nauczania.

Do oceny osiągnięć intelektualnych uczniów zaleca się stosowanie sprawdzianów pisemnych i ustnych oraz testów dydaktycznych. Podczas stosowania ustnej formy kontroli i oceny należy sprawdzać umiejętności operowania zdobytą wiedzą, zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, stosowanie terminologii zawodowej oraz poprawność wnioskowania. Sprawdziany pisemne w postaci krótkich prac problemowych i prac domowych powinny dotyczyć mechanizmów barwienia włosów oraz nowych technologii farbowania włosów.

Umiejętności praktyczne można oceniać na podstawie obserwacji czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń indywidualnie i grupowo. Zaleca się wprowadzenie arkusza obserwacji dla ucznia,

który ułatwi mu dokonanie samooceny. Nauczyciel powinien uwzględnić samoocenę w ocenie końcowej osiągnięć edukacyjnych ucznia.

Po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej proponuje się zastosowanie testu dydaktycznego i sprawdzianu praktycznego z zadaniami typu próba pracy. Zadanie praktyczne może dotyczyć sporządzenia planu wykonania określonego rodzaju farbowania włosów z uwzględnieniem doboru preparatów i technik wykonywania zabiegu.

Jednostka modułowa 514[01].Z5.09

Farbowanie włosów

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczniów (słuchacz) powinien umieć:

- przygotować stanowisko pracy do wykonywania farbowania włosów zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- przygotować klienta i włosy do farbowania,
- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska w czasie wykonywania usługi,
- ocenić stan włosów na podstawie rozmowy konsultacyjnej z klientem i analizy wyglądu włosów,
- wykonać próbę uczuleniową,
- ustalić wyjściowy i docelowy kolor włosów klienta,
- ustalić udział włosów siwych,
- przygotować emulsje do farbowania,
- dobrać przybory i narzędzia do farbowania włosów,
- wykonać farbowanie włosów po raz pierwszy,
- wykonać farbowanie odrostów,
- wykonać farbowanie całego porostu,
- wykonać farbowanie pasemek różnymi technikami,
- wykonać balejaż dwuodcieniowy różnymi technikami,
- wykonać farbowanie sekcyjne różnymi technikami,
- wykonać farbowanie włosów siwych i szpakowatych,
- wykonać korektę koloru.

2. Materiał nauczania

Przeprowadzenie rozmowy konsultacyjnej z klientem.

Diagnozowanie stanu włosów.

Przepisy bhp i ppoż. oraz ochrony środowiska w czasie wykonywania usługi.

Przygotowanie stanowiska pracy, klienta i włosów do zabiegu.

Przygotowanie emulsji farbującej.

Farbowanie włosów po raz pierwszy.

Farbowanie całego porostu, odrostów i pasemek.

Balejaż dwuodcieniowy na folii. Pasemka i balejaż – techniki kreatywne.

Farbowanie sekcyjne różnymi technikami.

Farbowanie włosów siwych i szpakowatych. Korekta koloru.

Szacowanie potrzebnej ilości mieszaniny farbującej na podstawie grubości, długości i struktury włosów.

3. Ćwiczenia

- Wypełnianie karty klienta do zabiegu farbowania włosów z uwzględnieniem: stanu włosów, rodzaju zabiegu i techniki jego wykonania oraz proporcji składników emulsji farbującej.
- Przygotowanie stanowiska pracy do farbowania pasemek.
- Przygotowanie klienta i włosów do farbowania pasemek.
- Przygotowywanie emulsji do barwienia włosów z 50% udziałem siwizny, farbującej na kolor ciemniejszy od wyjściowego o 2 tony.
- Wykonywanie balejażu w odcieniach blond i brąz techniką na folie, na włosach długich.
- Wykonywanie farbowania całego porostu po raz pierwszy, na odcień miedziany.
- Wykonywanie farbowania odrostów na włosach krótkich.
- Wykonywanie farbowania włosów szpakowatych na naturalny średni blond.
- Wykonywanie farbowania włosów o 70% udziale siwizny, na odcień ciemnego blondu.
- Wykonywanie korekty koloru włosów zbyt ciemnych niż planowano.
- Wykonywanie korekty włosów o nierównomiernym kolorze.

4. Środki dydaktyczne

Stanowiska pracy z wyposażeniem.

Narzędzia, przybory i aparaty fryzjerskie.

Kosmetyki i preparaty do wykonywania farbowania włosów.

Karty diagnozy włosów do rozjaśniania i odbarwiania włosów.

Urządzenia i środki do dezynfekcji.

Bielizna ochronna

Główki fryzjerskie do ćwiczeń.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności wykonywania zabiegów farbowania włosów oraz nawyków postępowania z preparatami fryzjerskimi i aparaturą. Podczas realizacji programu należy wykorzystywać wiedzę uczniów dotyczącą składu i działania preparatów fryzjerskich oraz technik i technologii wykonywania farbowania włosów. W czasie realizacji programu istotne jest kształtowanie cech osobowości, niezbędnych w zawodzie fryzjer, takich jak: poczucie odpowiedzialności, samodzielność, kultura osobista, komunikatywność i aktywność.

Do osiągnięcia założonych celów kształcenia zaleca się stosowanie aktywizujących i praktycznych metod nauczania: dyskusji dydaktycznej, metody przypadków, pokazu z opisem, instruktażu oraz ćwiczeń.

Szczególnie istotny dla kształtowania umiejętności praktycznych jest sposób przeprowadzenia przez nauczyciela instruktażu wstępnego, bieżącego i końcowego. Każde ćwiczenie powinno być poprzedzone pokazem z opisem wykonywania usługi. Nauczyciel powinien objaśnić sposoby przygotowania stanowiska pracy, przygotowania klienta do zabiegu, zaprezentować techniki wykonywania farbowania włosów oraz poinstruować uczniów o obowiązku przestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy. W czasie realizacji programu należy stworzyć uczniom możliwość wielokrotnego powtarzania ćwiczeń i szczególnie trudnych elementów.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowniach fryzjerskich, warsztatach szkolnych lub salonach fryzjerskich wyposażonych w stanowiska pracy oraz nowoczesny sprzęt i aparaturę do wykonywania zabiegów fryzjerskich. Zajęcia powinny być prowadzone w grupach 15 osobowych z możliwością podziału na zespoły 2 osobowe. Zespoły mogą wykonywać te same lub różne zadania w zależności od decyzji prowadzącego zajęcia. Preferowaną formą powinna być indywidualna praca ucznia.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej, na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć. Ocena osiągnięć szkolnych powinna aktywizować i motywować ucznia do dalszej pracy.

Umiejętności praktyczne należy oceniać na podstawie obserwacji czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Obserwując czynności ucznia i dokonując oceny jego pracy należy zwrócić uwagę na:

- przygotowanie stanowiska pracy,
- przestrzeganie przepisów bhp i ppoż. oraz ochrony środowiska,
- dobór preparatów do farbowania włosów,
- poprawność i dokładność wykonania zadania,
- czas wykonania zabiegu,
- prezentacje wytworów pracy.

Oceniając prezentacje wykonanego zadania należy zwrócić uwagę na:

- jakość wykonanego zadania,
- merytoryczną jakość wypowiedzi,
- operowanie zdobytą wiedzą,
- umiejętność samodzielnego formułowania wniosków.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich stosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć uczniów.

Moduł 514[01].S2

Fryzjerstwo artystyczne

1. Cele kształcenia

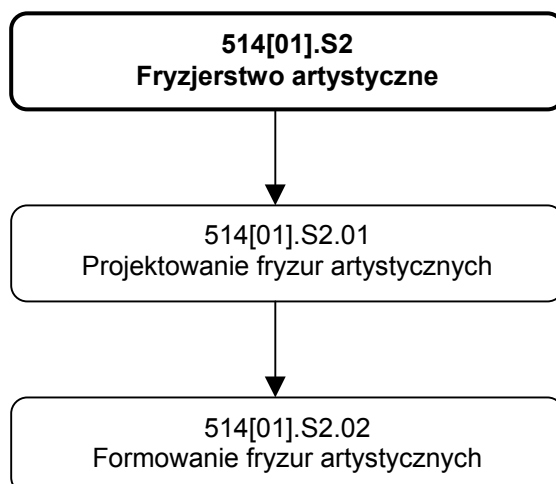
W wyniku procesu kształcenia uczeń (słuchacz) powinien umieć:

- stosować współczesne i historyczne style fryzjerskie w projektowaniu fryzur artystycznych,
- wykorzystywać złudzenia optyczne i oświetlenie w projektowaniu fryzur artystycznych,
- projektować fryzury na potrzeby fotografii artystycznej, pokazów, filmu i teatru z uwzględnieniem kształtu twarzy i typu urody,
- stosować wyroby perukarskie, elementy konstrukcyjne i zdobnicze we fryzurach artystycznych,
- dobierać środki stylujące do planowanego uczesania,
- formować fryzury artystyczne z uwzględnieniem kształtu twarzy i typu urody.
- stosować przepisy bhp i ochrony przeciwpożarowej podczas formowania fryzur.

2. Wykaz jednostek modułowych

Symbol jednostki modułowej	Nazwa jednostki modułowej	Orientacyjna liczba godzin
514[01].S2.01	Projektowanie fryzur artystycznych	25
514[01].S2.02	Formowanie fryzur artystycznych	83
	Razem	108

3. Schemat układu jednostek

4. Literatura

Cieślak F., Lewandowska P., Przyjemska H.: Charakteryzacja i perukarstwo. Warszawa 1969,

Marek Z.: Fryzjerstwo. Wyd. WSiP, Warszawa 1999.

Praca zbiorowa. Fryzjerstwo wraz z poradami kosmetycznymi. Wyd. REA s.j., Warszawa 2000.

Sumirska Z. (red.): Stylizacja. Wyd. P.P.H.U. „SUZI”, Warszawa 2004,
Czasopisma: Fryzura Paryska, LAURENT – fryzury.

Wykaz literatury należy aktualizować w miarę ukazywania się nowych pozycji wydawniczych.

Jednostka modułowa 514[01].S1.01

Projektowanie fryzur artystycznych

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczniów (słuchacz) powinien umieć:

- scharakteryzować fryzury charakterystyczne dla obcych kultur,
- scharakteryzować kształty fryzur poszczególnych epok historycznych,
- określić rodzaje elementów konstrukcyjnych stosowanych do czesania fryzur artystycznych,
- wyjaśnić zasady przygotowywania wyrobów perukarskich do czesania fryzur artystycznych,
- wykorzystać złudzenia optyczne i oświetlenie w projektowaniu fryzur na potrzeby fotografii artystycznej, pokazów, filmu i teatru,
- określić zasady odmładzania i postarzania wyglądu człowieka fryzurą,
- wykonać projekt fryzury artystycznej z uwzględnieniem jej przeznaczenia, kształtu twarzy i typu urody,
- zaprezentować projekt fryzury artystycznej.

2. Materiał nauczania

Fryzury okresu starożytności: Egipt, Rzym, Grecja, Assyria i Babilonia.
Fryzury średniowiecza i renesansu.

Fryzury w stylu: barokowym, rokokowym, dyrektoriatu, empire i biedermeierowskim.

Style fryzjerskie XX wieku.

Fryzury etniczne i ludowe.

Akcesoria do czesania fryzur artystycznych.

Elementy konstrukcyjne z włosów, tworzyw sztucznych, drutu.

Zasady mocowania i wkomponowywania elementów konstrukcyjnych we fryzurę.

Wyroby perukarskie: peruki, tropy i dopinki, sztuczne wąsy, brody, baki.

Zasady przygotowywania i czesania wyrobów perukarskich.

Środki stylujące do czesania fryzur artystycznych: farby o działaniu powierzchniowym, lakiery koloryzujące, brokaty, środki matujące, środki nabłyszczające, środki do uzyskiwania specjalnych efektów wizualnych.

Warunki eksponowania fryzur na pokazie, planie filmowym, scenie teatralnej i sesji fotograficznej.

Złudzenia optyczne. Oświetlenie.

Zasady projektowania fryzur na potrzeby pokazów, filmu, teatru, fotografii.

Zasady odmładzania i postarzania wyglądu fryzurą.

Projekty fryzur artystycznych.

3. Ćwiczenia

- Analizowanie fotografii fryzur historycznych.
- Określanie rodzajów elementów konstrukcyjnych stosowanych do czesania fryzur artystycznych.
- Określanie zasad mycia i czesania wyrobów perukarskich.
- Charakteryzowanie kształtu fryzur etnicznych.
- Projektowanie fryzury w stylu rokokowym na potrzeby spektaklu teatralnego.
- Projektowanie fryzur artystycznych w stylu afrykańskim na potrzeby pokazu mody.
- Projektowanie fryzur na potrzeby zdjęć reklamowych.
- Projektowanie polskich fryzur ludowych.

4. Środki dydaktyczne

Tablice i schematy pogładowe.

Ilustracje fryzur historycznych, ludowych i etnicznych.

Fotografie i katalogi fryzur artystycznych.

Akcesoria do czesania fryzur artystycznych.

Środki stylujące.

Wyroby perukarskie.

Żurnale.

Albumy dzieł sztuki.

Materiały i przybory do rysunku.

Filmy dydaktyczne, instruktażowe z pokazów fryzjerskich.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności eksponowania fryzur na pokazach, planie filmowym, scenie teatralnej i w fotografii, wykorzystywania elementów konstrukcyjnych, wyrobów perukarskich i ozdób do uzyskania zamierzonego kształtu fryzury oraz stosowania różnych stylów fryzjerskich w projektowaniu fryzur artystycznych.

Podczas realizacji programu jednostki, nauczyciel powinien odwoływać się do wiedzy uczniów z zakresu podstaw projektowania fryzur oraz czesania włosów.

Istotnym elementem kształcenia jest rozbudzanie zapału uczniów do piękna, estetyki i harmonii w kreowaniu obrazu całej sylwetki. W czasie realizacji programu jednostki modułowej uczniowie powinni mieć możliwość rozwijania własnej kreatywności, ponieważ jest ona warunkiem wykonywania stylizacji fryzur artystycznych na wysokim poziomie. Należy również zachęcać uczniów do uczestnictwa w pokazach i imprezach fryzjerskich krajowych i międzynarodowych.

Do osiągnięcia założonych celów kształcenia zaleca się stosowanie aktywizujących metod nauczania: dyskusji dydaktycznej, metody przypadków, gier dydaktycznych, pokazu z opisem oraz ćwiczeń.

Realizację programu ułatwi prezentowanie filmów dydaktycznych, instruktażowych oraz uczestniczenie uczniów w pokazach fryzjerskich oraz szkoleniach organizowanych przez charakteryzatorów teatralnych lub filmowych specjalizujących się w stylizacji fryzur.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni rysunku zawodowego, wyposażonej w odpowiednie środki dydaktyczne, powinny być prowadzone w grupach 15 osobowych, z możliwością pracy indywidualnej lub w zespołach 2 osobowych.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej, na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć. Ocena osiągnięć szkolnych powinna aktywizować i motywować ucznia do dalszej pracy.

Proces kontroli i oceniania powinien obejmować:

- diagnozę poziomu wiedzy i umiejętności uczniów przed przystąpieniem do realizacji programu,
- identyfikowanie postępów uczniów w trakcie realizacji treści programowych oraz rozpoznawanie trudności w osiąganiu założonych celów,
- sprawdzanie wiedzy i umiejętności uczniów po zrealizowaniu programu jednostki modułowej.

Do oceny osiągnięć intelektualnych uczniów zaleca się stosowanie sprawdzianów pisemnych i ustnych oraz testów dydaktycznych. Podczas kontroli i oceny bieżącej należy sprawdzać umiejętności operowania zdobytą wiedzą, zwracać uwagę na merytoryczną jakość wypowiedzi, właściwe stosowanie pojęć oraz poprawność wnioskowania.

Umiejętności praktyczne można oceniać na podstawie obserwacji czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń indywidualnie i grupowo.

Po zakończeniu realizacji programu jednostki modułowej proponuje się zastosowanie testu dydaktycznego i sprawdzianu praktycznego. Zadanie praktyczne może dotyczyć wykonania projektu fryzury artystycznej o określonym przeznaczeniu.

Jednostka modułowa 514[01].S1.02

Formowanie fryzur artystycznych

1. Szczegółowe cele kształcenia

W wyniku procesu kształcenia uczniów (słuchacz) powinien umieć:

- zorganizować stanowisko pracy do formowania fryzur artystycznych zgodnie z wymaganiami ergonomii,
- zastosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy podczas modelowania fryzur artystycznych,
- przygotować klienta do zabiegu,
- przygotować wyroby perukarskie do planowanego uczesania,
- dobrać środki stylujące do planowanego uczesania,
- dobrać narzędzia, przybory i aparaty do wykonywania fryzur artystycznych,
- zastosować elementy konstrukcyjne do modelowania fryzur rozbudowanych przestrzennie,
- zastosować elementy zdobnicze i środki do barwienia powierzchniowego zgodnie z projektem fryzury,
- zastosować różne techniki mocowania wyrobów perukarskich,
- postarzyć wygląd osoby fryzurą,
- odmłodzić wygląd osoby fryzurą,
- uformować fryzurę artystyczną zgodnie z projektem,
- zdemontować fryzurę artystyczną.

2. Materiał nauczania

Przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy.

Przygotowanie klienta i włosów do modelowania fryzur artystycznych.

Techniki czesania wyrobów perukarskich.

Techniki mocowania wyrobów perukarskich, wąsów, bród, baków, elementów konstrukcyjnych i ozdób we fryzurze.

Środki stylujące do modelowania fryzur artystycznych.

Barwienie włosów i dopinek farbami powierzchniowymi.

Modelowanie fryzur historycznych, etnicznych i ludowych.

Postarzanie i odmładzanie wyglądu osoby fryzurą.

Modelowanie fryzur na potrzeby pokazów fryzjerskich, teatru, filmu, reklamy i fotografii artystycznej.

Oczyszczanie wyrobów perukarskich, elementów konstrukcyjnych i zdobniczych.

3. Ćwiczenia

- Wpinanie różnych elementów konstrukcyjnych we włosy.
- Wpinanie różnych wyrobów perukarskich we włosy.

- Przyklejanie sztucznych wąsów i brody.
- Wykonywanie fryzury damskiej w stylu empire.
- Formowanie fryzury damskiej charakterystycznej dla starożytnej Grecji.
- Formowanie fryzury męskiej w stylu biedermeierowskim.
- Formowanie fryzury afro na potrzeby pokazu fryzjerskiego.
- Postarzanie fryzury męskiej z zastosowaniem łysiny.
- Postarzanie fryzury damskiej z zastosowaniem pasm siwych włosów.

4. Środki dydaktyczne

Narzędzia, przybory i aparaty fryzjerskie.

Wyroby perukarskie: peruki, tresy, dopinki, pasma włosów, wąsy, brody, baki.

Kleje do charakteryzacji.

Elementy konstrukcyjne: kule, siatki, stelaże.

Aksesoria zdobnicze.

Środki stylizujące.

Farby powierzchniowe.

Szablony do barwienia włosów.

Projekty fryzur artystycznych.

5. Wskazania metodyczne do realizacji programu jednostki

Celem realizacji programu jednostki modułowej jest kształtowanie umiejętności modelowania fryzur artystycznych na podstawie projektów z wykorzystaniem dostępnych akcesoriów zdobniczych, wyrobów perukarskich i elementów konstrukcyjnych. Podczas realizacji programu nauczyciel powinien wykorzystywać wiedzę i umiejętności uczniów z zakresu czesania włosów oraz doboru środków stylizujących do planowanego uczesania.

W czasie zajęć uczniowie powinni mieć możliwość wykonywania akcesoriów fryzjerskich na podstawie samodzielnie przygotowanych projektów oraz analizowania form i kształtów fryzur artystycznych wykonywanych przez cenionych w świecie mistrzów sztuki fryzjerskiej. Nauczyciel powinien zachęcać uczniów do pozyskiwania informacji na temat trendów stylistycznych, technik stosowanych we fryzjerstwie artystycznym i dziedzinach pokrewnych oraz przewidywanych kierunków rozwoju stylizacji fryzur. Uczniowie powinni rozwijać i doskonalić umiejętności zawodowe poprzez udział w seminariach, warsztatach i kursach branżowych.

Do osiągnięcia założonych celów kształcenia zaleca się stosowanie aktywizujących i praktycznych metod nauczania: dyskusji dydaktycznej, metody przypadków, instruktażu, pokazu z opisem oraz ćwiczeń.

Ćwiczenia powinny rozwijać kreatywność uczniów oraz poczucie piękna, estetyki i harmonii w stylizowaniu wyglądu sylwetki. W czasie realizacji programu należy stworzyć uczniom możliwość wielokrotnego powtarzania szczególnie trudnych elementów ćwiczeń.

Zajęcia powinny odbywać się w pracowni fryzjerskiej, warsztatach szkolnych lub zakładach fryzjerskich wyposażonych w stanowiska pracy oraz nowoczesny sprzęt i aparaturę do wykonywania zabiegów fryzjerskich. Ćwiczenia powinny być prowadzone w grupach 15 osobowych, z możliwością podziału na zespoły 2 osobowe. Zespoły mogą wykonywać te same lub różne zadania w zależności od decyzji prowadzącego zajęcia. Preferowaną formą powinna być indywidualna praca ucznia.

6. Propozycje metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć edukacyjnych uczniów powinno odbywać się w trakcie realizacji programu jednostki modułowej, na podstawie kryteriów określonych na początku zajęć. Ocena osiągnięć szkolnych powinna aktywizować i motywować ucznia do dalszej pracy.

Umiejętności praktyczne należy oceniać na podstawie obserwacji czynności ucznia podczas wykonywania ćwiczeń.

Obserwując czynności ucznia i dokonując oceny jego pracy należy zwrócić uwagę na:

- przygotowanie stanowiska pracy,
- przestrzeganie przepisów bhp i ochrony przeciwpożarowej,
- dobór i przygotowanie akcesoriów do planowanej formy fryzury,
- kreatywność,
- poprawność i dokładność wykonania zadania,
- czas wykonania zabiegu,
- prezentacje wytworów pracy.

Oceniając prezentacje wykonanego zadania należy zwrócić uwagę na:

- jakość i estetykę wykonania zadania,
- merytoryczną jakość wypowiedzi,
- samodzielne formułowanie wniosków.

W ocenie końcowej należy uwzględnić wyniki wszystkich stosowanych przez nauczyciela metod sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.